

கல்கி

KALKI 8-8-82 ரூ.1 20

ரூ.500
பாதிக்க களத்து
ரூ.250
வாசகர்
பேரட்டி

மின்னலடிக்கும் ஸூப்பர் ரின் வெண்மை...

**...இதர, மட்டர்ஜென்ட் வில்லை, பார்
எதிரையும் மிஞ்சும் வெண்மை.**

பார்வைக்கு தப்பவே தப்பாத வெண்மை உங்கள்
துணிகளுக்கு—வேளை தவறாத ஸூப்பர் ரின்
சலையின் வெண்மைமே தனி.
இதர மட்டர்ஜென்ட் வில்லை, பார் எதிரையும்
மிஞ்சுவது ஸூப்பர் ரின் வெண்மை.
காரணம், மிதந்த வெளுக்கும் சக்தி
ஆடங்கியது ஸூப்பர் ரின்.

நீங்கள் கண்டுக்கொள்வீர்கள்

செந்த

வெளுக்கிற

வேறுக்க

மட்டர்ஜென்ட்

வாச

இதை

பயன்படுத்தி

வாஷ் ரின்

அதிக

**வெளுப்பூட்டும் சக்தி படைத்தது
ஸூப்பர் ரின்.**

விண்டர்ஸ்-RIN-60-1012 TM

இந்துஸ்தான் லீயரின் தரமான தயாரிப்பு

இந்த இதழ் துணுக்குகளுக்கே அர்ப்பணம்!

இலங்கை வானொலியை சசித்துக் கேட்டுக் கொண்டிருந்த கி. முருகவேள், அதே பானியை விடத் பாடியும் பின்பற்றியும் என்ன என்று கேட்கிறார் 43 பக்கத்தில்.

காசியிலுள்ள பெரிய கோயில் களைப் பார்த்துவிட்டு வந்தா சொல்லியா 41 பக்கத்தில் வருத்தப் படுகிறார். நியாயமான வருத்தமாகத் தெரிகிறது.

கோட்டுர் என் ஸ்ரீதர் கோபமாக இருப்பது 64 பக்கத்தில். பரிவிக்காக அதைத் தெரியப் படுத்தியிருக்கிறார்.

ஆ. பாதுபதி குறிப்பிடும் ஸ்டாப்கள் எங்கப் பற்றி 45 பக்கத்தில் தெரிந்து கொண்டு சிரிப்பதற்கு.

நிலை முத்து 24 பக்கத்தில் சிறப்பது காதில் கேட்கிறது. ஸ்ரீரங்கம் கோயிலில் தி.க. ஆசாமின் சாமி குற்றேவரைப் பார்த்திருக்கிறார் !!

அறு! வாசலா! சாதுதி-மாதாள் பழம்-கமல தியாகராஜன் 44 பக்கம்.

ஹாம்! தாற்றப்! 15 பக்கம் ஏதோ புனை வருகிறது. சி. தாராபாண்ட் பற்ற வைத்திருக்கிறார். கக. இராம. மதி பத்த குபாய் பேரப் விட்டதே என்று 23 பக்கத்தில் அங்கலாத்துக் கொள்கிறார். உங்... மெதுவாக...

55 பக்கத்துக்கு வரலுங்கள். தோ பஞ்சவக்ரு ஐது குபாய் கிடைத்திருக்கிறது!

இந்த இதழ் இலவச கிணைப்பு!

இந்த இதழின் நடுவிலுள்ள பின்வரை நீக்கி எட்டுப் பக்கம் வரைத் தனியே உருவி இரண்டாக மடித்தால் 16 பக்க இலவச இணைப்பு கிடைக்கும். எமயத்தில் ஒரு குண்டு பொருத்தியும் நிறு புத்தக வடிவம் பெறும்:

போட்டிகளில் வெல்லுங்கள்!

முன்னுக்கு வரத்துடிக்கும் ஒவ்வொரு இளைஞனும் படித்துப் பயனடைந்து பாதுகாத்து வைக்க வேண்டிய தொகுப்பு.

அடுத்த இதழ் இலவச கிணைப்பு!

கவியாண மத்திரங்கள், சம்பிரதாயங்கள் பற்றிய கவையாண விளக்கங்களும் சட்டபூர்வமான விளக்கங்களும்:

கௌரி கல்யாணம், வைபோகமே!

ஒவ்வொரு குடும்பத்திலும் அனைவரும் படித்துப் பயனடைந்து பாதுகாக்க வேண்டிய பொக்கிஷம்.

“தாழ்வுக் காலத்தினால் தம் தாழ்விதழ்வு பெருமைய கருமங்கள், போதனைகள் நேரு தாழ்வு அளித்த பரிக ளுமூலம்மை நேரு. ஐயநா ளின் மூலம் தாழ்வுக் காலத்த பெருமையும் இத்திறை வந்தி. காலத்தி னெரும பருதி தாழ்வுமமை, அகம் இத்திறைவு இத்திறைமன் தமையம் கைதமன் கைதமன் கைதமன்.”

இவ்வூர் பொது நலத்துக்கு முன் போனவர் ஸா தெரிந்தோ! இவ்வூர் ஊர்ப்புதி, உன் ஊர்ப்பின் இவ்வூர் பொது போனார்.

51 சகல விழிகள் விடப் பராமதினாய்
பார்த்தான்.

“அது என்ன பெரு ‘வாழ்வி’ எனி
தான்னு கேள்விப்பட்டிருக்கேன். ஒரு தயை
கூட இருக்காணாமே. அது வானதின்று
பெட்டதில்லை.

காரணத்தினால் சிறப்பு வந்தது. எக்கியியை
யும் அலுவலகமே இவ்வ பெரிய ஆதரவின்
கீழேயே பார்க்கிறது. என்னால் தமிழ் பழகம்
படிய காரணம் தலைப் பின்னால் இருக்காமல்
ஒரு காரணம் தான் கட்டியிருந்தது. அது
தொடர்பு அங்குதான் இப்படிப்பட்டவை
என்று கண்க்கையாக இருந்த கண்களில் ஒரு

கனகசபை முடிய திணைநிலை குதிராட்ச மாலைவை
உருட்டிக் கொண்டிருந்தான்.

“புயல்விசிடுகிறது வராமலு சொல்வேனெ
பாட்டி!”

“யாரு கப்பலுனி பேத்தியா?”
“கயாமி”

“சுன்மம்மா ராமு சொக்கியமா?”

எங்கெவோ ஞாபகமாய் நின்றுகிற எச்சரி
லினாயில் இடித்து. "உங்களைத்தான் கேக்
களு!" என்றதும் திடுக்கிட்டு வெங்கட்
ராமன் என்ஜி தன் தகப்பனாரைத்தான்

வாஸாந்தி

தொனபுளா ரவிகை. இறுக்கமாகக் கட்டப்பட்ட எண்ணெயைப் பிச்செறிய சிவ ஆளப் பட்டுப் புடவை. பனிரெந்த லூத்திக் கலசத்து அஞ்ஞானங்களை பெண்கள் ஏற்றிய படி விசைமான் எண்ணெய்.

“எல்லி எல்லிக்கு: கதை எழுத்தவர் இருந்தார் இருந்தார். அவர் கதைக்கு எல்லிமாவுக்குப் பதவியும். அவர் எழுதின நாவல் ஒன்றுதான் பாதித்து ஒரு கதா பாடுகிறது!”

“அதான் பார்த்தேன்! இது திறப் பெய
ராத் தெரியுமே! இந்தத் தேவையே இருத்
திறவா பேருதான் எனக்கு திறம் - எச்சமி,
கோழி, சரக, சம்பா, அம்புது....!”

வாஸ்தவத்துக்கு எதிர்ப்பு வந்தது கறுப்படி.
"நானும் திரும்பினால் எக்கமி" என்றுபடி
பரவினாலும் சூதே போனதையும் எடுத்துக்
கொண்டு "பயி தேய்க்க எக்கே போக
தாய்" என்றான்.

“சுரங்கோர என் பிவ்வுயே!”

விடு தீன நெடுக அநேகமாய் இருட்
டாய் இருத்தது. திரிப்படி ஒன்பொன்
றிலும் திரிவாய்க் குவித்து கொண்டு
போக வேண்டி யிருத்தது. திடமென்று
செய்யின் சென்கிசலும் தடு முற்றமும்
முற்றத்தின் எமலத்தில் சின்னும் தென்
ப்பட்டன. முற்றத்தென்சு கற்றி ஓடிய தாய்
வாரத்தை ஓட்டியபடி இருத்த துணி மாடத்
துக்குகில் ஒரு தாரமயப் பாடடி அமைத்த

பாட்டி தாழ் என்ருள் என்ரு மனார், து
"தெய்வியல் பாட்டி" என்ருள்

பாட்டி அவன் பக்கமே திரும்பாமல்
"இங்கே வந்து என்னயோ எழுத வரேன்னு
கொண்டனோ?" என்றான்.

காவல்துறைக்குக் கச்சமடை இருந்தது. மாவட்டத்துக்கு இருந்த திட்டத்தைப் பரிசீலனை செய்து தகுந்த முறையில் தீர்வு கொண்டு, வங்ககொ எதிர்ப் புறத்தைப் பார்த்தபடி சென்னை கேட்டும் பாட்டியிடம் எப்படி பெய்ந்து கொண்டது?

“அதெல்லாம் அப்பறம் கேட்டுக்குங்கோ பாட்டி. இப்பத்தான் வந்து இறங்கியிருக்கா. பந்தேய்ச்சைக் காப்பி கூடக் குடிக்கல்லே.”

சரிதான். ஐயோ பாவம்...முதல்வே
காப்பிலைக் குடு. அப்பறம் பேசினீடாப்
பொருது!"

பாட்டிலின் குரலிலிருந்து கனியு அவரது
ஒரு விசித்திர உணர்வை ஏற்படுத்திற்று.
பார்வை அவன் மூலம் பரிசுரமாய் இயங்கி

“பரம்புகுக்குக் கண் தெரியாது” என்று
எச்சுமி செய்வதைத் தடுத்ததற்காக.

சட்டென்று ஒரு பரிதாபம் ஒரு மெல்லிய இழையாய் உன்னை பட்டித்தது. எச்சரி

பரபரவென்று ஓனத்திலிருந்து ஒரு குடம்
தூயம் இழுத்துத் தந்தான்.

“இந்த ஓரமாகப் பஸ் தேடிக்கொ!”
 ஊர்பின் ஊடல்னும் வாஷ் பேசினோம்
 பழங்கிப்போலிருந்தவளுக்கு அந்த முத்தம்
 விகப் புராதனமான திரைப்பட ஊடல்னும்

அவ்வை :

“தெய்வின் காவேசு எப்படிமே காவேசிலே மட்
மும்தான் நடக்கும்!”

“ஏன்?”

“அது ஐ. எம். தெய்வின் காவேசு.”

இடம் துப்புரவாக இருந்ததை உணர
முடிந்தது.

“சூலியலனை எங்கே எச்சமி?”

“அப்படியெல்லாம் இங்கே இடையாது.

தாங்களளாம் இங்கேயேதான் குளிப்போம்.”

“இங்கேயா?” - அவள் திடுக்கிட்டு

நிமிர்ந்து பார்த்தாள், நடு மையத்தில் இருக்

கும் முற்றத்துக்குள் பிரவேசிக்க நான்கு

புறமும் வாசல்கள் இருந்தன. எந்த வாசலை

என்று முடிவாக்கள்?

“நீங்க கவலைப்பட வேண்டாம். நீங்க

குளிக்கறச்சே நான் காலம் காத்துண்டிருப்

பேன். பவப்படாதீங்கோ!”

அவள் சிரித்துக் கொண்டே முகம் கழுவிக்க

ொண்டு தாழ்வாரத்துக்கு வந்தாள். எச்

சுமி கூடவே நின்றுள் சொப்பு வேணுமா

துண்டு வேணுமா என்றுபடி.

“எச்சமி, அந்தப் பொண்ணுக்குக் காத்

தாவே டிபன் சாப்பிட்டு வழக்கமோ என்

னவோ? இட்டிவி வார்த்து வேறா குடுக்கச்

சொல்லு அம்மாவா!”

“சரி பாட்டி!”

“எனக்கொண்ணும் வபெஷுவா எதை

யும் செய்ய வேண்டாம் எச்சமி. இந்த வீட்டு

வழக்கம் எப்படியோ அப்படியே எனக்கு

இருக்கட்டும்.”

“தாங்களளாம் பத்து மணிக்குச் சாப்

பிடுவோம்.”

“எனக்கும் அது சென்கரியத்தான்.”

சமையலனை இதுன் படர்ந்திருந்தது.

அதில் நிழலுவனமாக எச்சமியின் அம்மா

குடியினி நின்றுகூத்தாள்.

“இத்தாமிமா காப்பி குடி.”

அந்தக் குளிலிருந்த கனிவு

அவளுள் மறுபடி ஒரு மெல்லிய

ஆச்சரியத்தை ஏற்படுத்த

நின்ற. இது இவர்களு

டைய ட்ரெட் மார்க்கா

வோ, வபெஷுக்குவா

விட்டியாவோஇருக்க

வேண்டும் என்று

தொன்றிற்று.

காப்பி அவளுக்குப்

பழக்கப் பட்டதாக

இருக்கவில்லை. ‘கருப்

பட்டிக் காப்பி உங்

களுக்குப் பிடிக்குமோ என்னமோ’ என்ற

எச்சமியில் வார்த்தைகளைச் சரிவரப் புரிந்து

கொள்ளாமலே, ‘நன்னாவிருக்கே’ என்பதிற

மழுப்பதுடன் குடித்தாள்.

“எவ்வளவு ஆராய்ச்சி பண்ண வந்

திருக்கிறாமே என்ன ஆராய்ச்சி?”

ஒரு காவைக் கவலில் ஊன்றியபடி நின்

லிருந்த குடியினியின் மடிசார் கொக்கம்

வேலாக விலகிய இடத்தில் கணுக்காலின்

வெணுப்பு மங்கிய வெளிச்சத்தில் தெரிந்தது.

“நம்ம கிராமப்புறத்துப் பெண்கள்கூ

இரண்டு தலைமுறையிலே எந்த மா திரி வித்தி

யாசம் ஏற்பட்டிருக்குன்னு பார்த்திற

ஆராய்ச்சி.”

அவள் இன்னும்

விவரமாகச் சொல்ல

நினைத்துப் பிறகு

சொன்னால் இவர்

களுக்குப் புரி

யுமோ என்று

சந்தையத்துடன்

மென் ன

மாறாள்.

சிவகுமார்

பாரதி - கல்வி போட்டி-2

பரிக் கு. 250. ஒருவருக்கு மேல் சரிவான விடைகள் அளித்தால் பரிக் பறித்தனிக்கப் படும்.

முடிவு தேதி ஆகஸ்ட் 85.

உறுதியுடைய 'பாரதி-கல்வி போட்டி-2' என்று மறவாமல் குறிப்பிடவும்.

என் பெயர்: _____

கல்வெழுத்து: _____

விவரம்: _____

இந்த இதழில் போட்டிக் கதை தவிர மற்ற நான்கு கதைகளையும் பாரதி கவிதை வரி களிலே தலைப்புகளாகத் தேர்ந்தெடுத்துத் தந்திருக்கிறார் பாரதி பக்தர் இர. சரஸ்வதி.

இந்தக் கூப்பிட்டுப் பூர்த்தி செய்து அனுப்புவன். நீங்கள் எழுதி அனுப்பும் நான்கு கதைகளையும் அவர் எழுதித் தந்துள்ள தலைப்புகளுடன் ஒத்துப்போனவன் எழுத்தாளர்

கதைத் தலைப்பு

- 1) வாலத்தி _____
- 2) கோவி. மணிசேகரன் _____
- 3) குக்மினி பார்த்தசாரதி _____
- 4) கமலா நடராஜன் _____

குக்மினியின் அதரங்களில் ஒரு வேளை புள்ளைகளைத் தெரிந்தது.

"என்ன வித்தியாசம்? நாற்பது வருஷமா இந்த ஊரிலே இருக்கேன். இதுவரைக்கும் எந்த வித்தியாசமும் ஏற்பட்டிருக்கிறதா எனக்குத் தெரியவில்லை. நான் நுழைந்தேன் என்ற ஒரு வெள்ளைகூட அடிக்கல்லே இந்த வீட்டுக்கு."

"வெளிப்படையான வித்தியாசம் எனக்கு முக்கியமில்லை. மனனையிலே வித்தியாசம் இருக்கலாம்!"

"ஆ, என்ன வித்தியாசம்?" குக்மினியின் குரலில் ஒரு அனுப்புத் தெரிந்தது.

"சொல் சர்வ காலமும் நான்கு கவத்துக்குள்ளே இருக்கிற ஜன்மங்களுக்குள்ளே என்ன மாறுதல் வந்துட்டி போறது?"

குரலிலிருந்து கவிவு ஏற்படுத்தி வந்திருக்கும் மாதிரி இந்த அனுப்பும் நினைப்பை ஏற்படுத்திற்று.

ஊர்ப்பிடும்போது பாட்டியும் குக்மினியும் அவளை உபசரித்த உபசரிப்பு அவளைத் திக்கு முக்காடவைத்தது. ஒரு புடவையாகக் கூட்டுக்கும் தெவிடு ரசத்துக்கும் இத்தனை குளி இருக்குமா என்று அநியமம் ஏற்பட்டது.

"பார்த்துப் பார்த்து உபசரிக்க என்னால் முடியாது. குழந்தை இது உன் வீடா நினைக்கிறேன் கேட்டு வாங்கிச்சொப்பிடணும்!"

அந்தக் கவிவாட நாகுண்டலனாய் அவள் சட்டென்று திரிந்து பாட்டியைப் பார்த்தாள். அந்தக் குருட்டுக் கண்களை

முதல் முறையாகப் பார்க்கையில் ஒரு நினைப்பு ஏற்பட்டது. அதில் ஏதோ பயங்கரம் தெரிந்தது. இயல்பான குருடாகத் தெரியவில்லை. அவள் தன் கலவரத்தை மறைத்தபடி சாப்பிட்டு முடித்து எழுந்தாள். இன்னமும் எச்சமியின் அப்பா 'வயப்பக்க'த்திலிருந்து வந்திருக்கவில்லை.

"நீ போய்ச் சித்த நோம் படுத்துக் கொம்மா. குணம் நான் பிரயாணம் செஞ்சிருக்கேன் பாஸ்மா!"

அவள் நன்றியுடன் அவளுக்குக் கொடுத்து அவர்கள் ஒதுக்கியிருந்த அறைக்குச் சென்றாள். தனதில் பாலைய விசித்து மின் விசிறியில்லாமல் படுப்பதே அவளுக்கு விருந்தமாக இருந்தது.

அவள் தன்னுடைய நினைவு எழுதுவதற்காக ஒரு தமிழ் நாட்டுக் கிராமத்துக்குப் போக வேண்டும். யார் வீட்டிலாவது சில நாட்கள் தங்க வேண்டும் என்று சொன்ன போது அப்பா தம் சொந்தக் கிராமத்தைப் பற்றிச் சொன்னார். உறவுக் காரர்கள் என்னவாலும் இல்லாவிட்டாலும் தாத்தாவின் நண்பர் வீடு இருக்கிறது என்றார்.

அவன் தாங்கி எழுந்தபோது, எச்சமி ஒரு கவலையுடன் வெகு திரி மாடிக் கொண்கல்கள் கொண்கல்கள் கொண்டிருந்தான். சிறிது நேரம் அவனை வேடிக்கை பார்த்துவிட்டு வானதி முற்றத்தின் குறட்டில் அமர்ந்து கொண்டாள். வெளிக் காற்று ஐனாஜிவென்றிருந்தது. வெளியில் நீள்

தடத்து விட்டு வந்தால் என்ன என்று தோன்
றிற்று.

"என்னக்கா, தூங்கி எழுந்தேனா?"

"ஆமாம், கொஞ்சம் தடத்துட்டு வரவாம்.
வாயா எச்சமி?"

எச்சமியின் விழிகள் அவை விரிந்தன.
"எங்கே? வெளியிலேயா? விளக்கு வெச்சப்
புறம் எங்கேயும் போக முடியாது!"

"ஏன்?"

"அப்படித்தான் இங்கே வழக்கம்!"

அவளுக்கு வேளாறு அதுப்பெறப்பட்டது.
சட்டி வந்த மாதிரி இடத்தில் வந்து மாட்டிக்
கொண்டோம்!

எச்சமி அவளுக்குள் வந்து உட்கார்ந்தான்.
கறுகறுவென்று இருக்கும் இயலுக்கு இந்த
மாதிரி ஒரு தேக்க வாழ்க்கை அதுப்பையும்
ஆயாசத்தையும் தரவில்லையா என்று அவ
ளுக்கு ஆச்சரியமாக இருந்தது.

"டிஸ்சிரோம்பலித்தியாசமாயிருக்குமா?"

"ரொம்ப!"

"எப்படி?"

"அது ரொம்பப் பெரிய பட்டணம்.
பஸ் நிறுக்க, பஸ் பாணை பேசுகிற ஜனங்கள்,
கிராமத்திலே இருக்கிற கட்டுப்பாடுகள்
எல்லாம் கிடைப்பது, பெண்கள் எல்லாம்
அநேகமாகப் படிச்சவா, ஆறுக்குச் சமமா
வெளிக் குப்போதவா."

அவள் தயக்கத்துடன் நிறுத்தினாள். எப்
படி விவரித்தாலும் ஒரு புரத்த வித்தி
யாசத்தை எச்சமி எப்படியும் புரிந்துகொள்
வான்?

"நிச்சேசென்! நீங்க தனிவா டிஸ்சிரோ
ம்பலி வந்து இறங்கி வாசலிலே நிச்
செய்க்கோ!"

"எச்சமி! இங்கே கங்கல் ஸ்னாஹம் கிடை
வாதா? நீ படிக்கிறேன் வீட்டுவா?"

"இங்கு, அங்கு கிளாஸ்களே அதுவே
படிச்சேன். மேற்கொண்டு படிக்க டவு
னுக்குப் போகணும். அதுக்குள்ளே பெரிபவ
ளாவிட்டேன்."

அந்தப் பனிச்சென்ற முகத்தையும்
விசாலமான கண்ணையும் பார்க்கப் பார்க்க
ஒரு பரிதாபம் உள்மே கரந்தது.

"படிக்க வருமோ உங்களுக்கு?"

"வரும். பக்கத்தாத்து சம்பா அவ
வரவுவழக்கிற தமிழ்ப் பத்திரிகைகளைக்
குடுப்பா - அதைப் படிக்கிறதுதான் என்
கொழுதுபோக்கு!"

"இதைத் தவிர மேலே படிக்கணும்னு
உங்களுக்கு ஆசையல்லையா எச்சமி?"

"நடக்கிற காரியமான ஆசைப்பட
ணும். இந்தக் கிராமத்திலே இத்தாத்திலே
போறத்து அதிகப்படியா ஆசைப்பட்டா
கண்ணும் அறிஞ்சொகவேண்டியதுதான்."

வாந்தமதனில் அநேகான் கடுமை
தொனித்த மாதிரி இருந்தது.

"டிஸ்சிரோம்பலி ரொம்பப் பெரிய
ஊரு, நிறையப் படிச்சவா இருக்காணு
கொண்டிருப்பேன், அங்கேயும்தான் நிறை
ய் வகையது ஒரு இடத்திலே தாட்டுப்
பெண்ணை எரிச்சக் கொல்லுனாமே. வர
தட்சணை போரகலென்று ஒரு பத்திரிகை
யிலே படிச்சேன்!"

வாஸ்தி வேளாகத் திருக்கிட்டு அவளைப்
பார்த்தான். "ஓ, ஆமாம்!" என்றான்
சமீப காலமாக மிகப் பயங்கரமாகப் போய்
விட்ட இந்தப் பிரச்சினைக்குப் பின்வாஸ்தியில்
இருக்கும் பல்வேறு காரணங்களின் விளைகி
துவ் இந்தப் பெண்ணுக்குப் புரியுமா என்
ற தென்கி தோன்றிற்று.

இந்த "ஸோஷியலிஸ்ட்" எய் இந்தக் கிரா
மத்துப் பெண் எப்படியும் புரிந்து கொண்டா
யோகிறாள்?

"எங்க பாட்டியோட கண்ணை நீங்க பாரித்
தேனா அக்கா?"

உடம்பில் மறுபடி ஒரு சிலிர்ப்பு வந்திற்று.

"பார்த்தேன்!"

"எங்க பாட்டி எப்படி குருகு ஆளு
தெரியுமோ? அவா புகாத் திலே கொன்னிக்
கட்டையாலே கண்ணை அவிச்சுப்பிட்டா!"

"நுய்யம்போ? ஏன்?"

"தேனம் கொண்டு வந்தது போதாது என்று
கண்ணையும் குருடாக்கி, ஒரு ஸ்டைலைக்
கொண்டு தன்னைய மாதிரி போற்றத்தாத்திலே
கொண்டு தள்ளிட்டாளாம். உங்க பெண்
களைப் பாத்துக்கோங்கொன்று, ஊரும் மனு
ஷானும் வாலைய நுடிண்டு இருந்தாளாம்.
இந்த அநியாயத்தைப் பார்த்துண்டு, எங்க
பாட்டி, இன்னித் தெதி வரைக்கும் அதுத்
திண்டதிலே, இந்த மாதிரி ஜன்மங்கள்
உங்க டிஸ்சிரோம்பலி உண்டாக்கா?"

வாஸ்திக்குக் காரணம் புரியாமல் கண்ணை
பனித்தது.

"உனக்குக் கல்யாணம் இன்னும் ஆகல்
வியா எச்சமி?" என்றான் மென்சன்.

"ஆவியிருக்கே! பேருக்கு!"

சட்டென்று ஒரு நிகழ்வு ஏற்பட்டது.

"என் கதைகளைக் கேட்க வேண்டாமோ
நீங்க! படு தமாஷா இருக்கும்! கல்யாணம்
நிச்சயம் பண்ணும்போதே ஏக பிரம்
மத்தத்து, இரட்டை வட்டம் சங்கிலியும்
பத்து சவரங்களுக்கு வேறும்னு கேட்டா மத்த
தகைவினாட, அப்பா அதுதான் கொஞ்சம்
கிரமமாயிருக்கும். மென்சன் போடறேன்
ஓர், ஒத்துக்கற மாதிரி இருந்துட்டு நிகழ்வு
கல்யாணத்தன்னி ராத்திரி இரட்டை வட்டம்
வந்தாத்தான் பெண்ணைப் பிள்ளைவிட்டே
விட முடியும்வா. அந்தச் சமயத்திலே
எங்கப்பா எங்கே போவார்? எங்க மாமா
எட்டுனு வீட்டுக்குப் போய் மாயிவோட
இரட்டை வட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார்.
மாயி - செத்துப்போய் ரெண்டு மாசம்
ஆகியிருந்தது. "இது எனக்கு இனிமே உப
யோகமில்லை. எச்சமிக்கு அம்மான் சிரால்
இருக்கட்டும்!" ஓர், இதெல்லாம் என்ன
நினைமா மாதிரிணு எனக்கு அப்பவே நிக்கச்
சுப் போச்சு. மாயியா? வரா, என் சங்கிலி
வைக் கழற்றிக் கைவிலே வைட பார்த்து
பத்துப் பவுடர் இருக்குமான்னு கத்தி
நிக்கறவாளைச் சந்தேகம் கேக்கு, எனக்கு
அவமானத்திலே கண்ணுலே ஐயம் வரது.
ஒரு வழியா என்ன அயர் விட்டே - எனக்கு
அன்னிக்குக் காத்தாலே தாலி கட்டினவர்
விட்டக் கொண்டு விட்டா, ஒரு நிக்பிரமை
யோடத்தான் போனேன். அவருவது விவேக
மாய் இருப்பான் என்ற தெய்வகவியே...

சாதாரண மனிதன்

● 'சாதாரண மனிதன்' ஓர் அசாதாரணப் படைப்பு. நடிகர் கே. என். செல்வரத்தினம்

● நிகுமதி டிட்கமியின் 'சாதாரண மனிதன்' தொடர்கதை மனத்தில் அசாதாரண பாதிப்புக்களை ஏற்படுத்தி உள்ளவர்களை வருடிவது. வடிவியின் நாவல் பயணத்தில் மேலும் ஒரு மைல் கல்! நடிகர் கே. என். செல்வரத்தினம்

● சாதாரண மனிதனை விட நான் மிகவும் தெரிந்தது மாருதியைத்தான். கொலம்புத்தூர் டி. கே. கங்காராம்

● காதலித்துப் பார், கல்யாணம் செந்து பார், வீட்டைக் கட்டிப்பார் இவைகளில் எவ்வளவு சங்கடங்கள் ஒங்குவோன்றிழை இருக்கின்றன என்பதை மிகவும் அழகாகவும், ஆழமாகவும் தம்முடைய 'சாதாரண மனிதன்' தொடர் நாவலின் மூலம் விளக்கி விட்டார் வடிவியி. நிகுமதி பிரசன்ன ராஜன்

● பல பெண் எழுத்தாளர்கள் பெண்கள் இயல்புக்கு மீறிய போக்குகளைத் தயக்கதையில் படம் பிடித்துக் காட்டும் இக்காலத்தில், கிராமப்புறப் பெண்ணின் இயல்பு அளோடு சந்தியாவையும், வயதான விதவைகளுக்கே உரிய கருக்கத்தோடு துகதா அத்தையையும் சாதாரண மனிதனுக்கே கிரிதரனையும் படைத்து, ஓர் 'அரிய காவியம்' படைத்திருக்கிறார் வடிவியி! அவர் நிறம் பாராட்டுக்குரியது. தெலுங்காசி என். எம். கே. கவாமி

● எப்படி எப்படியோ எழுதும் எழுத்தாளர்கள் நிரம்பிய இக்காலத்தில் நீதி வாழ்க்கை, கட்டுக்கோப்பான சமீபவர்கள் இல்லாட்டும் பாத்திரங்கள், இவற்றுடன், 'சாதாரண மனிதன்' கதைவிரைவழங்கிய வடிவியிக்கு இதயம் திறந்த பாராட்டுக்கள், கங்கத்தா-35 கே. கே. பாங்கப்பிரமணியன்

● வடிவியின் 'சாதாரண மனிதன்' முடிவு ரோம்பவும் நல்லது இருந்தது. மாருதியின் ஓவியம் கதைக்கு மேலுக்கிடப்பட்டது. எங்கள் பாராட்டுக்கள். சென்னை-48 வி. காவத்திரி

அவன்மேனே சொல்றேன். என்ன மரியாதை வேண்டிக் கிடக்கு?"

எச்சரி சற்று நேரம் பேசாமல் ஆகா சத்தைப் பார்த்தபடி உட்கார்ந்திருந்தான். பழைய நினைவுகளில் துக்கியவாழிப் போனவனாய், பிறகு எதிர்பாராமல் பேரிதாசை சிரித்தான்.

"அவன் என்ன பண்ணான் தெரியுமோ? விட்ட வடுவான் முகவாணை நிமிர்ந்து வானு நான் சினிமா கற்பனையிலே நீக் கறச்சே "பத்து சவரன் இருக்குமோய் லியோ"ன்னான். ஒரு நிமிஷம் அவரு அப்படிக்கேட்டுன்னு திணக்க திக்கறேன். 'எங்கே கழுட்டிக் குடு பார்க்கறேன்!'ன்னான். மறுபடி, எனக்கு மனமளக்கு ஒரு ரெனத் திரம் கிளம்பித்தே பார்க்கணும்! ஒரு வார்த்தையும் சொல்லத் தோணலில், 'தூ!'ன்னு அவனைப் பார்த்துக் கொள்ளேன். சடாரன்னு கதவத்த திறந்திண்டு என்னை முடிசுண்டு ஒடி வந்தவதான்! அதுக்கப்பறம் அவன் கிட்டப் போகவே இல்லை! போக மாட்டேன் லுட்டிட்டேன்!"

வானதி ஆச்சரியத்துடன் அவனைப் பார்த்தாள். "இவனா!"

"மறுபடியும் அங்கே போகணும், புருஷுடுட இருக்கணும்னு 'ஆசை ஏற்படலியா எச்சரி?"

"ஆசைக்கென்ன, லெட்கம் கெட்டதுக்கு அது! ஆறு அதுக்கு மேலே ரோசம்னு ஒண்ணு இருக்கே!"

"எவ்வாருக்கும் அது இல்லை எச்சரி!"

"சின்ன வயசிலேந்து பாட்டியோட குட்டுக் கண்ணப் பார்த்துண்டு அதோட காரணத்தை நினைச்சப் பொருயிண்டு வளர்த்தவ நான். நானும் போல் மாட்டிக்கலாமா அக்கா!"

வானதி எதுவும் சொல்லாமல் தோழமை புடன் எச்சரியின் கைகளைப் பற்றினாள்.

"இதனால்தான் எங்கம்மா சொன்னு, இந்த ஊரிலே எந்த வித மாறுதலோ வித்தியாசமோ இல்லைன்னு. எங்க பாட்டியும் வாமாவேட்டியா வந்தா. நானும் இப்ப வாமாவேட்டி!"

அந்தச் சிறப்பு அடிவயிற்றில் ஒரு சங்கடத்தை ஏற்படுத்தியது. அவன் கையை அன்புடன் அழுத்தியபடி வானதி மெல்லிய குரலில் சொன்னாள்:

"எனக்கு வித்தியாசம் தெரிந்தது எச்சரி! நான் எதிர்பார்த்திற வித்தியாசம்!" மனலில் ஒரு பரவசம் பொங்கிற்று, எதிர்பாராமல் ஒரு நிகுப்பத்தைக் கண்ட மாதிரி, "வாமாவேட்டியுவிந்து அதாகிரிகமான வாரித்தை, நான் உன்னை வழிகாட்டினு சொல்லுவேன்!"

"நன்னுயிருக்கு! ஏற்கனவே என்னை அதி கப்பிரசங்கின்று ஊர் தூத்திண்டிருக்கு!"

"தூத்தட்டு!"

டிஸ்டி பெரிய ஊரு, படிச்சலா இருக்கிற ஊருன்னேனே!

நிச்சயம் இது அதிகப்பிரசங்கித்தனமான பரிசாகம் இயைந்திற உணர்வு அவனை வெட்கப்படுத்தியது.

“குடும்பப் பொறுப்புக்கு
ஈடு கொடுக்க கொள்ளைத்
தெம்புதேவை... எனக்கு
அள்ளித் தருக்து நான்
புகுகும் விவா”

“குழந்தைகள் கடத்தலுற பொறுப்புத்
தான், காசெல்லாம் பகைமறவ
ஒருபாக உணரக்க வைக்கிறத
என்கிற அதுவும் உற்சாந்தகோடு
செய்கிறதைக் கவனிதாய்
செய்கிறேன், நான் பருகும் விவா
எனக்கு வறறுத் தெம்பு தருகிறது.
பாச்சி, கோதுமை இயந்திரம்
மாவிட சத்துக்கள், பாவு, விட்டாய்கள்
அடக்கிய விவா தீரணிக்க என்கிறது.
பாச்சியையும் சரி, நீரினையும் சரி
கவனம் திவகு, குடான பாணமாறமோ,
நீன் பாணமாறமோ கவையுடன்
அருந்தவாம். அங்குக்காமல் உணரக்க
எனக்கு சைக்கா தெம்பு—
தருகிறது விவா.”

“தெம்பு தரும் விவா
உனக்கு நன்றி!”

மாண்டி (உரை) தேயில் செவ்விய
புகைம கொண்டு, ஆகஸ்ட் 1971

JIL

ஜகதீத் இன்டஸ்ட்ரீஸ் லிமிடெட்

WIL 2302-E-A-118 6/79

குமார்து உயங்க
 சிறப்பியில் உள்
 இடது சாரி கூட்டணி
 யில் இருந்து
 சென்றான்
 தலை தாக்கியுள்ளது!

இ-சாங்கிரகத்து

கை
 சின்னத்தில்
 உவாட்டு
 போடுங்கள்!

'கை' வரிசை!

தாய்க் குலமே...
 கணியப் பட்டிதே!
 வாலட்டி தீட்டு வாய்க்கும்!
 குழந்தை கிழி விடுவாள்!

இன்றைய இளைஞர்களின் நானிய இன்னங்கள்

நாட்டை ஆண்டிருந்த தேசத்தலைவர்கள் ஒருவரையும் மக்களின் தந்தையர் போலத்தான். ஆட்டிக் காலம் முடியும்போது அடுத்த தலைமுறைக்கு இவர்கள் சொத்து கத்திரங்களை விட்டுச் செல்வலாம்; அவ்வது உடன்கைமையையும் அடிமை வாழ்வையும் உருவாக்கிப்போகலாம்.

நம்முடைய இன்றையத் தலைவர்கள் இரண்டாம் ரகம். இவர்கள் நமக்குச் சொத்து கத்திரங்களை விட்டுச் செல்வாவிடினும் நற்பெயரை யாவது சுட்டிக் தரலாம் அல்லவா? அதுவுமில்லை! உலக அரங்கில் இத்தியனென்றாலே ஏன்மமாகப் பார்க்கும் நிலை உருவாகிவிட்டது! திரும்பின பக்கமெல்லாம் வஞ்ச ஊழல்; பார்க்கும் இடமெல்லாம் தார்மிகச் சீர்குலைவு; பொருளாதாரச் சீரழிவு; வேலையில்லாத இண்டாட்டம் - மக்கள் வறுமைக்கும் துன்பத்துக்கும் அடிமையாகிப் போனார்கள்.

எிரும்புகிறேமோ இல்லையோ, இந்த அடிமை வாழ்வையும் கோடிக்கணக்கான ரூபாய் கடன் கைமையையும் இன்றைய இளைஞர் சமுதாயம் தான் நானே ஏற்றிக் வேண்டும்! இந்தப் பொறுப்பில் உள்ள இளைஞர்கள் இன்றே விழித்துக்கொண்டால் நல்வது. எப்படியெல்லாம் நடந்து கொள்ளக் கூடாது என்பதற்கு இன்றைய நமது தலைவர்கள் எடுத்துக் காட்டு என்பதைப் புரிந்து கொண்டு ஒரு புதிய தார்மிக எழுச்சியைப் பெறவேண்டும். இல்லையெனில் இந்த நாட்டை ஆண்டவருடும் காப்பாற்ற முடியாது!

இன்றைய இளைஞர்களின் அறிவாற்றலிலும் தேச பக்திவிலும் அளவற்ற நம்பிக்கை கொண்டுள்ள காஞ்சி காமகோடி பீடாதிபதி, அவர்களை ஒன்றிணைத்துத் தங்காட்டம் உள்ள மகத்தான சக்தியை உணர்ச் செய்து, வழிகாட்ட முன்வந்திருக்கிறார்.

ஜாதி மத வேறுபாடுகளையும், இன மொழி மாறுபாடுகளையும், வர்க்கப் பேதங்களையும் வகுப்புவாதங்களையும் பண்படுத்தி மக்களைக் குழப்பி அதனால் பயன்பெறுவதற்கு அரசியல்வாதிகளையும் மத வாதிகளையும் இனம் கண்டுக்கொள்ளுமாறு அவர் வேண்டுகிறார்.

"நாம் எல்லோரும் இந்தியர் என்ற உணர்வைப் பெறுவோம். அயல்நாட்டினரின் அறிவை அடைவோம்; ஆனால் ஆடம்பரத்தை ஒதுக்குவோம். அந்நியக் கலாசாரத்தை விட நமது பண்பாடு மிக உயர்வானது எனப் பெருமை கொள்வோம். நமது தாய்மொழி போலவே அனைத்து மொழிகளையும் தேசிப்போம். நம்மிடையே எத்தனை கோடி சமய வேறுபாடுகள் இருப்பினும் ஆண்டவன் மீது நம்பிக்கை கொண்டு ஆன்மீக ஒருமைப்பாட்டை அடைவோம். வகுப்புவாத துவேஷங்களை ஒழித்து, ஒருவரை யொருவர் மதித்து, ஒருவருக்கொருவர் உதவி வாழ்வோம். நல்லொழுக்கமும் பொறுப்புணர்ச்சியும் மிக்க தேசபக்தர்களாய்த் திகழ்வோம்" என்கிறார்.

இதற்காக "இந்திய இளைஞர் சங்கம்" என்ற அமைப்பின் உருவாக்கி வளர்க்கவும் திருவுள்ளம் கொண்டிருக்கிறார். நாடெங்கிலும் உள்ள ஐட்சோப வட்டம் இளைஞர்களின் எவ்வததைக் கவர வேண்டிய வட்டிவப் பணி.

நீதிபதி: "ஏம்பா நீ வக்கில்
வச்சுக்கிறா?"
ஸ்தி: "நான் உண்மையைப்
பேச விரும்புகிறேன்."

இருட்டுத் திரையை விசக்கிக் கொண்டு
பாரோ வித்தி வித்தி நடந்து வருவது போலத்
தோன்றியது. தெரு விளக்கு மூளியால்
தின்று கொண்டிருந்தது. நானு நானால்
எரிவதில்லை. எதிர்த் குடிசையில் நான்கு
கட்டில் போட்டு
புருஷனும் பெண்
சாநியும் வெற்றிலை
போடுவது சாக்கில்

சரசமாடிக் கொண்டிருத்
தாரர்கள். மேட்டுப்பாளையம்
விலையில் பாசஞ்சர் ஒய்ந்து
போய்க் கடந்தது. தெரு
முனைத் திருப்பத்தில் பருத்
திருத்த மண்ணெண்ணெய்
வண்டிக் காரனின் நாய் விகக்
கொண்டு கழுத்தில் தெட்டை
எடுத்து கொண்டு நடந்து வந்த
வகை நெருக்கிக் குறைந்தது.

நாட்டராவனுக்கு யார் என்று
அடையாளம் புரியவில்லை.

எழுத்து புகையிலைச் சாத்தைப்
புளிக்கொண்டு துப்பிவிட்டு கட
கார்த்தான். வந்தவன் அருகே
வந்து விட்டான்.

"எருக்கம்பெனிய் பக்கமிருந்து
வந்து வருங்க. இங்க நாட்டராவனுங்
கிறது யாராருங்க?" என்று எந்த விதத்
தயக்கமும் இல்லாமல் கேட்டதும்.

அமுரர்
கல்கி
நிகழவுச்

சிறுகதைப்
போட்டியில் [82]
ரூ-500/-
இரண்டாவது
பரிசு பெற்ற
சிறுகதை:

நாட்ராயனுக்கு முதலெலும்பில் ஒரு நடுக் கம் பற்றியது.

"யாரு நீங்க?" என்று வந்தவனைத் திருப் பிக் கேட்டான்.

"சங்கனூர் முத்து அனுப்பிச்சொருங்க," நாட்ராயன் முத்து என்ற பெயர் காதில் விழுந்ததும் எழுந்து கொண்டான்.

"யாரு தலைவருங்களை?"

"ஆமாங்க, என் பேரு பழனிப்பனாங்க,"

"உக்காரங்க, நான்தான் நாட்ராயன், என்னங்க விசயம்?"

பழனிப்பன் திண்ணையில் உட்கார்ந்தான். நாயின் குரைப்பு அடங்கியது. எதிர்க் குடி சைக்காரர்கள் அமைதியானார்கள்.

"மேட்டுப்பாளைய ரோட்டை, ரோட்டோ ரத்தில மிக்கடை வைக்கலாமனு தலைவரைக் கேட்டமங்களாம். வெத்தா நாயை ராத் திரிக்குன் போட்டுக்கொணும்னு சொல்லி

உட்டாரு. அதுக் குப் போட்டி ரொம்ப இருக்கு தாம். பணத்தை உடனே தர்ரோ ணும்னு சொன் றுரு."

"உடனேயா?"

"ஆமாங்க, மூலாயிரம் ரூபா தர்ரோன் னீட்டு நானுக்கு பார்ட்டி வத்துட்டுப் போய்ட்டாங்க. நீங்க ரொடி இல்வென்னு இன்னொரு பார்ட்டிக்குப் போய்ச் சொல் லொணும் நான்."

நாட்ராயன் பொலிக்க ஆரம்பித்தான்.

மேட்டுப்பாளையம் மெயின் ரோட்டில் ஐ. டி. ஐ.க்கு அடுத்து பிசும்மாண்டமாண தொழிற்சாலை ஒன்று உருவாக்கிக் கொண் டிருக்கிறது. அதற்கு எதிர்த்தாற்போலப் பகுத்திக் காடு. வேலி ஆள் உயரத்துக்கு மதிலாய்க் கிடக்கிறது. அதை ஒட்டி ரோடைப் பார்த்தாற்போல் பத்துக்கு இரு பதாய்த் தென்னங் தேறுகளை வேய்த்து ஒரு கடை வைத்தால் வியாபாரம் தன்ருக

நுகர்வாராயாடு

நவ்யகலையாடு

சொல்லி

ஒரேயே. அந்த எரிவாயில் தலைவர் முத்துமீன் சம்மதத்தைப் பேரமலம் வாய்க்க கடை போட முடிபாது. ஏற்கனவே பலர் அவர் சொல்லித் தான் கடை, கலும், குடிசைகளும் போட்டிருக்கிறார்கள். இத்தனைக்கும் அது நெடுஞ்சாஸ்தித் துறையினரின் அதிகாரத்துக்கு உட்பட்ட இடம்.

தாட்ராயனுக்குச் சபையும் கிளர்ந்தது. இதை விட்டால் போச்சு. நினைவி நூறு ரூபாய்க்கு மேல் கிளியாரம் ஆகும். இப்போது ஒரு தனது கண்டிப்பில் தெருத் தெரு வாய்க்க, கடை, பதினாறுடன் அகலிசென். மூப்பது ரூபாய் கிளியாரம் ஆவதற்குள்ளாகவே 'இந்தத் தான்' என்று விடுகிறது.

"ஒரு நிமிஷம் இருக்கணும்" என்ற வன் எழுத்து குடிசைக்குள் புதுத்தான்.

"மேய் குக்கி, கொஞ்சம் எழுந்திரி..." என்று எழுப்பி விஷயத்தைச் சொன்னான்.

"அங்க எடம் கிடைச்சா கிளியாரம் தங்குத்தான் ஆகும். ஆறு ரெண்டா வீரத்துக்கு எங்க போறது?" என்று சொல்லிக் கொட்டாவி விட்டான். கொட்டாவி விடும்போது கழுத்துக்குள்மேலிருந்தபகுதியினால் அவன் போட்டுக் கொண்டிருந்த ரெண்டைப் பறன் சங்கிவி இரண்டும் ஒன்றுக் கொன்று வெளிச்சமாகிவை.

"எங்கிட்ட ஆயிரத்து எண்ணூறு இருக்கு. மண்ணெண்ணெய்க்காரங்க கிட்ட சீட்டுப் போட்டோம். இந்த மாரம் தங்குத்தான் உலுத்திருக்கு. காலை கூட, அவன் கிட்ட வாய்க்கிவரும். மீதியை உண்டு சங்கிவிவை அடமானம் அங்க வாய்க்கிவரும். எப்படியும் கடைக்குச் செலவு பண்ணேறறாய். குறை பக்கம் பயத்தை அடக்கோறாய். மொதல் போட்டால்தான் கடை வெக்க முடியும்."

"இருக்கிறது இந்தச் சங்கிவிதான். என்னுடையதுக்கு எவ்வப்போ போட்டது. இதை ஏன் அடமானம் வெக்கட்டென்று ஸ்ரீயர்க் கேட்கிறது?"

"கிளியாரம் குடி புருசா இந்தச் சங்கிவி என்ன? ஆறு மாதத்துக்கு ஒன் ரெண்டுக்குப் பண்ணிப் போட்டுறலாம்... சரித்து சொல்லு குக்கு."

"ஒரு தரத்துக்கு ரெண்டு தரமா கிளா கிளப் பணத்தைக் கொடுக்க" என்று ரெண்டு நிமிஷம்யோசிக்கச் சம்மதம் கொடுத்தான் குக்கு.

வெளியே அந்த தாட்ராயனிடம் "அப்பாவுக்கு கங்களுக்குச் சம்மதம்தானே?" என்று பதிலளிப்பவர் குத்துவிட்டான்.

"ஆமாம், தலைவர் கிட்ட தானைக்குப் பதினெழு மணிக்ஞன்ன அத்து பணத்தைக் குடுத்துறேன். சொல்லிடுங்க அவரு கிட்ட."

"சரிங்க, நான் வரட்டுங்கனா?" என்று பதிலளிப்பவர் எழுந்து கொண்டான்.

மூன்றாவது தான் காலைப் பாலுதலாம் தனித்து தாட்ராயன் தன் குக்கைடையைத் திறப்பு விழாச் செய்தான். மூலம் உலையத் தலைவர் முத்து, கடை கொடுத்து கங்குலிக் குடித்தார். அவருடைய கொண்டாங்க திரைகா வந்திருந்து கடைகைப் நெய்ப்பித் தாரான்.

"தாட்ராயன், கடை சீக்கிரமா உன்னை மூன்றுக்குக் கொண்டு வந்தாலும். நெய்ம் துறுக்கிக்கு குறைபாடெனும். அருமைவாசை சென்டர். இப்பிடி ரொடு மேசை கடை வெக்கணும்னு இந்தக் காலத்துவ எத்தனை ஆயிரம் ஆகும்? உனக்கு அதிர்ஷ்டம் இருக்கிறது." தலைவர் முத்து தம் பரிவாரங்களுடன் புறப்பட்டு விட்டார்.

மூன்றாவது வாரம் ஒரு மத்தியானம். தொழிலாளர்கள் அப்போதுதான் கட்டம் கட்டமாக வந்து கடைபுயம் பதினாறு மையும் சாப்பிட்டு கிட்டுப் போய்க் கொண் டிருந்தார்கள். தாட்ராயனுக்கு முதுகுப் பணத்தின் வேர்வை ஊற்றெடுத்தது. காலைப் போலின் வேளில் கங்கிசர்க்கைத்து கைக்கில் ஏச்சரிக்கைக் குரல் கேட்டது. அந்த வார்த்தைகள் தாட்ராயனின் நெஞ் டைப் பீனக்கும் விதமாக எய்யப்பட்டு ஊடுருவின.

"காலைப் ஓரங்கலிக் அரசாங்கத்துக்குச் சொத்தமான இடங்களின் குடிசைகளும் கடைகளும் போட்டு ஆக்கிரமித்துக்கொண் டிருப்பவர்களுக்கு ஒரு ஏச்சரிக்கை. இது சட்ட விசாரணை சொன்ன, மூன்று தான் செரு தருகிறோம். அதற்குள் எய்வாரைதையும் காலை செய்துவிட வேண்டும். இல்லாவினா ருல் முழுதும் இடித்துத் தரை மட்ட மாக் கப்படும்."

"இவர்களுக்குப் போழப்பு என்னங்க? வகுத்துக் காண்கா, கமக் காண்கா. நம் மனது மாநிரிக் கடைக்கும் ஊடுகளும் கொள்கைக் கேட்குது. இந்த கழிபா மொதல் மத்திரியும் மத்த மத்திரியும் எத்தனை தபா போனாங்க? அப்போ தம்மிக் கண்டுக்கலி போனிக். இப்ப என்ன நிமிர்நு வந்துருக்கங்க? ஏதாவது பணம் சென் கெடைக்குமாண்டு இந்த மெரட்டலுங்க. தம் தலையகூட்டிட்டுச் சொன்னுப் போதுங்க. இந்தப் பச்சை தம்மனுக்குச் சலாம் அடிச் சட்டுப் போவாங்க..." என்று சீர்ப்பது போலப் பாவனை செய்து கொண்டு க போடப் போனான் தாட்ராயன்.

இருந்தாலும் அவக் மனக்குள் மூன் முத்தியது.

"எதுக்கும் தலைவரைப் பார்த்துட்டு வத் துருங்க" என்று மனம் துண்டிது.

"அவரு போறப்பக் கடைக்கோணமே ஆயிரம் ரூபாய் இருக்குமே?" என்று தயக் கிணறுங்க. எல்லாநிம் கட்டைக்கும் வெட் டிக்கும் இன்னிப் போட்டு உருத்திக்கொண்டு சங்குறாப் போனாள். தலைவர் கிட்டக்கு மூன் றும் ஏற்கனவே பத்துப் பதினாறு ரூபாய் குடியிருந்தார்கள். அதில் தானத்து ரேர் தாட்ராயனுக்குத் தெரிந்தவர்க்கத்தான்.

அவனைப் பார்த்ததும் ஒருவர். "என்ன தாட்ராயன். இந்தப் பக்கம்?" என்று கேட்டதும், மெதுவான குரலில் தனக்கு வரக்கூடிய ஆபத்தைத் தெரிவித்தான்.

"இங்க வந்திருக்கிற அய்யாவே அப்படிப் டைத்தைக் குடுத்து மொத்து பவத்தை மடியில் போட்டுக்கிட்டு வந்திருப்பவங்க தான். தலைவர் முத்து உன்னை துக்கிவிட்டு

வானதி வழங்கும் சரித்திர நாவல்கள் புதிய பெனியீடுகள்

	ரூ. ரூப
ராஜலோகம்	சென்டிமெண்ட்ஸ் 10-00
நிலவல்லி	" 8-00
ராஜாஜயிர்	" 8-50
கடல் ராணி	" 30-00
கவர்ந்த கண்ணன்	" 8-50
மலை அரசி	" 12-00
மோகனச்சிவ	" 20-00
சோழ நிலா	கவிஞர் கு. மேத்தா 17-00
(ரூ. 20,000 பக்க நூல்)	
பாரி மலைக்கொடி	கவிஞர் கண்ணதாசன் 8-00

சமூக நாவல்கள்

பொழுது புலர்ந்தது	உமா சத்திரன்	23-00
வாழ்வோ வா!	"	7-50
செட்டை செட்டவர்கள்	சிவசங்கர்	6-50
சாளான்	"	8-50
தான் தன் கடம்	"	8-00
அம்மா பள்ளி எங்கேயாக	"	11-50
துள்ள முடியாத புள்ளிமான்	"	8-00
அணில்கள்	"	8-00
சமுதிர	"	7-50
மண்ணுலகத்து நல்லோசைகள்	தி. சா. ராஜு	10-00
பெண் ஒரு மலர்	கேமகன்	8-50
மனம் பேர்வ வாழ்வு	கவிஞர் கண்ணதாசன்	5-00
மூங்கில் பூக்கள்	வாஸந்தி	4-50
புகழ்கள் மாறும்பொது	"	8-00
மயக்கங்களும் சிதைதிக் கூடுகளும்	"	7-50
அவள்	12 ஆசிரியர்களின் சிறுகதைகள்	8-00
(இலக்கிய சந்தனை பக்க)		

- * புத்தக விலையுடன் பதிவுத் தபால் செலவுக்கு ரூ. 3/- சேர்த்து M. O. செய்யுங்கள். புத்தகங்களை பத்திரமாக அனுப்பி வைக்கிறோம்.
- * வி.பி.சி. மூலம் பெற விரும்பினால் எழுதுங்கள். வி.பி.சி. செய்கிறோம். வி.பி. தபால் செலவு தனி.
- * எங்களிடம் ஆயிரக்கணக்கான தமிழ் நூல்கள் கிடைக்கும். இலவசப் புத்தக விரைப்பட்டியலுக்கு எழுதுங்கள்.

விவரங்களுக்கு

வானதி பதிப்பகம்

தி. நகர் தலைமைத் தபால் நிலையம் எதிரில்

13, தினதயராஜ தெரு, தியாகராயநகர், சென்னை-600 017

டெலிபோன் : 442810

வண்ண
டெலிவிஷன்களுக்கான
பதிவு செய்தல்
துவங்கியுள்ளது.

எண்ணிய எண்ணத்தான நிறைவு
செய்ய வண்ணத்தில் சிடைக்கிறது
"கிரவுன்" டி.வி.

வரிசை முதன்மைக்கான இப்பொருளை பதிவு செய்யுங்கள்.

சென்ற விவரங்களுக்கு
தொடர்பு கொள்ளுங்கள்:

இக்காலப் முதன்மை காலம் கரட்புய வேற்றுகை

டி.வி. எலக்ட்ரானிக்ஸ்

74/1, சிறுசைக்குள் எரிசை, செம்பூர், சென்னை-11.
போன்: 881233

சிறந்த ஆயுர்வேத மருத்துவருக்கு லலிதா பார்மஸி

ஸ்தாபிதம்: 1948

தலைமை ஆர்வம்: சும்பகோணம்-612001 (சென்னை) (போன்: 128)

புரக் வசேகர் நி. 40/31-8-78

மட்டுத் தொகைக்கு மத்திய அரசாங்கத்தால் அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளது

உங்களுக்குத் தேவையான ஆயுர்வேத மருத்துவம் யாவும் கிடைக்கும்

மேலும் விசேஷ தயாரிப்புகள்:

கேசத்தின் பராமரிப்புக்கு இது கைவங்கம்

மருந்து வட்டி உதவியும்

தலைமையின் உதிரியைத் திறத்தி கேசத்தை அபரிமிதமாய் வளரச் செய்யும்

தினியிருந்தும் மலகம்

அகால நகரையப் போக்கி தலைமையின் கருமைவரக வளரச் செய்யும்

மேலும் பிராந்தங்கள்:

1. லலிதா பார்மஸி, 52-A, மதராசாநத் தெரு, மாயூரம்-609001 போன்: 379
2. லலிதா பார்மஸி, 81, வடக்கு வீதி, சிதம்பரம்-608001
3. லலிதா பார்மஸி, 39, ஏங்கநாதன் தெரு, தி. நகர், சென்னை-600 017

போன்: 441454

4. லலிதா பார்மஸி, 105, கச்சேரி ரோடு, மயிலாப்பூர், சென்னை-600 004

போன்: 73007

உங்கள் உபயோகங்களுக்கு டாக்டர் V.B.L. சரிசை அங்கீகரிக்கும் தேசிய அங்கீகரிக்கப்பட்ட பதிவுக்கு (50Np நபர்) தலை அனுப்புக) கைதம் முடியுமா தலைமை ஆயுர்வேத தொடர்பு கொள்ளவும். கடிதங்கள் தமிழில் அல்லது இங்கிலிஷ் Type செய்யுமா அல்லது மிகத் தெளிவாகவோ எழுதக் கொடுக்கும். கடிதங்கள் மூலம் மூலமேயான உரையுதல் ரேசமாயும் குறுக்கமாய் எழுத வேண்டாம் எனக் கூறுகிறோம். "தேவியின்மைதும், பதிவுக்கு 50Np டாக்டர் அனுப்பாமதும் அதும் கடிதம் களுக்கு பதில் அருதப்பட மாட்டாது".

இருக்காருங்கள் சொல்லுங்கள்.... உங்களை
வது முன்னு நானு கொடுத்தான்.
எங்களுக்கு ஒரே நானுதான். இங்குக்கு
எவத்திரம் அங்கு மணிகு தம்ம கடைவைப்
பிரிச்சப் போட்டுட்டுப் போவிட்டாங்க....
சாமான்க - நடு ரோட்டுக் கடைக்குது. பசு
களை எடுத்து வைக்கச் சொன்னிட்டு இங்கு
வந்தேன்...."

தாட்ராவனுக்கு நடு வயிற்றில் பயல்
பதில் கழன்று கழன்று எரிந்தது.

தலைவரிடம் விஷயம் சொல்லப்பட்டது.
"இதுக்குத்தானா?... தானுக்குப் பாரித்
தங்குறேன்... மணிகு வச்சக்காரதே டேய் பழ
னீப்பா, இங்குக்குத் தங்குறாக்கும் காப்பி
சொன்னாத்து வை... என்று உரக்கச் சொக்
கிப் பயத்தின் வெர்னை அடியோடு கெக்கி
எறித்தார்.

தாட்ராவனுக்கு இருந்த மனச் சிதைவிட.
பயச் சிதைவிட எந்தவும் குடிக்கத் தோன்
ருமல் தன் கடைக்குத் திரும்பினான்.

அடுத்த நாள் மத்தியானம் பழனிவயல்
வெகு வேகு என்று வந்தான்.

"என்ன மச்சான், தலைவரு என்ன சொன்
னா?" என்று ஆவதுடன் கேட்டான்.

"நம்ம ஆடவரச - அதான் தலைவருக்கு
வலது கை - அவருக்கு வேண்டிய ஆளுக்கு
மெட்ராசு அய் கொட்டிய கேசு இருக்குதான்.
அதுக்கு யாரையோ புடிக்கோணும்னு இப்
பத்தான் கோவை எக்ஸ்பிரஸை போறப்
பட்டுப் போனாங்க, போனா ஒரு காரத்தாக்கு
மெளலுமாம். உங்க கிட்டச் சொன்ன
சொன்னாரு...."

"அப்ப இங்குக் கடைவை எடுக்கச்
சொன்னா?" - தாட்ராவன் திடுதுடன்
கேட்டான்.

"தான் சொன்னுக் கொடுக்கக்கூடாது.
தலைவரு உங்களை ஏமாத்திட்டாரு. இங்
குக்கும் கடை எடுக்கச் சொன்ன அப்போக்கி
காரங்களுக்கும் ஒரு கணெக்கணும் கடை
யாது. கயமா அப்படி இருக்கிற மாதிரிச்
சொல்லி, உங்க மாதிரிப் பஸிபர் கிட்டப்
பணம் வாங்கியாக்க...."

"அப்பயவளா, எங்கிட்ட மோதலே
ஏன் சொன்னியே?" என்று தாட்ராவன்
பழனிவயல் கடைவை ஒரு வெறிவொடு
பிடித்தான்.

"பாத்தியா, இத்தக் கொப்பந்தான் வேண்ட
டான்று சொன்னது. மோதல்களையே தெரிஞ்
செுத்தா தான் சொல்ல மாட்டேனா? இப்பத்
தான் அவரு தண்ணீர் மப்புல வெட்டிக்குத்
தப்ப என்னுக்குத் தெரிஞ்சாது...."

முன்னுவது தான் காங்கிரஸ் கைக்கிவிட
போன யாரோ ஒருத்தர், வெளிவெ தின்று
பல் விளக்கிக் கொண்டிருந்த குக்குவைப்
பார்த்துச் சொன்னிக் கொண்டு போனார்.

"ஏம்மா ரோடு மேயை இருக்கிற குடிசை
களைவும் கடைகளையும் ஹைவேக்காரன்
புருங்கி அக்கட்டால் எதிர்த்துக்கிட்டு இருக்
கான், கவுண்டம்பாசியைப் பிரிவு வரைக்
கும் வந்தாக்க, அவன் வந்ததுக்குள்ள
கடைவைப் பிரிக்க எடுத்தாடுங்க."

விட்டுக்கு வரும் விருந்தினர்
எனக்கு நாம் நாய்ப்புலம் வைத்து
உபசரிப்பது போல பரிசியமக்கள்
செருட்டு அளித்துத்தான் கெளர
விப்பார்கள். - பி. நாராயணன்

குக்கு பதறிக் கொண்டு உன்னை வந்தான்.
தாட்ராவன் போட்டுக் கொண்டிருந்தான்.
அவன் பதறுதல்க் கண்டு கோபம் வெடிக்க
"தீ ஏண்டி பேசையைக் கண்டவ மாதிரி
தொறத்துட்டு வாரே?... வந்தவன் வந்து
புடுங்கட்டும். தானு ஒன்னும் செல்வ
மாட்டேன்" என்று கத்தினான்.

"ஆமா, இப்ப எம் மேயே நாலாட்டம்
உளுங்க, எத்தப் போறம்போக்கு நாயோ
மோத்தப் பணம் புருங்கிட்டு கெவரன்னு
மாதிரி ரோடு மேயை கடை போட்டுட்டுப்
போடான்று பரிசான் குடுத்துட்டான்.
அவன் தம்பி நாமனும் தனக் தட்டை வித்துப்
போட்டுட்டோம். இப்ப கெவுர்மென்னுக்
காரங்களை வந்து எடுக்கடான்று வாசல்வ
திக்கப்போனா, போறம்போக்கு யாருன்னு
இப்பத் தெரிவுதுங்கனா? தலைவரு தலைவ்
ருன்னு ஆகாத்தங்கும் பூமிக்கும் குறிச்
செய்தேன்!"

"என்ற உணததைக் கொண்டுதே, அவன்
மெட்ராலிலிருந்து ஊருக்கு வரட்டும்..."
ஒரு கெட்ட வார்த்தை சொல்லி, "கொரறு
வனைப் கடிக்கத் துப்ப நான் ஒரு அப்பன்
அம்மாவுக்குப் போதக்கலென்று அரித்தம்...
போனாக்கி தாலி..." தாட்ராவன் கடைசி
கையைப் போட்டு ஆர்திக் கொடுத்து விட்டு
வெளிவெ வந்து பார்த்தான்.

பத்துப் பன்னிரண்டு புதியமரங்களுக்குத்
தெற்றே ஒரு போன்கலாரிதையைப் போன்க
காரங்களுடன் ஒரு டிராக்டர் பீஸ்தொடர்
வந்து கொண்டிருந்தது. டிராக்டர் தொழி
லாளர்கள் போன்று தொற்றமனித்த இரு
பதுக்குமேற்பட்டாராட்டுத்தனமான ஆட்கள்
கடப்பாணாவுடன் எமெல்காரர்கள் போல்
தின்று கொண்டிருந்தனர்.

மென்னமாகத் திரும்பி தாட்ராவன் கடை
யின் உரைவாகப் போட்டிருந்த தென்னங்
கீதையைப் பிரிக்க ஆரம்பித்தான். குக்கு
உன்னை இருந்த சாமான்களை ஒவ்வொரு
குக்க கொண்டு வந்து வெளிவெ வைத்தான்.
இருவருக்கும் மனக் ரண்டாக்கி கண்ணீர்
ரத்தமாக அடக்க மாட்டாமல் போங்கிற்று.

எம். ஜி. ஆர். நினைவு விளக்கும் கார்ட்டூன்
ஏ. ஒன்.
தஞ்சாவூர்

தேவதாஸ்

● வாரேவா! எல்லாப் பத்திரிகைகளும்
படத் தயாரிப்பாளர்களுக்குச் சாதாரண
எழுத. நீர்மட்டும் துணிந்து செல்லாருக்கு
ஆதரவளித்துள்ளீரே! உம் வாத்திலும் தியா
யம் இருக்கு!
மதுரை-38

ஆர். வி. பிரகாசு

● கண்ணம்மாப்பேட்டை வானிகளான
தாங்கள் கமார் மூன்று வருட காலமாக
ஒரு எம்ல் தூரம் சென்று தண்ணீர் எடுத்த
வருகிறோம். ஒரீரண்டு நாட்கள் அத்தண்ணீர்
கூடக் கிடைப்பதில்லை. 'நீர்ந்தது தண்ணீர்
கஷ்டம்' கிண்டல் கட்டுரைகள் தலைப்பு
நிஜமாகுமா என்று பார்ப்போம்,
சென்னை-37

கே. சங்கர்

● வன்முறை அரசுக்கீழ் வணங்குகிறார்கள்
என்று பழுவண்ண கட்டுரைக்கு நன்றி! உன்
னத்தில் ஊதிகொண்டிருக்கும்போதே 'காமி
ரானவன்' கூறிப் பகுதியில் சகல சுவாஸ்யம்
வளம் வரும் வன்முறைக் காட்சியைப்
பொட்டு அந்த நன்றி ஊதும் ஊற்றுக் கண்ணை
அடைத்து விட்டார்களே!
திருச்சி

என் பாது

● எனது சகோதரியின் கார்டு புதுப்பித்
தல் சம்பந்தமாக சென்னை நத்தனம் வேலை
லாய்ப்பு அலுவலகம்சென்றிருந்தேன். காணியி
லிருந்து மாணவரை காத்திருக்கிறார்கள்.
கடுமையான வெய்யிலில் கால் கடுக்க நிள்
லிருக்கும் இவர்கள் குடிக்க நீருக்காகப் படும்
அவதி சொல்வொன்றைது. வேலைதான்
உடனே தரமுடியவில்லை. அங்கே குடிநீர்
வசதியேனும் செய்து தரக் கூடாதா?
சென்னை-81

இரா. தங்கராசன்

● எத்தனையோ புத்தகங்கள் வெளியாகும்
போது கவிஞரின் புத்தகத்தை அறிமுகப்
படுத்துகிறார்கள். பாராட்டலாம். அற்புத
மான சொவையென்று ஆயின்... 'குணம்
தாடி, குற்றமும் தாடி' என்பதற்குப் பதிக்
குற்றமே தாடித் தேடிவது போல எமர்
சனம் காட்சிவளிக்கிறது. ஓர் அரசிவல்லாதி
ல்கூட்கிற மேகைகளில் எம்மாம்
தன் அரசியல் கருத்துக்கு வதுத்
தேடத்தானே முயற்சி செய்கான்? இதைக்
கூடவா கல்வி விமர்சகர் மறந்து விட்டார்?
தென்காசி

எஸ்.எம்.கே. சுபாமி

● ஒளியர் வினாவின ஒளியத்தைக் கவி
அட்டையில் கண்டு எவ்வளவு நாட்களாகி
விட்டன! இதிரத் தொடர் என் அறிந்ததும்
விட்டு வான்குடை ஒன்றாக "கவி மாமா
வுக்கு தேய்க்கும்" என்று குரல் கொடுத்த
துள்ளனர்.
விவாசர் காகனி திருமதி தாராயணரால்

● மதுவிலக்குக் கொள்கையில் ஒரு நினைவு
பாண் முடிவை எடுக்காமல், சமாளிக்கும்

● தண்ணீர் பிரச்சினை தமிழகத்தில் எழு
வது இன்று நேற்றுக்கு, நாடு சுதந்திரம்
அடைந்த நாளிலிருந்து ஆட்சியில் வருகிற
வர்களுக்குத் தலைவரிடம் இருந்து பிரச்சினை
யாகவே இருந்து வருகிறது. தண்ணீருக்
காகப் பிற மாதிலாததவும் மனமுடையதும்
தாம் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் வரை
இப்படித்தான் அல்லல் பட்டாடி வேண்டும்.
இதை மாநிலப் பிரச்சினையாகக் கருதாமல்
மத்திய அரசு பொதுப் பிரச்சினையாகக்
கருதித் தீர்வு கண்டாக வேண்டும்.
தூத்துக்குடி

இரணியல் கலை

● பத்தாம் பச்சித்தனத்துக்குப் பாரேன்று
சவுக்கடி கொடுத்திருக்கிறார், தேவிபாலா,
'ஒரே முத்தம்!' என்ற தலைப்பைக் கண்டு,
ஏதோ ஆயாசக் கஷ்டமோ என அருவருப்
பொரு படிக்க ஆரம்பித்தேன். முடிவு மனத்
துக்கு விளவாக இருந்தது.

எழுத்தாளருக்குப் பாராட்டுக்கள்!

புதுவை

இரா. தாமோதரன்

● "என்றோடோடாக்" கைப் படித்துவிட்டு
தான் சத்தமிட்டுச் சிரித்ததால் எதிர்த்த
லீட்டு ரணபர் "கவி" வைஎனதுஜாக் செய்து
கொண்டு போய்விட்டார்.
மதுரை-39

பி. ராஜசேகரன்

● வெறும் கைவெழுத்தையெட்டும் பார்த்து
மயங்கி பத்து ரூபாய் பரிசு வழங்கிவிட்டார்
களா? அந்த ஜோக்கைப்படித்து உன்மையி
வெயே வாராவது சிரித்திருந்தால் அந்த
நபருக்கு தான் பத்து ரூபாய் பரிசு வழங்கத்
தயார்!
பெங்களூர்-11

வித்யாசாகர்

● இந்த வாரம் கடுகு தானித்த 'சித்தனத்
திலகம் கமலாவின பிளாசனன்' சிரிப்பை
வரவழைத்தன. பெண்களது தடைத்த
கனாறு துணியிலிருந்து இங்கு பெரு தாளும்
முயற்சி வருகிறேன்.
வடகாடு

கே.என். செல்வரத்தினம்

குழந்தைக்கு மிகவும் சிறந்தது தாய்ப்பால்.

நீங்கள் புட்டிப்பால் கொடுக்கும் அவசியம் நேரும்போது கவனமாய் இருங்கள்.

கீழ்க்காணும் 5 முக்கியமான குறிப்புகளைப்
பின்பற்றுங்கள்...

1. தொற்று கிருமிகளைத் தவிர்த்திடும் வகையில் பிடிங் பாட்டில், நிப்பின், மற்றைய பாத்திரங்கள் ஆகியவற்றை வள்கு சுத்தம் செய்து நீரிவிட்டுக் கொதிக்கச் செய்யவும். இல்லையெனில் பாலில் எளிதில் கிருமிகள் தோன்றிவிடும்.

2. நீரை பத்து மிமிடம் கொதிக்க வைத்து, உடல் வெப்பத்தைவிட சிறிது அதிகமாகவே ஆற வைத்த பின் பால் பவுடரைக் கலக்கவும்.

3. அதிக நீரை கலந்திடாதீர்கள், அதனால் சத்து குறைந்து விடலாம். மூன்னின் மேல் கொடுத்துள்ள பால் புகட்டும் அட்டவணையைப் பின்பற்றவும்.

வாங்குவிர் களாக்ளோ சன்ஷைன்-நம்பகமான குழந்தைப் பாலுணவு

களாக்ளோ சன்ஷைன் சரிவிகித ரீதியில் சரியான அளவு புரதம், கொழுப்பு, கார்போஹைட்ரேட், வைட்டமின்கள், தாதுப்பொருட்கள், இரும்புச்சத்து போன்றவற்றைக் கொண்டது. இது கனாநாடு முறையில் தயாரிக்கப்பட்டு, மூன்னில் அடைக்கப் படுகிறது. குறிப்பாக குழந்தைகளின் இளம் ஜீரண சக்திக்கு ஏற்றது.

4. ஒவ்வொரு முறையும் குழந்தைக்குப் புதிதாக பாலைத் தயாரிக்கவும். மீள்துவிட்ட பாலை குழந்தைக்கு கொடுக்காதீர்கள், அதில் கிருமிகள் தோன்றி கெட்டுவிடுகிறது.

5. மூன்னின் மேல் கொடுத்துள்ள கல்லா விதிமுறைகளையும் பின்பற்றவும். ஏதாவது சந்தேகம் இருப்பின் டாக்டரிடம் ஆலோசனை கேட்கவும்.

க்ளோசன்ஷைன்

—தாய்மார்களின்
நம்பிக்கைக்குரியது.

நண்பர்: படம் ரீலில் ஆகும் மூன்பே
உங்க பத்திரிகையில் கரெக்டா
விமரிசனம் வந்து விடுகிறதே அது
எப்படி?

பத்திரிகை ஆசிரியர்: ஜோதிடப்
பகுதி ஆசிரியரைக் கொண்டு பட
விமரிசனம் எழுதச் சொல்கிறோம்!

— எஸ். பாஸு

கிணைத் தன் பெற்றோரிடம் தேவகிக்குப்
பதில் அவன் வீட்டில் வளைய வந்துகொண்
டிருந்த துளிகைபக் என்காட்டியிட்டபோது
அவர்களுக்கே அந்த மாற்றத்தைச் சட்
டென்று ஏற்றுக் கொள்ள முடியவில்லை. என்
ருதும் படித்தவன், தலைக்கு உயர்ந்தவன்,
குடும்பத்தின் எதிர்காலத்தைத் தன் வகையில்
தாங்கப் போகிறவன். அவன் ஆசையை
அவர்கள் ஏராளமாக முடியுமா?

"தேவகி நான் இந்தக் கல்யாணத்துக்குச்
சம்பந்திகப் போவதில்லை" என்று துளசி.

தேவகி சிரித்துக் கொண்டே உயிர்த்
தோழியிடம் சொன்னான்:

"அருந்திக்கு ஒன்றுபட்டிருக்கிறதோ பிடிக்க
காததோ அவரவராமனோபாலத்தைப் பொறுத்
தது. இதில் மத்தவர்க அவமானப்பட என்ன
இருக்கு? என் மேலே உனக்கு உண்மையான
அன்பிருந்தா நிஜமான மதிப்பிருந்தா இந்தக்
கல்யாணத்துக்கு நீ சம்பந்திச்சே ஆகணும்."

அப்புறமும் துளசி அரை மனதாகத்தான்
சம்பந்தித்தான்.

கமலா நடராஜன்

"என்ன சார், மொத்தம் ஒரே ஒருத்தர்தானே என் பேச்சைக் கேட்க வந்திருக்கார்... எதுக்கு இந்தக் கொலையுத்தர்ப்பத்தோடும்?"

"அவரும் எழுந்து போயிடாம இருக்கத்தான்!"

— ஜி. நடராஜன்

வெறும் கார்த்திகைக் காலம். மனப் பூர்வமாகவே தன் சித்திரத்திற்குக் கிடைத்த அழகுக்குத் தனித்தவர்களுக்கே தோஷம்தான்.

கமேஷன் அழகாக இருந்தான். சென்றவ மாகத் தெரிந்தான். தன்மையையும் சம்பள மும். ஒரு பெண்-ளுக்கு இதைவிட வேறு என்ன வேண்டும்?

அருமைய் சித்திரத்தில்க்காக ஒரு திரைப்படம் செய்த கிட்டத்தொடர் பெருமைப் பட்டுக் கொள்ள இப்படி ஒரு காலப்புகழ்கிடைத்த தில் திவங்கிக்கு திறமை சத்தோதும்.

இந்த இரண்டு முன்று வருடங்களில் துணி விடமிருந்து அவனுக்குப் பல கடிதங்கள். அனைத்தும் அவனது நலம்தான் காண்பின் இனி காலம் வீரபிழைப்புகள்.

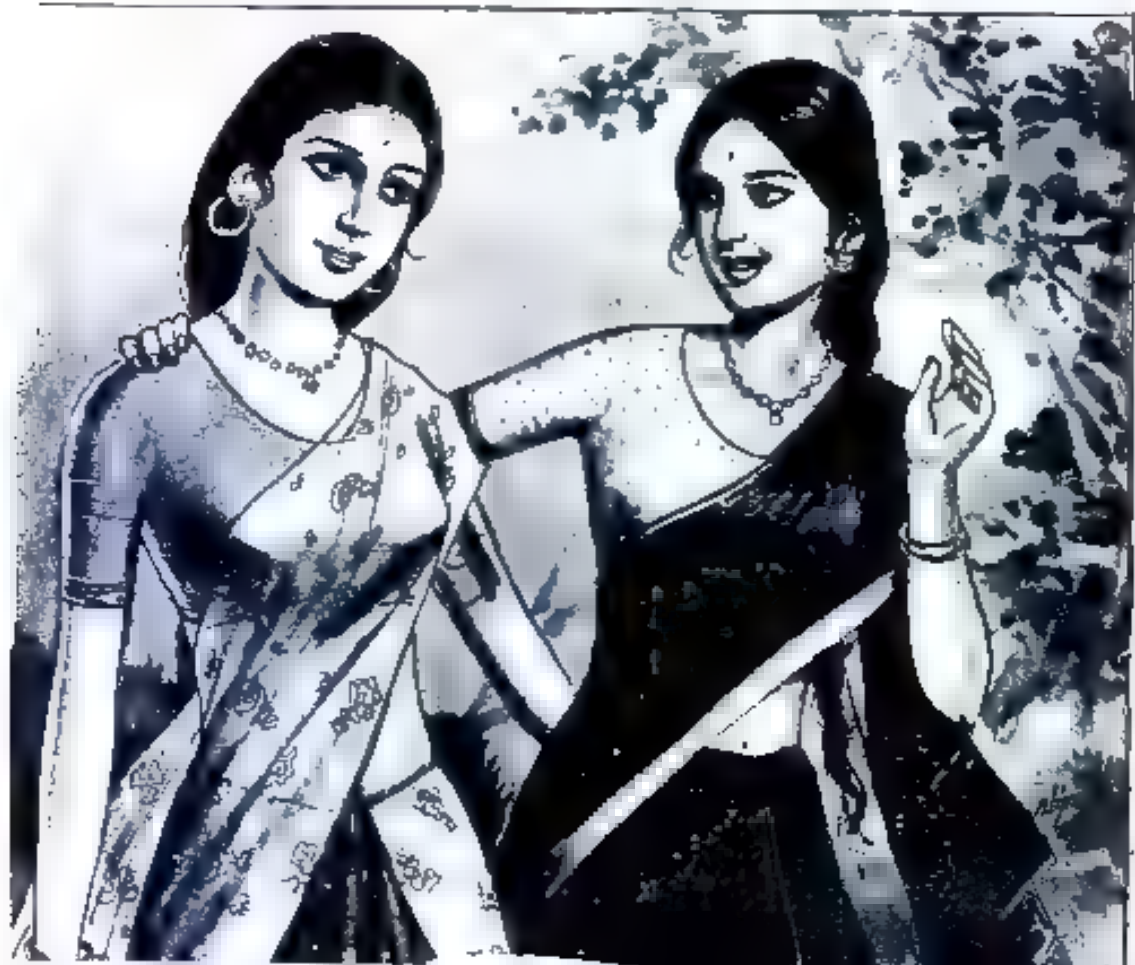
இந்தக் கொடை விடுமுறையில் கடிதம் எதுவும் முக்கூட்டியே எழுதாமல் திடீர் ரென்று எதிரே போய் திடீர் முடிவு செய்து விட்டான்.

மீதபம் மணி இரண்டு முப்பது.

இன்னும் இரண்டே மணி நேரத்தின் துணி விட எதிரில் இவன். திவங்கிக்குத் தென்து இனித்தான்.

பன்னாக்குள் கூட்டம் வெகுலாகக் குறைந்திருக்க-

புறப்பெரு நேரத்தின் ஒரு கடுத்தர வயது மாறும் அவனைத் தொடர்ந்து ஓர் இளம் பெண்ணும் ஓடிவந்து எறிவர்.

தேவலிபின் பேட்டுக்கு எதிர் பேட்டும் வந்த அமர்ந்தனர்.

அந்தப் பெண் அழகாய் இருந்தாள். உயரமாகவும் இருக்கிறாள் போலும். நன்றி மாதிரியா என்னவோ வயிறு மிசை போய் தாய்...

"சொன்னவியமா உட்கார்ந்துக்கம்மா" - என்றான் - அந்தப் பெண்ணின் தாயார்.

"நீ எந்த ஊர்மமா போகறாய்?" - அந்தப் பெண்ணின் தாயார் கேட்டாள்.

"ஸ்ரீரங்கம்."

"அப்படியா? நான்மூலம் அங்கேதான்."

"இது உங்க பெண்ணா?"

"ஆமாம். ஒரே பெண்ணு. இங்கேதான் கொடுத்திருக்கோம். இது மாதம். கல்யாண மாண்புறம் கொஞ்ச நாள் தொடர்ந்தால் போலன்னு இப்போதான் அவழச்சிட்டுப் போறேன். மாப்பிள்ளைக்கும் அவங்க வீட்டாருக்கும் இவ் பேயை உசிரு. இப்போதுமே பிரசவம்வந்திருக்கே அனுப்பி வைக்கிறேன். எப்படியோ இவ் சத்தோஷமாக இருக்கா. அதுதானே தமக்கு வேணும்."

தேவலிபின் மீண்டும் துளசிவின் நீண்டது.

அவள் கைதங்கனிலும் இந்த கையாந்தான் ஒருகூறு முறை ஊருக்கு வந்தபோதுகூட துளசி உடறுக்குடன் புறப்படும் போய் விட்டான். "அவரால் எங்கெப்பிரிந்து இருக்கவே முடியாது" என்பார் ஒரு பெண்ணுக்குக் கல்யாணம் என்று கூறிவிட்டான் அப்படித்தான்.

"எம்மா, ஸ்ரீரங்கத்தின் பேசு எங்கே இருக்கிறது?" தேவலி கேட்டான்.

"ஓ. ஓ. சி. தெரு. 4 எங்கேயோ போகணும்."

தேவலிபை ஏதோ ஓர் உக்கிரவாசை உடையதது.

"கொளியுக்கு ஸ்ரீரங்கனிடம் ஒரு பிராந்தம்." - மாற்றிச் சொன்னான்.

"ஸ்ரீரங்கத்தின் வாய் இருக்கா?"

"ஒரு தோழி இருக்கா துளசின்னு."

"எங்கேதெருவெனியே ஒரு துளசி இருக்கா."

அவரு பாப்பப்பட்ட ஜென்மம்மா பெண்ணைப் பிறந்து கஷ்டப்பட்ட எத்தனையோ பேரை தான் பார்க்கிறார்களே. ஆனால் இவ் கஷ்டம் பாருக்குமே கூடாது."

தேவலி நினைவிட்டான்.

"வயசு சொன்னால்..."

"ஆமாம், அவ் புருசன் தான் பாவக் பணத்தாகக் கவலைப்பட்டு அது மாதம் செல்தக்டிய போயிருத்தானே. பாவம், அந்தப் பெண்ணோட அப்பா அம்மா ஒரு உடைய வந்தப்போ கூட புருஷனை அது மாதம் வேற ஊருக்கு மாத்தியிருக்கிறதா சொல்லி இந்தப் பெண் சமாளிக்க அனுப்பினா. இப்போ ஏன் வறனம். கஷ்டம். பவுன் இவ் லுக்குத்தான் அடி உதை."

தேவலிவின் இதயத்தில் ரத்தம் கசிந்தது.

"ஒரு படிச்சவரா இப்படிச் சொல்லுமேல் தாம் பண்ணா?"

"படிச்ச என்னம்மா பிரயோகனம்? மறுஷனுக்கு அநீதும் பொறுப்பும் வேண்டாம்? இப்படி அநாதம் குன்னும் உள்ள ஒரு பெண்ணைக் கெட்டிவிட்ட பிரதும் எவ்லுவுது உணர்ச்சி வந்தியும் குடி வீட்டாட்டம்மும் அண்ணாது? புண்ணுக்கு கல்யாணம் பண்ணிட்டான் புது மறுஷனு மாதிரிப்போலான் என்ற அம்மா நினைச்சா. ஆறு பழைய புத்தி அவரை விட்டுப் போகவிட இல்லை."

தேவலி ஓர்மாளித்து விட்டான்.

இந்தப் பாவகவன் நரக வாழ்க்கையிலும் துளசிக்குச் சொர்க்கத்தின் தீழை கொஞ்சம் செல்தந்தென்னாது தேவலி அவன்மறிஞ்சிப் பார் இருக்கிறான் என்று நினைத்துக் கொண்டு வருபவதுதான். அந்த நம்பிக்கையையும் இவன் நேரிக் போய்ப் பார்த்து நான்மேல் சொல்லிக் கூட்டாது.

"வேண்டாம் துளசி... நான் உன்னைப் பார்க்க வரவேண்டாம். என் ஆசைக்காக உன் பணத்தினாலும் அந்த ஒரே மறிஞ்சி எப்படிப் படுத்திக் கொண்டு விட்ட நான் தவாராக இருக்கே."

"என் தோழி நீங்க நுழிப்பிட்டு துளசி இருக்கோ! அவ் ஆண்டான் கெடுகளெய் இருக்கா."

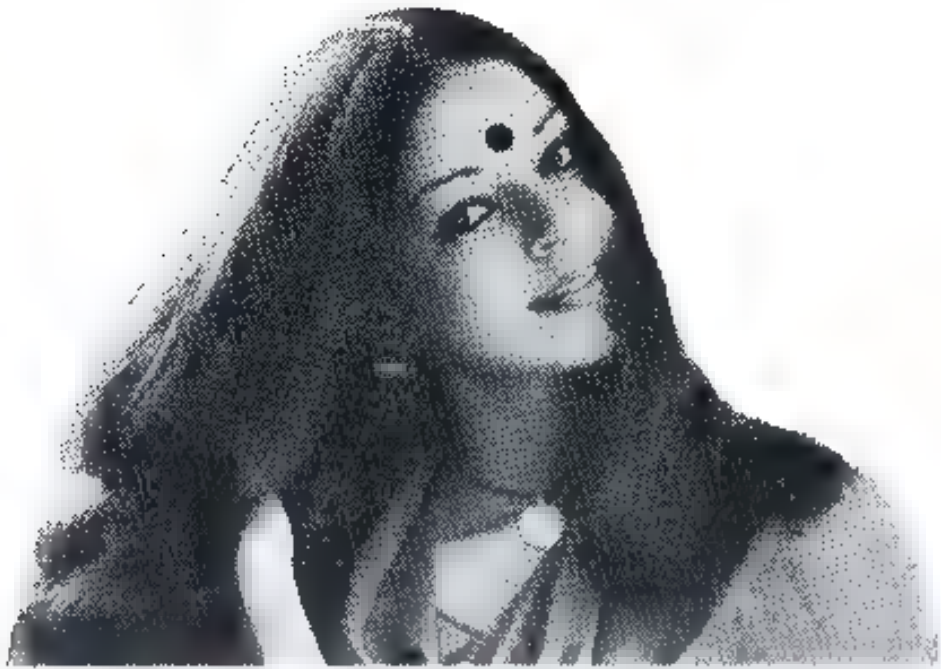
இருக்கி

அதிக ஸ்ரீரங்கம் ஒண்ணும் எப்படி பஸ். வம்பா பேசும் இத்தினானே வரப்போறா?" -

-அந்த அம்மான் கேட்டபோது-

"இல்லை. இங்கே கொஞ்சம் சாமான்சன் வரக்கூடியும். தான் அடுத்தபயணமே வரேன்."

தேவலி துளசி கொண்டான்.

சாதாரண தேங்காய் எண்ணையைக் காட்டிலும் உங்கள்
கூந்தல் வளர்ச்சிக்குகந்தது எது?

கேசவர்த்தினி

கூந்த தேங்காய் எண்ணை!

ஆம்! நீங்கள் அன்றாடம் உபயோகிக்கும் தேங்காய்
எண்ணையுடன் சிறிது (சில சொட்டுகள்) கேசவர்த்தினி
கலந்து தலையில் தடவிக்கொள்ளுங்கள்.
உங்கள் கூந்தல் எழில் மிகுந்த
சாண்டியாகும்.

அழகிய குடார்த்தியான கூந்தலின்
பரம்பரை ரகசியம் — கேசவர்த்தினி.
ஒரு பாட்டில் இன்றே வாங்குங்கள்.

கேசவர்த்தினி ப்ராடக்ட்ஸ்

சென்னை-600 037

சேயிக்க, ஸ்டீட் பாங்கைக் நாடுங்கள் தேடி வரும் செழிப்பான எதிர்காலம்

உங்கள் "பணத்திட்டத்தை"
எந்த இடம் காலம் வந்தால்
கூட, ஆரம்பித்ததற்கும்
முன்பு, எங்கள் கிளையின்
அருள்முகத்தின் கீழ்
எதுவும் செய்யுங்கள்.

ஸ்டீட் பாங்க்
மாநகரம் 98 திப்பய்யாண்டி மன நிலை.

"என் தந்தை ஒரு சக்தி வந்தான். அடிக்கடி 'மென்மையான' கருத்து குழப்பினால் சென்று சேர் மாணவர்களுக்கு யாழ்ப்பாணம் விரிவாகப் பொலிவிட தருவார். இந்த மூன்று ஆண்டுகளாக, என்மேல்வந்தான் யாழ்ப்பாணம் வந்திருந்த ரசீததக் கட்டினார். இப்போதெல்லாம் விரிவாக, தம்புரா ரசீதத வந்திருந்த சக்திவந்த மென்மையான ரசீதத நினை. இது தென்காசியார் 1968. 1968-1969

மஞ்சள் நிலா

இது இலங்கைக்கான காதலுக்குப் புதிய கோணத்தைத் தேடிப் போவது வழக்கம். ஆனால் டைரக்டர் ரசீதத புதிய இடத் ததைத் தேடிப் போயுள்ளார்.

இடம்: தடிப்பும் பரீததிக் கல்துரீ.

மாணவன் மாணவியைக் காதலிக்கிறான். மதற மாணவர்களுக்கும் மாணவிகளுக்கும் அவனுக்கு டானிக் தருகிறார்கள். உத்காச டானிக்.

தடிப்பும் படிப்பும் இசைவந்த தரவேண்டிய ஆசிரியர் கிவலனுக்கு. கனிக் இருந்த வந்த நாயகியின் அம்மா பட்டாக மாநிலி வெடிக்கிறார் - அதுவும் பிரிவினாபல முன் கிவலியேயே!

காதலுக்கு பிரேக் விழுந்தது.

அப்பறம் வருகிறது அந்த அருமையான கட்டம். (பாராட்டி இந்த ஒரு இடமாவது இடைத்ததே!)

காதலி காதலனுடன் 'சு' லிட்ட கார ணத்தை வருப்தித் தடித்துக் காட்டும்போதே வசைமாக ஒப்புவித்துப் புதிய வவகிறுனே அந்த இடம்.

மகிழ்ச்சியாக இருக்க வேண்டிய சமயத் தில் எல்லாம் நாயகி கண் கவங்குவதாகத் கொடிக் குளோசப்பிக் ஒரு கண்ணையும் காட்டி மிரட்டி விடுகிறார். 'சுப்பென்ஸ்' உடைபும்போது 'சு'பென்று போகிறது.

அத்தனை தடிக்கி. தடிக்கலும் இளகைக்! புதுகைக்! (மேலுக் ஒருவரைத் தவிர) கரேஷ். ரசீ. தியாகு. ரசீதனி. தெய் விதுபா. மேகலா... ஒருவர்கட மனத்தில் நித்தகாதல டைரக்டரின் குற்றமே!

கிளமாகஸ் காட்டுவைய வதுப்படுத்தாமல் இருவரை யொருவர் குத்திக் கொலை செய்வ தாகக் காட்டியிருப்பது பவனெமாண முடிவு. (முன்று கொலைகள்)

ஒளிப்பதிவு பவ இடங்களில் பல்லை இனிக் கிறது. கதைப்தும் வது இல்லை.

ரசீதத அவரேப்படும் படத் துறதக்கு வந்து விட்டாரோ? -நிவாரணி

அன்னமலில் திருச்சியில் தடை
பெற்ற தி. க. மாதாட்டிற்கு வந்த
திருத்த பல தொண்டர்கள் ஸ்ரீரங்க
கம் ஆயத்ததற்கும் வந்து எவாமி
தரிசனம் செய்து விட்டுச் சென்
ார்கள்!

நெடுவ மார்த்தவா:
-தினசமுத்து

சென்ற வாரம் - கடல்கள், சந்திரன், கோடில் வர
சில தாக்கும் பூசை, எல்லாம் மனம், தனி
திருத்த கடற்புறத்தில் "வா" என்பது. தென்ன
தொடர், வாரி நம்பு நாற்பது விதம், இதுதான்
மனதோடு, பக்கத்து மட்டுமே மனம் தொழிற்சாலை
யின் பாதிப்பு இன்னும் ஏற்படாத தாக்கக்கா
லோம், கனகசபை மத்தியமான் வருகிறார். "மனத்தில்
பிடிவ என் தெரியும் (மீட்டர்) மனம் இன்னுக்கா
மாய்த்து மாய்த்து மனத்திலும் சொத்துக்கொண்டி
ஆவதான் வருகிறார். விட்டிருக்கிறது. எங்கே
போனால் என்று பக்கத்து விட்டி கனகசபை கோட்
டாய் அவன் கோட்டில் "இன்னும் என். போய்!"
நாகர்கோயில் போகிறான் என்று சொன்னதற்கு
கனகசபை, கோயில் விட்டதே திரைத் தாத்தால்
ரத்தினசாமி பிடுங்கு ஒரு கடிதம் விட்டிருக்கிறது
"விடுவதற்கு வர."

2

இனகசபையை நோக்கி ஓடிவந்த கன்னி
மூலினரத்தான்.

"என்ன கன்னி?"

"நாசிலும் கொண்டு நாட்டுக்குத்தான்
போயிருக்கிறோம்."

"நாசு கொண்டுக்கா?"

"ஓ"

"நான் வந்ததைப் பத்தி கவனித்தேன்
உங்க அக்காவிட்டேன் ஏதாவது சொய்
கிச்சா?"

விடிவதற்குள் வா!

"ஓய்!"

"என்னடாது பெஜாராப் போக! புது
செ திரும்பி வர சமயம் ஒருத்தி விட்டால்
இருக்க வேண்டாமா? செ என்ன பொய்

சுரு

கணலன்: என்ன மகிழ்ச்சி.
கிணரையைச் சரியாகக் கழுவுகிறாயா?
பாரதி ராஜா படம் மாநில
இருக்கே?

மகிழ்ச்சி: என்ன சொல்கிறீர்கள்?

கணலன்: ஒரே மண் வாசனை
அடிக்குதே!

போக வேண்டும். அது அவன் சாக்ஸுக்குக்
கவனம். துபாய் போய் தீவரமாகச் சம்பாதித்து
விட்டு ஊரில் மதிப்பாகக் கவனம் செலுத்திக்
கொள்காரம் பண்ணிட்டு, மோதிரங்கள் தங்க
வைரம் டாவலுக்கத் திரும்பி வருவண்டும்.
கவியாணம் கழிக்கத் திரும்பி வருவண்டும்.
உண்ணிக்கத் தெரிந்தவர்கள் அதற்குப் பதும்
துபாய் போய்விட்டார்கள். அவனுக்கு
மணற் காட்டில் சினைவதர்களை இக்கூட
எவ்வளவு நேர தீவரமாக, தீவ தீவமாக,
தபாக் போட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.
பாரிசிலிருத்தும், துபாயிலிருத்தும்
செவிலியிலிருத்தும் உண்ணிக்கு பாண்
போட்டு விடா எவ்வளவுத்துக்கும்
கிருஷ்ணன் குட்டி எவ்வளவு
ஏற்பாடு செய்வதாகச் சொல்லி
யிருக்கிறான். இரண்டாவிரம்
சூபாய் கேட்டிருக்கிறான், எவ்வளவு
போவது? உண்ணி இப்போது
தான்முப்பது சூபாய் சேர்த்து
வைத்திருக்கிறான்.

கணலன்: பெட்டியை எடுத்துத் தன்
கீட்டுக்குள் வைத்துவிட்டு விட்டைப் பூட்டி
விட்டுச் சதாவிவந்தைப்பார்க்க நடத்தான்.
உண்ணிக்கு ஏமாற்றம். பெட்டியைத் திறக்க
செல்லவே என்று கூடவே வந்தான்.
கீட்டுக்கு உள்ளே போய் மகிழ்ந்ததில்
சொன்னிட்டு இவனுடன் சேர்த்துக்கொண்ட

பாண்டிக்குப் பாரிசிலார் எவ்வளவு
தூடக்குப் புறப்பட்டுக் கொண்டு
யிருந்தார். போஸ்ட் ஆபீ

சில் ஊரிலிருந்து கீட்டுக்
குண்டுவாய் பீடித்
துக் கொண்டு புறப்
பட்டவர், "கணல
கணல எப்ப வத்
தீங்க" என்றார்.

"அப்பா இப்பத்
தான் வாடுதான்."

"எல்லாம் கைம்
தாண்டி?" என்று
கணலன் அமர்த்திக்
கேட்டார்.

சுஜாதா

பேசியவர்: தம்பி நீ யி ஏ படிச்சு
கட்டு அப்பாவுக்கு உதவியா இருக்கியா! பேஷ், பேஷ்... அப்பா என்ன பண்ணுகிறார்?
வாஸியன்: விட்டியில் கம்மாதான் இருக்கிறார்.

பட்டுக்கோட்டை ரவி.

"கைத்தாய்க் அப்பா, மிரிஜாவுக்குப் பாத நினைமா?"

"மிரிஜாவுக்கு உன் மனைவி?"

"ஆமாங்க."

"இவ்வளவு, கொஞ்ச நாட்களாகியே பார்த்தீர்களே, ஒரு முறை கோவில் காசலில் வெச்சப் பார்த்தேன். பதிலுக்கு நாட்களாகி வீடுக்கும், நீ காரணம் பத்தி ஒண்ணும் சொல்வதில்லை."

"பார்த்துக்கங்க, ஒருவேளை தாகரிகோலி துக்குப் போவிறுக்குமோ என்னவோ கச்சைக் காரியங்கள் நடவள தடக்கு துக்கணா?"

"தடக்குதுப்பா கித்தர் அருளானே, எங்கள் பிரார்த்தனைக்குத்தான் வரத் தயக்கூறும். என்னவோ புலம். சொல்லு மூட்டெய்களுக்குப் போகப் போகச் செவியாயிடும். கொஞ்ச நாளைக்கு இருப்பியோ?"

"இருப்பாங்க, ரம்சான முடிவாவரை."

"உங்களுக்கு ஏதுப்பா ரம்சான?"

"எங்களுக்கு இவ்வளவு, அவர்களுக்கு: சதா வித்ததைப் பார்த்தீங்கனா?"

"கடையாளன் திக்களுக்கு."

பாதிவியார் கருத்த தாயையும், கட்டாள் கடற்கட்டுமாக்க கண்களில் ஒளிபுடம், நடைமீல் தன்னம்பிக்கையுடன் கடற்கரை போரக் குடிசைகளை நோக்கிச் சென்றார். உள்ளி அவர் போகிற திண்ணையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தவரிடம் "இயான் நினைக்க நிங்களுக்கு வேண்டாம்" என்றான்.

"ஏன் உன்னி?"

"இயான் செவியேங்க."

கோவில் பூசாரி இப்போது விழித்திருந்தான். அம்மனுக்கு விளக்கெற்ற எண்ணெய் லாங்கக் கோவிலைப் பூட்டிக் கொண்டு கிளம்பிக் கொண்டிருந்தவன். "அட எப்ப வந்திங்க!" என்றான்.

"பூசாரி! ரத்தினசாமி ஊருக்கு வந்திருந்தானா?"

"ஆமா, நான் பத்து நாள் முத்திப் பார்த்தேன். இன்னிக்குக்கடவரிடத்தான் சொன்னா. திருவனந்தபுரத்தில் கோலி விட்டுப் போனாரு, நீங்க எப்ப வந்தீங்க. நான் பார்த்தேனே இப்போயே."

"நீங்க நல்ல கருக்கமானம்!" என்று இராமியை கச்சைத் தை அவிழ்க்க முயற்சி செய்தான் உன்னி.

"மேலி! செவுட்டிய விட்டென்றுபாரு... இவனை எல்லாம் எதுக்குக் கூடச் சேர்த்துக் கிழங்க ரோம்புகாத திருஞானன்."

"பூசாரியோட உணததைத்தையிடலா!"

சதாசிவம் கடைமீல் மூன்று பேருடன் பேசிக் கொண்டிருந்தார். என்னோரும் புது

முகக்கணை இருந்தனர். "சதாசிவம் சொக்கியமா?"

"கணக்கைப் வந்தீங்கனா, மனைவானத்துக் காரப் பைவன் கொள்ளுன். பாதி புரீயாங்க, உன் மனைவியைப் பத்திக் கேட்டியாமே, எங்களுக்கு தெரியாதே."

"தெரியாதா? தாகரிகோலி துக்குப் போவிறுக்கிறதா நீங்க சொன்னதா உன்னி சொன்னா?"

"போவிறுக்கலாமனு சொல்வேன். இவனுக்குத் தமீரும் புரீயாது ஒரு இழையும் புரீயாது."

"ரத்தினசாமியைப் பார்த்தீங்கனா?"

"ரத்தினசாமி வருவானா நினைக்கிறேன், என்?"

"ரத்தினசாமி வந்திருந்தானா இடைமீலே?"

"அப்பப்ப பண்ணியே பார்த்ததா ஞாபகம், அவனுக்கு உன் மனைவி எங்க போவிறுப் பானா தெரிவிடுக்கும். ஐக்கிட்ட ரதோ சொல்லிக்கிட்டு இருந்ததா ஞாபகம், எதுக்கும் ஒரு தடை. தாகரிகோலிப் போய்ப்பார்த்துட்டு வந்ததோடுபத்து தமீட்டுக்கு ஒரு பன் போவது."

"வேண்டாங்க, அவனே வரட்டும்."

"துபாயல் தங்கம் என்ன விளங்கு?" என்று மக்களடக்காரன்.

"நான் துபாயல் இக்கி, சதுவியே."

"அங்கதான்! கங்கம் எத்தினிங்க?"

"என்றான் இத்த காரியில்தாங்க, எதுவும் குளறிக்விட, ரத்தினசாமி வந்தா கடனே என்னை வந்து பார்த்திக் சொல்துங்க."

"ரத்தினி சாப்பாட்டுக்குள்ளு என்ன செய்வே? தம்மயட்டுக்கு வந்திரேன்."

"இவ்வளவு பக்கத்தியே உன்னி விட்டியே சாப்பிட்டுக்கிறேன்."

"புழுக்காரி வறுத்ததைப் புருங்கும், சாக் கிரகதயா இரு."

கொஞ்ச நேரம் தடுத்து மெயின் ரோடு வரை வந்து விட்டான், பேரளித்தான். தாகரிகோலிப் போயிடலாமா? ரத்தினி அங்கே போய்ப் படுத்துவிடலாம், அவன் ஆணவம் தடுத்தது. போன மாதக் கடுதாவினேயே எழுதிநீட்டேன், ரம்சானப்போது வருகிறேன் என்று, வேணுமென்றேதான் தாகரிகோலிப் போவிறுக்கிறேன். போகட்டும். ரத்தினசாமிபுடன் என்ன செய்வோம்! அவன் ஏன் புதும் எழுத வேண்டும? விடிவதற்குள் லா!" அதிக் போலித்திருந்த அரித்தங்கன் அவனுக்குப் பிடிக்கவில்லை.

"உன்னி! நான் இன்னாதபோது ரத்தினசாமி அடிக்கடி வீட்டுக்கு வருமா?"

**வளரும் வயதில்
குழந்தைகளுக்குத் தேவை
காம்ப்ளான்**

காம்ப்ளான்®
ஒன்றில்தான்
அவர்களுக்கு
அன்றும் தேவையான
23 ஊட்டச் சத்துக்கள்
அடங்கியுள்ளன.

வளரும் குழந்தை-
களுக்கென்றே
சிறப்பான சில
தேவைகள்
உள்ளன—வளரும்
வயதிலே உடம்புக்குத்
தேவையான
மிகச் சிறந்த புரதம்,
22 மூலாதார
ஊட்டச் சத்துக்கள்
—ஆளிக்கிறது
காம்ப்ளான். மற்றவர்கள்,
டாக்டர்களின் சிபாரிசு
பெற்ற, திட்டமிட்ட உணவு
காம்ப்ளான்.

GLC-6-2012 TM

கேள்வி 32 பக்கங்கள் கொண்ட கைப் புத்தகம்.

"குழந்தைகளை பரிபூரண ஊட்டச் சத்துடன் வழங்கு"
50 அல்லது 100 பக்கம் இதைத் தூக்கி எரித்து அதில் பெறுவது
தூக்கி எரிக்கும் 18118. (Comp) Q-79, மலைய 400 023.

திருமிட பரிபூரண உணவு — காம்ப்ளான்®

“எங்க காண்லெண்ட்டிலு இருந்து
எனிகள் சேர்ந்து பூனைக்கு மணி
கட்டுகிற கதைவை நாடகமாகப்
போடப் போறோம்.”

“நாடகத்துக்குப் பெயர்?”

“பாஞ்சு எலி சபதம்!”

“என். எஸ். சி. குருமூர்த்தி

“ரத்தினசாமி! அதாராணா!”

“கொஞ்சம் உயரமா, கருட்டை கருட்
டைவா நல்ல முடி செக்கக்கிட்டு.”

“ஓ அப்பா! என்ரும் வரும். கிரிஜம்மா
இல்லாதத சமயம்.”

கிரேட்ட பற்ற வைத்தான். உண்ணி கிச
ரெட் ஸ்டீட்டில் பொறித்திருந்த அராய்
எழுத்துக்களை விபத்து. “இது எத்தா?”
எங்குள். திரும்ப விட்டுக்கு வந்தபோது
உண்ணி கண்களையைத் தவ விட்டுக்கு
அழைத்தான். உங்களை குனிந்து சொன்ன.
தேவலி ஒரு வருஷத்தில் திறை மாரிப்
பொயிருந்தான். இவ்வளவு கண்டது எழுத்து
நின்றான். “உண்ணி! தவலியைக்கொண்டு கிரிஜா
வதாவது சொல்லிவிட்டுப் போனாள்வா!”

“இவ்வளவு” என்று துணைப் பிடித்துக்
கொண்டு தலையடைந்தான். ரப்பர் வண்ணம்
ஒன்றே ஒன்று அணித்திருந்தான். ஒன்று
தொப்பிள் மறைத்து இருக்கக் கட்டி
யிருந்தது. பூப்போட்ட ரவிக்கை அவ
ளுடைய கச்சிதமான மாரியை அழுத்திக்
கொண்டிருந்தது. முழங்கை கழுத்துப்பாக
கத்தல் சரான் ராத்திரி போக இருந்தது.
கண்களையக்கு ஒரு கண்ணி அவன் மேல்
அதிர் ஆகக் கண்டாவிற்று. கண் பரிசை
தாங்கும் துப்பாவி பண்ணி விடுக்க
பேண்ணும் என்று விரும்பினான். உண்ணி ஒரு
தொப்பிப் பேட்டியிலிருந்து அழுக்காகக் காவி
தங்கன் இரண்டு ஒன்று கொண்டு வந்தான்.
‘மிடித கண்ட எம்ப்ளாய்மெண்ட் ஒரண்டி’
என்பது திறவனத்திலிருந்து துப்பாவி
காட்டி அடித்த கடிதத்தைக் காட்டினான்.

“பாண்டிபாட்டி எடுத்ததில் ஏதும் கஷ்ட
மில்லை. எஞ்சும் பரிமிட்டும்... விசையும்...”

“உண்ணி உனக்கு அவச வரணுமா?”

“அதி அதி” என்று கண்கள் ஆவலுடன்
விரிபச் சொன்னான்.

“இவர்களுக்கு ஏதாவது பணம் கொடுத்த
திருக்கியா?”

“ஏய் இப்பா!”

“கொடுக்காதே. எல்லாம் ஏமாத்துக்
காரங்க. எவ்வளவு கண்ணம்! இது பாரு
அங்க வந்து நீ என்ன வேலை செய்வே!”

“ஒட்டிவிடணும்.”

“இப்ப அதெல்லாம் ரொம்பக் கஷ்டம்.”

“இவ்வளவு, நூறாறு போன மாதம்
பொயிருக்கு.”

“எவ்வளவு கண்ணத் தொண்ட் கணா
இருக்கும். அங்க ரொம்ப கஷ்டம் இப்
பக்காம். பிச்சா இவ்வளவு இருந்து உங்க
அக்காவைக் கவனிச்சுக்க. தொட்டதில்
காக வரதினா!”

உண்ணி ஏமாற்றத்துடன் ‘ப்’ என்றான்.
“நான் போவனும்” என்றான்.

தேவலி “வணர இஷ்டமாணு துபாவி!”
என்றான்.

அவன் குரல் இனிமையாக இருந்தது.
தின்ன தம்மளில் உ கொண்டு வந்து கொடுத்தான். அதை வாங்கும்போது அவனிடப்பார்க்க
முடிந்தது. மறுபடி கம்பத்தைக் கட்டிக்
கொண்டு தின்றான். மேலு பார்த்துக்கொண்
டிருந்தான் கண்களைப் தன் பெட்டியைக்
கொண்டு வந்து திறந்து உண்ணிக்கு வாங்கி
வந்திருந்த காஸ்ட் டீட் ரிக்கார்டரை
எடுத்துக் கொடுத்தான். இளம்படிக்க உணர்
கூட உரிக்கப்படாமல் புத்தம் புதிதாக
இருந்தது. உண்ணி பூரித்துப் போய் அதை
முக்கித் பார்த்துக் திரும்பிப் பார்த்து.
“இது எத்தா?” என்றான்.

“எத்தாசா இருந்தா என்ன? உனக்கு
வாங்கிட்டு வந்திருக்கேன். எடுத்துக்க.”
நிமிர் என்று பார்த்துத் தோன்றியது. கிரிஜா
வுக்காக வாங்கி வந்திருந்த பண ஸாரிகளில்
ஒன்றை எடுத்து. “தேவலி! இது உனக்கு”
என்றான்.

தேவலி பெரிமால் அவனைப் பார்த்தான்.
உணர்வில் ஒருவிதமான மருட்டி தெரிந்தது.

“எனக்கோ?” என்றான்.

“ஆமாம். உனக்குத்தான். எடுத்துக்க.”

அதை நேற்றிலைய் கருக்கிக் கொண்டு
பார்த்துவிட்டு. தன்மேல் வைத்துப் பார்த்
தான். “பைண்டர்” என்றான்.

“பாண்டிபாட்டி தேவலி எடுத்துக்க.”

தேவலி உண்ணியிடம் பட்டபென்று மலை
பாணத்தின் ஏடுதா சொன்னான். புரியவில்லை.

“என் சொலது?”

“அது சார் கட்டறதில்லையாம். அக்கை
வந்தாக் கொடுக்கும்.”

“உங்க அக்கைவிட நாங் சொல்கிக்
கிறேன்.” “அப்போது இங்க இருக்கியா” என்று
காசைக் சதாசியை குரல் கேட்டது. கண்க
ளைய வேளியை வந்தான். சதாசியத்துடன்
ரத்தினசாமியும் வந்திருந்தான்.

“கிரிஜாவைச் சம்பந்திக் பாரிக்கவே
இக்கவகளுள் ரத்தினசாமி.”

“அப்ப இதைக் கடுதாளெழுதினது யாரு?”

ரத்தினசாமி அதை வாங்கிப் பார்த்தான்.
கிருபத்ததைத் வயதிடுக்கலாம். அடிக்க
வருகிற மாதிரி கட்டையும, பெரிதாகக் கணர்
வைத்த வேலை வேட்டியும் கட்டியிருந்தான்.
மீளக்கி மேலுரு போட்டிருந்தான். அதைத்
திருவிக்கொண்டே கடிதத்தைப் பார்த்து.
“சே, இது நான் எழுதினதில்லை” என்றான்.

(தொடரும்)

பூவின்
நறுமணத்தில்
குளித்து மகிழ

சுவிசேஷிக்க
குளியல் சோப்
மீது
ரூ.1.91க்கு
(விலை தனி)

மைசூர்
ஜாஸ்மின்

எல்லா சோப்புகளும் ரூ.1.91க்கு விலை அளிக்கும் தரமான தயாரிப்பு
விநியோக செய்கின்ற மைசூர் சோப்புகள் இண்டஸ்ட்ரீஸ்சு மிட்., சென்னை.

யார்புத்தலி?

இந்த நெருக்க
கோட்டையில்
காதுவைப் பதுக்கி
வைக்கும் என்னெனிட
அந்தப் பதுக்க மூட்டையில்
நெருப்பினால் பதுக்கி
வைக்கும்
எய்துதல்களென
புத்தலி.

வள்ளிக், வெங்கடாசலம்

மருத்துவ

இன்னை

மருத்துவக் கல்லூரி, இன்ஜினீயர் கல்
லூரி என்று தனித் தனியே இருந்தது போக
இனி மருத்துவ இன்ஜினீயர் கல்லூரி என்று
கூடத் தோன்றலாம்! பரோ மெடிகல்
இன்ஜினீயரின் அவ்வளவு மூக்கிப்பத்துவம்
பெற்று விட்டது.

நோயினாலோ விபத்தினாலோ பாழான
சரீர உறுப்புக்களுக்குப் பதில் செயற்கை
உறுப்பு பொருத்துவது புதிய கருத்து அவ்வ
ஆனால் இன்று மின்னெளி விஞ்ஞானம்.
பாலிமர் கெமிஸ்ட்ரி, எலக்ட்ரானிக்ஸ்
போன்ற பல துறைகளில் மனித இனம்
அடைந்துள்ள மகத்தான முன்னேற்றம்
டாக்டர்களுக்கு வியக்கத்தக்க ஒரு மாற்று
உறுப்புப் பட்டியலையே தருகின்றன.

தோல், ரத்தம், எலும்பு, மைக்ரோ
எலக்ட்ரானிக்ஸ் மூலையில் இயங்கும் கை-
காவுகள், கண்ணுக்கு சென்ஸி, பான்விசியா
ஸுக்குப் பதில் இன்ஸுலின் பம்பு, சிறு
நீரகம், ரத்த நாளம் போன்ற எல்லாம்
செயற்கை, செயற்கை!

1986ம் ஆண்டில் ஒயிம்சிக் ஒட்டப்
பந்தய வீரன் ஒருவன் செயற்கை இருதயம்
பொருத்தப்பட்டு அது சூப்பர்மேன் சக்தியை
அவனுக்குத் தருவதால் போட்டியில் சேரக்
கூடாது என்று தடுக்கப்படலாம்.

தமது இருதயம் ஒரு பம்பு. ஒரு நாளைக்கு
உட்சுரம் தடவிய அடித்துக்கொள்ளும் பம்பு!
60,000 மைல் திசையுள்ள ரத்த நாளங்
களுக்கு ரத்தம் பாய்ச்சும் பம்பு, எழுபது
ஆண்டுகள் ஒய்மின்றி உழைப்பது. இருபது
ஆண்டுகளை மனிதன் எத்தனையோ முயற்சி
செய்தும் ஒரு செயற்கை இருதயம் உரு
வாக்க முடியவில்லை.

ஆனால் அவன் கோர்த்துப்பாய் விடவும்
இல்லை, உடா பவுகளைக் கழகம் தயாரித்து
எனும் ஜாபிற்கு இருதயம் முழுக்க முழுக்கச்
செயற்கையானது. அது 1987ல் வெற்றி
சுரமாகப் பயன்படுத்தப்படலாம் என்று
விஞ்ஞான உலகு நம்புகிறது.

ஆனால் இன்றைக்கே டாக்டர்
கணக்கான இருதய நோயாளிகள்
நுண்ணியதான எலக்ட்ரானிக் போஸ்
மெக்கானிக் தங்களின் உடலின்
உள்ளே பொருத்திக் கொண்டிருக்க
கிறார்கள். இவை மின் அலைகளை
அனுப்பி இருதயத் துடிப்பைப்
சீராக வைத்திருக்கின்றன.

பாலியிட்டர் நுள்களினால் உரு
வான ரத்த நாளங்கள் நோயாளி
யின் அடைபட்ட ரத்த நாளங்களுக்குப்
பதிலாக ஸ்ரீஜன்களால் உரு-
வாக்குள் பொருத்தப்படுகின்றன.

இடுப்பு மூட்டு நலுவலிருவதால்
தகராடியுடைய தனிக்க வேண்டாம்.
ஆண்டொன்றுக்கு 85000 அமெரிக்க
டாலர்கள் செலவைச் செலுத்தி உயிரை
மூட்டு இடுப்பில் பொருத்தப்பட.
சர்வ சாதாரணமான வாழ்க்கை
நடத்துகிறார்கள்.

ஆடோஸ்கிப்போனில் என்று ஒரு
தோய், சாதின் மையதத்தில் உள்ள
துண்ணிய அங்கவடி எலும்பு தடிப்ப
தால் சரியாகக் காது கேட்காமல்
போகும். இந்த எலும்பை நீக்கி
விட்டுப் பதினாறு செயற்கை
எலும்பு பொருத்துகிறார்கள்.

“பாஸ்டன் எல்போ”, “உடா
ஆர்ம்” என்ற செயற்கைக் கரங்கள்
முடவர்களுக்குப் புது வாழ்வு தரு
கின்றன. இவை இயங்க உன்னுக்குள்
சிறிய மோட்டார் உள்ளது. அதை
மோட்டார் இயங்கப் பாட்டரியும்
இருக்கிறது. பாட்டரிக்கு அவ்வப்போது
சார்ஜ் ஏற்றிக் கொள்ள
லாம். இந்தக் கரத்தை வைத்துக்
கொண்டு வலவினோ, விசையோ
வாசிக்க முடியாமல் போகலாம்.
ஆனால் முடவன் தன் கரத்தைத்

தானே பவன்படுத்தித் தராதே வாழ்க்கை நடத்த முடியும்.

சம்பந்தம் நிர்வகிக்கின்ற ஒரு செயற்கை முழங்கலையும், காணாமல் கண்டு பிடித்துள்ளார்கள். கைக்கிரா பிராணவகுடம் கூடிய இதன் அபிவிருத்தி செயல் முயற்சிகள் நடக்கின்றன.

இவைவெல்லாம் பாழான அல்லது இழந்து விட்ட சிறப்புக்களுக்குப் பதில் உடலில் பொருத்தப்படுகின்றவை. பழுதுற்ற உடல் உறுப்பு தானேசீர்ப்பட்டவும் உதவும்செயற்கை அம்சங்களும் உண்டு. சதாரணமாகத் தீப்புண்டுகள் அவதிப்படுகிறவர்களுக்குச் செயற்கைத் தேர்வு இருக்கிறது. இந்த சிஸ்டம் பதாம் தீப்புண் பெற்ற தேர்வு முறையில் பாதுகாக்கிறது. பிறகு தன்னைத் தானே தேர்வு ரொக்கிக் கொள்ளச் செயற்கைத் தேர்வு உதவுகிறது.

இப்பாணியில் கிராஸ் கார்ப்பிரேஷன் செயற்கை ரத்தம் பெருமளவில் தயாரிக்க

"எனக்குத் தூக்க மாத்திரை தரீயோ! எதுக்கு பாமா?"
"எனக்கு வேறு தல்ல இடத்தில் கய்யாணம் நிச்சயமாகிவிட்டது. நிம்மதி வேண்டாம்?"

சுதர்வன்,

உத்தேசித்துள்ளது. பால்பொன்ற வெண்ணை மீழ்முடிவு இத்திரு ரத்தத்தின் தன்மைகளை அளவத்தும் கிடை யாது. ஆய்வுக் கார்ட் திக் களுக்குப் பிராண வாகு எடுத்துக் கொள்ளவும் கரியமின் வாயுவையும் கிரமித்துக் கொள்ளவும் இதனால் முடியும். ரத்த பரங்குகள் குறைவாக உள்ள இடங்களில் இது பொருத்தியாக இருக்கும். இதன்மேல் பவன்படுத்தி தேர்வாளிகள் கட்டப்பாற்றிவிட்ட பிறகு அவை உடல் தேறத் தேற தேவையான வற்றை ரத்தத்தைத் தானே உற்பத்தி செய்துகொள்ள வாய்.

இன்னமில் பம்பாய் உட்கருக்குள் பொருத்தி விட்டால் உலபெடிஸ்காரர்கள் ஊர் பொட்டும் கொள்ளுவோ மாத்திரை விழுங்குவோ அவசியமில்லை. பாவ்விபாஸின் பணியைச் செய்வதே செய்து ரத்தத்தில் சர்க்கரைத் தத்தில் அளவை நிர்வகிக்கிறது.

எதிர்காலத்தில் செயற்கை நுரையீரல்க் கூட உடலுக்குள் பொருத்தவாய் என்று விஞ்ஞானிகள் நம்புகின்றனர்!

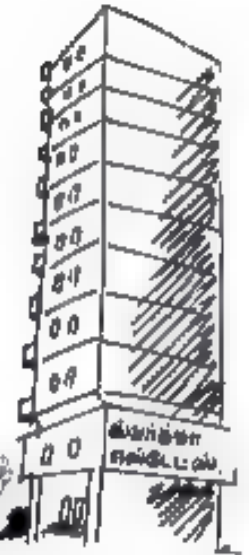
- நகுறி: நிபுல் வீக்

விஞ்ஞானப் பக்கங்கள்

சிரிப்பீஸ்!

"தெத்து ராத்திரியிலே தான் மழையிலே நனைஞ்சு வந்தீங்களே... இத்தத் தண்ணிக் கஷ்டத்திலே மறுபடியும் காலம்பத குளிக்கணுமா?"

"கரெண்ட் ஸ்ப்ளோரி ரெண்டரை வட்சம்! மெலே போகப் போக ஆயிரம் ஆயிரமாக குறைவும்!"
"அப்படின்னு நான் ஓரெய்டுவர் 'மெலே' போயிட்டேன்!"

இரண்டுக்கு மேல் பெண்டாம்!

"பவ்வகன் சாரி நீங்க குழந்தை களுக்குப் பெயர்வைக்கக் கூலியே பட வேணும்! சோரம், சோழம், பாண்டி, வம்-னு பெயர் வைக்கறங்க!"

தாரகயந்தகல்

"இன்னப்பாது, பெண்ணுக்கு 'தண்ணி'யிலே சொன்னாச்சு!"

"பிடிப் போட்டியே தொங்கறவங்க இறங்குங்க! பாதி பேர் மறு பக்கம் போய்த் தொங்குங்க! ஆயத்தாள் வண்டி பாஸஸ் ஆகும்!"

அருங்கு
வார்ப்பு

கலெக்ஷன்கள்

புதுக்கோட்டை மாவட்டம்
புதுக்கோட்டை மாவட்டம்
புதுக்கோட்டை மாவட்டம்

பெரிய கலெக்ஷன்கள்
பெரிய கலெக்ஷன்கள்
பெரிய கலெக்ஷன்கள்

பெரிய கலெக்ஷன்கள்
பெரிய கலெக்ஷன்கள்
பெரிய கலெக்ஷன்கள்

பெரிய கலெக்ஷன்கள்

பெரிய கலெக்ஷன்கள்
பெரிய கலெக்ஷன்கள்
பெரிய கலெக்ஷன்கள்

பெரிய கலெக்ஷன்கள்
பெரிய கலெக்ஷன்கள்
பெரிய கலெக்ஷன்கள்

பெரிய கலெக்ஷன்கள்
பெரிய கலெக்ஷன்கள்
பெரிய கலெக்ஷன்கள்

கெட்கும் இவரது தகைதக்கும் ஒரே வருத்தம். “ஆமாம் கங்கர், இந்த இஷ்டமில்லையாம் வெறும் கண் அடைப்புத் தான்னு தெரிஞ்ச விஷயம். என்ன தெயுது. நமக்கு வாராதகம் எம். எம். ஏ. வையோ மந்திரிஸையோ தெரிஞ் சிடுக்கணும். ம... அடுத்த வாரம் வீரராகவன்ஐப் போய்ப் பார்க்கிறேன்...”

வருத்தம், யேதனை, வீரகதி.

இனி இதை சேன்வியை ஒரு ‘முண்டிக்கு வரப்போகும்’ இன்னொன்றும் கேட்கிறார்கள் என்று வைத்துக்கொள்வோம்.

“நீங்கள் என்மீயா பாப்பதுண்டா?”

“பார்க்கிறதென்னு கார். அநேகமாக ஆய்வில் படம் தான் பாசிப்பேன். வெ சமயம் அஞ்சையான இந்தப் படம் கணியப் பாப்பதென்னு. பெய்காவி, மலையாளப் படங்களையும் களாஸ் மெட்ரில் சில சமயம் சிபாரிசு செய்கார்கள். அது அலாஸ்டிக்ஸ். நீ பார்க்காள் மிகவும் ரசிப்பாய் என்று. இந்த மாதிரி சமயங்களில் அந்தப் படங்களையும் பாசிப்பேன்..... இந்தக் கேள்விக்கும் மாதிரி ஜார் போக்குக்கும் சம்பந்தம் இல்லைதான். ஆனால் இவன் சொன்ன பதில் எத்தனை விஷயம் களைத் தேர்வாளருக்குத் தெரிவித்திருக்கின்றன தெரியுமா?”

(1) இந்த தபா இஷ்டமைய உங்க நடைமுறையுடன் ஒத்துப்போகக் கூடியவர். கனக்கு இதெல்லாம் பிடிக்காது என்று முடியவில்லை ஒதுங்கிக்கொள்ளக் கூடியவர் அல்ல. எனவே இந்தப் பதவியை இவரை வைத்தால் தடைமுறைச் சாத்தியமாகப் பாசிப்பார்.

(2) கற்பனைத் திறனும், கலாசாஸ்தையும் உடையவர். சிவிமர் என்ற வார்த்தை அதற்குச் சம்பந்தப்பட்ட பல சம்பவங்களை இவருள் தோற்றுவிக்கிறது. பலதரப்பட்ட மொழிப் படங்களைப் பாசிப்பதால், தேடிச் சென்று சிறந்த தோடு தோடாப்பு மொழியும் ரசனை உண்டாவார். எனவே இவர் எடுக்கும் முடிவுகள் அனைத்தையும் அலசிச் சிறந்ததாக இருக்கும்.

(3) தன்பர்கள் நினைவு உடையவர்; அதுவும் பலவிதமான குழக்கமில்லை. ஆய்வை ஸ்டீனெருப் படமும் பார்க்கிறார். அவரைப் பிச்சைரையும் பார்க்கிறார். இரண்டு இடங்களிலும் தன்பர்கள் இருக்கிறார்கள். எனவே இவரை இந்தப் போய் டிக் போட்டால் நட்புடன் அனைவரிடமும் பழகிக் காரிய மாதிரிவார்.

அந்தத் தேர்வாளர் குழு அதோடு விடாமல் குறுக்கிடப் பித்தகொண்டு கேட்கிறது.

“கார், நீங்கள் சொன்னால் இங்க விஷயம் ஒரே நுழைப்பாக இருக்கிறது. நீங்கள் சொன்ன விவரங்கள் புரியவில்லை. போதவில்லை. இன்னொரு தரம் கொஞ்சம் தவறு செய்து சொல்கிறீர்களா?”

பி. ஏ. நம்முக்குத் தான் கேட்டார், டைரக்டரும் சொக்லி விடுவார். ஆயினும் அவருக்குக்கொபர்தான் வரும். பி. ஏ. அவை மட்டும் தட்டிக் கொண்டிருப்பார். இன்னொரு பி. ஏ. இதே விஷயத்தைக் கையாளும் முறையைப் பாசிப்போம்.

“கார், நீங்கள் டிக்டேட் செய்கதில் இந்தக் குழிப் பிட்டு இடம் எனக்குப் புரியவில்லை. எல்லாம் அமைத் திரி இத்தக் மொன்ன முடியவில்லை. உங்களுக்குச் சிரமம் இல்லை யென்றால் இன்னொருதரம் சொல்ல முடியுமா?”

என்கவிரிவர் வேலிற்கு விண்ணப்பம் போடுபவர்களை அவர்கள் மறுக்கவினிருந்தே ஸ்ராவ்ய கணிதது விடுகிறோம். எனையபடி அன்பது ஒம்பெருவருக்கும் ஒம்பெரு மாடுசீ இருக்கும் என்பது உண்மைதான். ஆனால் அந்த உறுமையப் பூர்த்தி செய்கிறோம் தவறு. அந்த ஏவ்வளவு தீர்மானிக்கை ஏடுத்துகின்றோம் நாங்கள் என்பதைக் கணித்தவிடலாமே!

"First impression is the best impression".

என்பார்கள் அது ஸ்ராவ்ய உண்மைதான். மஞ்சை அலட்சியமாகப் பூர்த்தி செய்வது, அடித்து, திருத்தி எடுத்து விட, எம்மையக் கொட்டி வைப்பது, ஏனோ தரவேண்டுமென்று செவ்வது இவை வெவ்வேறான ஒருவருடைய மனோபாவத்தைக் காட்டியிருக்கின்றன.

பெரும்பாலும் ஒரு விண்ணப்பதாரர் வந்தவுடன்தான் நாங்கள் கேட்கும் சென்னை "தாங்கள் கார்..." என்பதற்குள் அனேகமாகத் தவிர்விதம்நிலைக்கின்றதென்பதைக் கவனிப்போம் என்பார்கள். இந்தக் கம்பெனி என்ன செய்கிறது என்று கேட்டால் தெரியாது.

எங்களுடைய தொழிற்சாலை கேட்டியிலிருந்து இந்தக் கொடியிலே இருக்கும் ஆரேக்கு வர, எங்களுடைய உக்கிரவீத அனேகமாகத் தாண்டி வரவேண்டும். வேறு ஒன்றும் செய்வ வேண்டாம். அங்கங்கு மாட்டியிருக்கும் போர்குகளைப் பார்த்தாலே போதும். சொக்கவிலைவாசல். அதாவது கற்றும் புத்ததைப் பார்த்தும் ஆவல் இல்லை என்பது புரிந்து விடுகிறது.

"எவ்வளவு, இந்தக் கம்பெனி நம்மை இவ்விடத்தில் வுக்குக் கப்பிட்டுக்கொடுக்கிறது. இவர்களைப் பற்றிக் கொஞ்சம் தெரிந்து கொண்டு போகலாமே!"

எந்த ஆர்வம் வேண்டும். இந்த ஆர்வம்தான் அனைத்து நிற்கும் முக்கியமானது. நாம் பார்ப்பதைத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். மேலும் மேலும் புரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்பது இருக்குமானால் அவர்களுக்குத் தானாகவே துடிப்பு, உற்சாகம், தோழமை, திரைவிக்கும் ஆற்றல் எவ்வளவு வந்தது விடுகிறது.

அதேபோல பெரும்பாலானவர்களுடைய குழந்தை பத்தை அவர்களுடைய என். என். என். பத்தகம் காட்டிக் கொடுத்திருக்கும். மார்க்கை அவ்வளவு தான் குறிப்பிடுகிறது. பன்னிக்கூடத்திற்கு இவர்கள் எவ்வளவு நாட்கள் போலீசுக்கு விளர்கள் என்பதே சொக்கவிலை.

(6) அங்கும் இங்கும் ஸ்கீலும் ஸ்கீலிவோ. ஸ்கீலுக்குக் கண்டு விவரமாகத் தீவிரத்து அடர்ந்து கொண்டு முன் கொடை கணிசம் மேல் இரண்டு வக்கிரையும் பதிரி வைத்துக்கொள்ளுங்கள்.

(7) இங்கு தீவன் கேட்கவாம் என்பது பாவனைவுடன் புண்ணகவுடன் அவர்வினை நோக்கலாம்.

(8) கேட்ட கேள்விகளுக்குக்கொண்ட அந்த உடம்பம் முக்கமாகப் பதில் சொல்லுங்கள்.

(9) பதில் தெரியாத கேள்விக்கு, ஒன்றாகக்கொண்டு சொக்கவிக் குழாய்வகையி, தெளிவாகக் கொள், எவர்க்குத் தெரியாது என்று பதிலுக்குக் கொள், என்.

(10) கிடைப்பதற்கு நன்றி சொக்கி அளமதிவாக வெளிப்படுத்துங்கள்.

தேர்வுக் கமிட்டியினர் உங்களுடைய ஒவ்வொரு அமைவையும் கவனித்துக்கொண்டுதான் இருப்பார்கள். அமைவங்களுடைய இலட்சக்கொடியக் கொடுத்துவிடும். அவர்கள் கேட்டும் கேள்விகளுக்குப் பதில் தெரிவித்துக்கொடுக்காததன் முக்கியம். அனேகமாகத் தேர்வுகொடுக்காததற்கு முக்கியம். தரப்படும் பதிலை, இவை இருபுறம் இல்லாத தெளிவாக, தோடியான பதில்களைத் தெரிவித்து, தாங்களே தீவன் அங்கப் போட்டியில் அமர்வோடு நேரலைகளை எப்படி அமைக்கின்ற என்பதைத் தான் அவர்கள் பார்த்திருக்கின்றனர்.

எவ்வளவு நேரம் மீட, உங்களை மனத்தில் ஒன்று பதிய வேண்டும். தேர்வுக் கமிட்டியினர் உங்களைக் கிரியாவில் காண்பது தான். போருக்குமுன் அவர்கள் என்ன கேட்பார்களோ என்ற பதிலுடன் சென்றும் உங்களுடைய பதிலுடன் வெளிப்பட்டு விடுகிறது. உங்களுடைய கிரியாவைத்தான் அமைப்போடுகளை அவர்கள், அந்தக் கண்டுபிடிப்பில் அவர்களை அணுகுவதைப் பார்த்துப் போகலாம். தெளிவாக, தெரிந்த கண்களால் அவர்களைப் பார்த்துப் போகலாம்.

தீவன் துன்பிக்கவானவர் என்பதை அவர்களுக்கு உணர்த்தியும் போதும்.

தேர்வுகளை அணுகும் முறை:

இப்போதுதான் எழுதும் தேர்வுகளை வைத்தியரே தேர்வுக்குத் தேர்வு நடத்துகிறார்கள். இந்த எழுதும் தேர்வுகளை விடுதலும் இவர்களைக் கணித்த விடுகிறார்கள். பல திற

(7) 'நல்ல' சென்று ஊன்னை உறுத்தும் உணர்வுகளை ஒரு போதும் அணுகிவிடுங்கள்.

(8) பெயர் வளமாக இருந்தால் உலாசாரம் கொண்டு போவது, மிகவும் நாகரிகமாக உடை உடுத்திக்கொள்ளுது இளைஞர்களைக் குறைந்த எண்ணத்தையேயுடனும், உயர்ந்த பதவிகளுக்கு செல்ல எண்ணியவையே நேரமாக உயர்ந்ததன் அபிவிருத்தி உட்கொண்டு உயர்வாகும்.

நீங்கள் உணர்வு அளித்திருக்கிறீர்கள் உட்பலன்தான் அந்த உட்பலன் அளித்திருக்கிறீர்கள் உட்பலன்தான் முக்கியம். அளித்திருக்கிறீர்கள் உட்பலன் உடை போட்டுவிடுங்கள் நேர்வாசல்கள்.

நேர்வாசல்கள் அனுமதி முறை:

- (1) நேர்வாசல்கள் அனுமதி முறை: செல்வத்திற்கு முன் நல்லப் பணம் போடுகிறீர்கள், உங்கள் முறை உத்தியோகம் நடைபயிர் எல்லாம் போதும் கொண்டு செல்லுங்கள்.
- (2) நேர்வாசல்கள் அனுமதி முறை: செல்வத்திற்கு முன் நல்லப் பணம் போடுகிறீர்கள், உங்கள் முறை உத்தியோகம் நடைபயிர் எல்லாம் போதும் கொண்டு செல்லுங்கள்.
- (3) நேர்வாசல்கள் அனுமதி முறை: செல்வத்திற்கு முன் நல்லப் பணம் போடுகிறீர்கள், உங்கள் முறை உத்தியோகம் நடைபயிர் எல்லாம் போதும் கொண்டு செல்லுங்கள்.
- (4) நேர்வாசல்கள் அனுமதி முறை: செல்வத்திற்கு முன் நல்லப் பணம் போடுகிறீர்கள், உங்கள் முறை உத்தியோகம் நடைபயிர் எல்லாம் போதும் கொண்டு செல்லுங்கள்.
- (5) நேர்வாசல்கள் அனுமதி முறை: செல்வத்திற்கு முன் நல்லப் பணம் போடுகிறீர்கள், உங்கள் முறை உத்தியோகம் நடைபயிர் எல்லாம் போதும் கொண்டு செல்லுங்கள்.

அதாவது படிப்பது என்ற தொழில் செல்லும்போது அதில் அவர்களுக்கு எல்லாவற்றையும் அக்கறை. ஆகவே இதை இருந்து வந்ததையும் புத்திசாலிகள் முடிவிலிடுவர். நான் என்னும் ஒரு உயர்ந்த உத்தியோகம் உட்கொண்டு செல்வத்திற்கு முன் நல்லப் பணம் போடுகிறீர்கள், உங்கள் முறை உத்தியோகம் நடைபயிர் எல்லாம் போதும் கொண்டு செல்லுங்கள்.

பாக்கிவாசல்கள் அனுமதி முறை: செல்வத்திற்கு முன் நல்லப் பணம் போடுகிறீர்கள், உங்கள் முறை உத்தியோகம் நடைபயிர் எல்லாம் போதும் கொண்டு செல்லுங்கள்.

அடுத்து அவர்களுக்கு இருக்கிற செல்வத்திற்கு முன் நல்லப் பணம் போடுகிறீர்கள், உங்கள் முறை உத்தியோகம் நடைபயிர் எல்லாம் போதும் கொண்டு செல்லுங்கள்.

கனியை மட்டும் தவிர்த்துவிட்டது. உயிர் தப்பிவிட்டது. உயிர் தப்பிவிட்டது.

இவர்களுக்குடைய அன்பு இவர்களை மெலும் கம்பம் இரும்பு வீரர் ஆக்கியது. அந்தோஸ்தானிலும் அங்காபுரம் பழஞ்சாலை-கீழ்க் கிடந்திருந்த இச்சபை இச்சபை விவரத்து இவர்களைப் பற்றித்தான் சொல்லுவார்கள். அங்கு உலகத்தின் நன்மைகள் ஏற்படுத்திக் கொண்டார்கள். அங்கு உலகத்தின் தீய சார்பும் ஆதிபவனாகும் இருப்பார்கள். இவர்களுக்கு இது சார்பும் ஆதிபவனாகும் இருந்தது. 1944-45 க. உலகம் தீய சார்பும் ஆதிபவனாகும் இருந்தது.

[illegible][illegible]

தான் தற்போது இதை இரண்டு கட்டத்தில் குறைக்கப் பெரிய நல்லாள் பாட்டா தனக்கும், மகன் பாட்டா இவர்களுக்கும் அளித்திருந்த ஆக்கிராமங்கள் திரைத்துறைக்கு அனுப்புகிறார். இவர்களை முழு தம்மோடு பதவிக்குத் தகுந்திருக்க வேண்டும் என்று அவர்கள் நினைக்கிறார்கள்.

[illegible]

நான் சொல்லும் இந்த உண்மை கொஞ்சம் கவிதைத் தன்மை உடையது. உண்மை உண்மையானது. ஆயிரம் பேருக்கும் வந்த இரவு முழு மனதுதான் முடியாது. எல்லார்களுக்கும் அதுபோல மாமனாடிவந்து முழுத் தகுதியுடையவர்களை நீங்கள் இத்தகைய நீங்கள் மனதுக்கு வருகாததற்கும்தான் முடியாது.

உச்சநீதிமன்றம் எதிர்பார்த்திருப்பதைவிட வேகமாகவே இப்போது உச்சநீதிமன்றம் இறுக்கிற்று. எனவே உச்சநீதிமன்றத்தின் முடிவை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். 'பாஸ்பெய்' ஆகிய மத்தியச் செய்தி நெட்வொர்க்கம். மெட்ரோ நெட்வொர்க்கம் வந்து வருகிறது. ...

இது, நேரடித் தமிழினர் விண்ணப்பதாரிகளிடம் இருந்து தெரிவாகும் அளவுக்கள், இனி, உருவாக்குபவர்களிடமும் வரக்கூடுதலான நிலை, பரவலாகாது. பரந்தகமே 10.02

‘இன்டர்வியூ’ அக்கும் போதும் முறை

உ.வ.களை நேர்மூலக் கீதர்வாணர்கள் பேர்ப்பு காணு
வதற்கு மூலக் கீதர்வாணத்தின் பார்வையுடைய அருமை
புத்தகம் அருள்கள் மனத்தில் பதிவது. எனவே உட்கருமப
பிடை கருமத்தால் அணிப்படி வேண்டும்.

(1) உரை: கீழ் உள்ளவாடகை அளவுக்கு. ஆரம்பம், ஆரம்பம், ரசிகர் இவற்றைக் காட்டுகிறது.

(2) பணமே. உலகமெல்லாம் உடல் தொத்தத்தென
என்ற உலக அழைப்பு (உலகம்) அழைப்பு இருப்பது
அவர்கள் இரத்தினம் உலக அழைத்தால் அது கேட்கின்றதாம்
என்று சொல்லுகிறது.

(3) மிகவும் ஆடம்பரமான உடைகளையோ, மிகவும் ஆர்வம் காட்டி அணிந்து கொண்டிருக்கிறவையோ பிடிக்கக்கூடாது.

(4) கனியாகுளம், தங்கு அயர்ன் செய்த எட்டுளம்
ச. மட்ட சீர அநில வளரவும் கவரும்.

[illegible]

“ஐயோ! போலீஸ்! போலீஸ்! பொண்ணைப் பாரிக்க வந்த இடத்திலே தானியைக் கட்டச் சொல்லுங்களே. துப்பாக்கியிலே மிரட்டி...”
 “இந்த வேட்டையாடறவன் சம்பந்தம் வேண்டியே வேண்டாம்போனே!”

பந்த நிறுவுன்
 தஞ்சை நகரத்தில்
 தஞ்சை நகரில்
 தஞ்சை நகரில்

“நீங்க குழந்தை நட்சத்திரங்கள் இங்கும்தான் ஆரம்பிச்ச படம் முடிவல்லே! வாராவது கிளைஸ்ஸைப்பாராதுட்டு வாங்க, உங்க பணம் தந்துட்டுறேன்!”

“பொண்ணுக்கு வரத்தக்கையோட குழந்தை பொறந்து வசூல் அட்டிஷனுக்கு டொனேஷன் பணமும் செர்த்து இப்பவே கொடுத்திடுணும்!”

இவ்
 மனு

பட்டணத்துமாடு: “நான் தாய்ப் பால் கொடுக்கிறதில்லே! டோக் பாவ்தான் என் கண்ணுக்கு!”

“கண்டிட்டுத்திலே பணத்தை டெபாஸிட் பண்ணி மோசம் பிராக் வேணும்! என்மிட்டே டெபாஸிட் பண்ணுங்க... 30 பர்சண்ட் வட்டி தாரேன்! 1000 ரூபா 30 கருஷுத்திலே ஒரு வட்டி ரூபா ஆகுது!”

அவர்: என்னுடைய துணுக்கு உங்க
பத்திரிகையில் பிரசுரம் ஆச்சு
சார்! அதற்குச் சன்மானம் அனுப்
பவே இல்லையே?

ஆசிரியர்: அதை ஒரிஜினலா முதல்
எழுதினவருக்குச் சன்மானம்
அனுப்பிட்டோம்!

* அ. தெய்வதிகாமணி

ஓ...சதரபதி சிவாஜி....

இந்திய வரலாற்றின் இணையற்ற புரட்சித்
தலைவர்....

இன்னும் சிறிது நேரத்தில் அல்லது சில
கணங்களுள் உனது மூச்சு; உனது பேச்சு
அடங்கப் போகின்றன....

சுற்றிலும் மருத்துவர்கள் பம்பாய்மாடக்
கழன்று நமது பணியில் கண்களைப் புதைத்து
சிவாஜியை மீட்க முனைகின்றனர்.

எத்தனையோ 'பதவிகளில்' எத்தனையோ
பேர்கள், எத்தனை பேரும் அந்த அரண்மனைப்
பெருங்குடத்தில் கண்ணீரும் கம்பளியு
மடிக் திந்திருங்கள்.

மெய்யாக உன் மயக்குருண்சதரபதிசிவாஜி,
சுற்றிலும் அந்த வீரக் கண்கள் பவனி
வருகின்றன.

எங்கே மங்களா தேவி?

உதடுகள் காற்றும் ஒலியுமாக அனை
கின்றன.

"மங்களா எங்கே?"

அடுத்த நேரமே அவளை அழைத்து வர
ஆட்கள் பறந்தனர்.

'ஓ... சதரபதி சிவாஜி...' என்று பலரும்
கனை கவந்தி திற்க....

'ஓ...மங்களா தேவி!' என்று சிவாஜியின்
கண்கள் அலைமோதுகின்றன.

அவளது அழகின் கதை: அறிவின் கதை,
கதைபின் கதை.....

25, மே 1877...

சுட ஆர்க்காட்டு மாவட்டத்து வேலூரின்
வண்மை மிக்க - வரலாறு மிக்க கோட்
டையை விழுங்க சிவாஜியின் கண்கள் துடிக்
கின்றன.

கோஷ்.மண்சேகரன்

மகாராஷ்டிர வீரர்கள் போட்டைக் கொட்டை மூற்றுகவிடுவதனர்.

படைகள் வீரமுழக்கமுடன் புறப்பட்டன. முற்றுகவிட்டன.

ஆ இந்த வேலூர்க் கொட்டைக்கு எந்த நேரத்தில் திம்மனும் பொம்மனும் அந்த வாரம் போட்டார்கள்...

அது கண்ட அவதி மாநிலி எது கண்டிருக்கும் என்று வரலாறு கண்ணீர் சித்துவிற அங்குக்குப் போரும் பூசலும்...

மனிதர்களுக்கு அமைதியே இராதாளன்று அது அழுத அழுத...

இதோ இன்னமும் அழுத கொண்டிருக்கிறது. உடன் சேர்த்து அரசன் மூன்றாம் சூரபங்கு அழிமொழி அழுதிருள்.

சிம்ம கொப்பனத்துக்குரிய சிவாஜி சிங்க மெனக் கவிழ்க்கிறான்.

வேலூரைப் பொறுத்த வரையில் ஒரு மகத்தான மக்கள் பாக்கியம் உண்டு. அந்தியர் எவர் வந்தாலும் மக்களும் எதிர்த்துக் கொட்டையைக் காப்பா. கொட்டைக்குள் வீடுக்கும் துணைபெடகவரை மட்டும் அவர்கள் நெடுக்கவில்லை. அந்தக் கொட்டையைவும் நெடுத்தார்கள். அவர்கள் சொல்வீக்கொன்றும் மகத்தான பேறு அந்தக் கொட்டைதானே....

மகாராஷ்டிர தளபதி நரஹரி ராக், எப்படியும் வேலூரை விழ்ச்சிபடைபக் செய்ய வீரர்களுக்கு ஓர் உபதேச காண்டமே புரிந்து கொண்டிருந்தான்.

வேலூர்க் கொட்டையில் தளபதி அப்துல்கா காள். அவன் பீஜப்பூர் ராஜ்யத்தின் பிரதிநிதியாகவும் வேலூர்க் கொட்டையின் மகா தளபதியாகவும் இருந்து வந்தான்.

பீஜப்பூருக்கும் - மகாராஷ்டிரத்துக்கும் இடையே அமைந்த பங்கப் பாஸம், வெறி உணர்ச்சியால் கட்டப்பட்டவை. ஏனவே இரு தரப்பிலும் வெறி உணர்வுகள் ரத்த ஓத்தனம் புரிந்தன.

வேலூர்க் புறப் படைகளும், பொது மக்களுமாக மகாராஷ்டிர வீரர்களுடன் மொழிக் கொண்ட மோதல்க் கொட்டையின் தகவியக் காணத்து வறியாகத் திண்டும் அவனிக்விருள் மூன்றாம் சூரபங்கம்.

ஆயினும் தளபதி அப்துல்கா காள் கொட்டையினுள்ளிருந்து உத்தரவுகளைப் பிறப்பித்துக் கொண்டிருந்தானே ஒழிய கொட்டைக் கவல்களைத் திறந்துவிடவில்லை. எத்தனை தாக்குதல்களுத்தான் முற்றுகை நீடிக்கும் என்று பார்த்துவிட வாமோ!

வேலூர்க்கொட்டையின் பலத்தை அவன் தங்கு அறிவான். பீரங்கிக் எத்தன்கள் அந்தக் கொட்டைக்குப் பணங்காட்டு நவீனவின் சவ சாப்பைப் போன்றது.

முற்றுகை நீடித்துக் கொண்டே சென்றது. பதிலுக்கு மாதங்கள் ஆகிவிட்டன.

கொட்டையின் ரகசியக் கரங்கத்து வறியாக உணவுப் பொருள்கள் கருகின்றன. கொட்டைக்கு வெளியே இருந்த எதிரிகள் வேலூரையே குளையாடத் தொடங்குகின்றனர்.

தீச்செயல் விழ்ச்சிபடைத்து விடுவோமோ யன்விற ஐயம் அரசன் சூரபங்குக்கு.

சிறந்தவர்களுக்காக சில...

வாழ்க்கையில் இவை வாழ்க்கை, இளை-
வாழ்க்கை, மர வாழ்க்கை, வேர் வாழ்க்கை
என நான்கு வகை உண்டு.

நீ இவையாக வாழ்ந்தாய், உதிர்ந்து ஒரு
நாளில் போகிறாய்.

இவையாக வாழ்ந்தாய் சில இளைப்பாவது
உற்பத்தி செய்கிறாய்.

மரமாக வாழ்ந்தாய் இளைப்பிலும், இவை
இளையும் உண்டாக்குகிறாய்.

வேராக வாழ்ந்தாயே அன்புதான் தீயை!

-அமரர் கண்ணதாசன்.

உய்வாணமாயிக் கால நூற்றாண்டாவது
ஆகாதவரை காதல் எங்கும் என்ன என்று
புதித்துக்கொள்ள முடியாது!

-மார்ட் டிவேயன்

• ஆம், அரிவேய்

ஒரு தன ஒருவன் உயவாகவும் உதந்திர
மரங்களும் உத்தோஷமாகவும் இருப்பதற்குச்
சரியான வாழ்க்கைத் திட்டம் வேண்டும்.
சரிவர சிவனுடையவதற்காக மக்களுக்கு
உண்மை அறிவு வேண்டும். அவர்களுடைய
சமயக் கொள்ளையும் பண்பாடும் அந்த
வாழ்க்கைத் திட்டத்தைத் தரவில்லை உதவ
வேண்டும். -ராஜாஜி

சொல்லுகிறேன்: உன் உய்வாணமாவது...

என்ன நினைத்தாயோ?

திருமென்று ஜாதம் நினைவு...

எத்தனையோ மனைவியர்களுள் கடைசியாக
நின்ற அந்நி ஜீவிதம் ஒன்றித்தவன் மங்கலா
தேவி.

நினைவு தவிர்வதில் அமர்ந்துகொண்டு,
மங்கலா தேவியை வந்திர்பார்க்கிறான் ஸ்ரீரக்
சன்.

எப்போதோ ஒரு நாள் 'சிவாஜி வேளார்க்
கொட்டை'வை முற்றுடைவிடவாய்' என்று
கணிதம் போட்டுக்கொண்டதோ திட பூவணி
அவன்.

உள்ளே நுழைந்து ஊர்வனப் பதுமை-
பெரும் தரம் - மங்கலா தேவி.

"ஊர், மங்கலா! உட்கார்."

"நானே உங்களைச் சந்திக்க நினைத்தேன்.
பிரேமா!"

"எங்களைக் காண எண்ணியவா?" - விவப்பு.

"ஆமாம், பிரேமா! நான் சிவாஜியிடம்
தூது செல்க வேண்டும்."

"நீயா? எத்தகார?"

"கொட்டை நீதிச் செயலாவது நீச்சலம்.
அறிவிருந்து காக்க முடியுமா என்கிற குவத்
கிள்காத்தாய்!"

"கீழ்ச்செயலாவது நீச்சலம்..."

அறிந்தபொழுது ஸ்ரீரக்சன்.

எதைக் கேட்க வந்தாயோ அதற்குப்
பதில் சொடுத்த விட்டது.

"நீ போய்..."

"தயவுசெய்து எதைவும் கேட்க வேண்
டாம். என்னையும் சிறைப்பட்டுப் பூதுவுக்குப்
போவதற்குப் பதிலாக நான் தூது
போகுகிறேன்..."

"நீ மட்டுமே பூதுவுக்குச் செல்வா?"

"என் தலைநி அங்காறு இருந்தால்
பெய்தத் திருவிதேன். சிவாஜி ஒரு சத்திய
புருஷன்."

"வேலும் அப்படி ஒரு நடப்பு மன்னன்!
அவனிடம் நீ சென்று என்ன எதிர்ப்பு
போகிறது?"

"நீங்கள் நினைப்பது போல் நான் அவரை
நினைக்கவில்லை."

"இப்படிப் பெண்களைக் கவரத்துதான்
அவன் பெரரசாக நிர்மாணித்துக்கொண்டிருந்
தான்."

"தயவுசெய்து என்னை நிவாகம் பண்ணி
நீயும் என்னுடன் இருங்கள். அவரது ஜாதம்
என் கையில், நான் இந்தத் கொட்டைவைக்
காதலாக வேண்டும்."

ஸ்ரீரக்சன் பதில் ஏதும் சொல்லவில்லை.
மெனக்கம்...

ஸ்ரீரக்சன் இவைய மனைவான் தூது வரு
கிறான்...

சுதர்பதி சிவாஜி தாய்க் குவத்தின்
மேன் மரியாதை உடைபடாது. எனவே மலை
வடிவாரத்துக்கு வந்து உட்கார்ம் அமைத்து
மங்கலா தேவிகளாகக் காத்திருந்தான்.

"வெண்கம்!" இனிதான் உருது மோழி
யிக் வணக்கம் சொல்லிக் கொண்டு உன்னை
நுழைத்தான் மங்கலா தேவி. தனக்கு மகா
ராஷ்டிரம் தெரியாது. சிவாஜிக்கு உருது
தெரியுமே...

"உட்கார்மமா!"

"சுதர்பதி! இந்தமுற்றுடைதெனவதானு?"

"உங்கன் பெயர்?"

"நான் அரவே இவைய ராணி."

"செய்தி அறிவித்துச் சொந்தவன் சொன்
தான். பெயரைச் சொல்லுகிறாய்."

"மங்கலா தேவி!"

"மங்கலமான பெயர். முற்றுடை என்ன
குத் தேவைவரின். உங்கன் கொட்டை
தெனவ."

"தனததச் சொல்லுவேன். வருத்தப்
படக் கூடாது. பிர நாடுகளை, மத்தவர்க்
களை முற்றுடைவிடலாம். இப்போது சொத்த
சொகாதாராளைய இதுக்கிளியே சம்
நாரம் செவிதிர்ப்பேன். அது எந்தக்
கொக்கை?"

ஒரு கணம் அந்நித்து போனார் சிவாஜி.

"உங்களைப் பதில் சொல்ல முடியவில்லை.
உங்களைத் தமிழ் நாட்டைக் கட்டிக் காக்க
முடியாது."

மேலும் கிழிக்கிறார் சிவாஜி.

"உங்கன் ஜாதத்தை நான் அறிவேன்.
உங்கன் ஜோதிடரை ஒரு சமயம் நான்
பிஜப்பூருக்குப் போகப்போது சந்திக்கிற
காலப்பு எதிர்பாராமல் ஏற்பட்டது. என்
கிடம் அவர் சில தோ நாடகங்களைப் பற்றி
யும் புதிது நாடகங்களைப் பற்றியும் ஏற்பட்ட
குயங்களைத் தீர்த்துக் கொள்ள வந்திருந்
தான்."

ஈறுகளை பலப்படுத்துவீர்.
பற்களுக்கு நீண்ட ஆயுளை அளிப்பீர்.

ஈறுகளை பலப்படுத்துவதற்கான
விசேட அஸ்ட்ரிஞ்ஜென்ட் அடங்கியிருப்பது
போர்ஹென்ஸ் ஒன்றில்தான்.

இதன் விசேட அஸ்ட்ரிஜென்ட் இதன் செயல் திறனுக்குக் காரணமாக
பொருத்தமாக
ஆஸ்ட்ரிஜென்ட் விசேட
முகந்தலிசு உறுதியை
பாதுகாக்கிறது. இது
ஆஸ்ட்ரிஜென்ட்
விசேடமாகத் தடுத்தால்
விழாத செயல்படுகிறது
இருக்குவாது உறுதியை
பலப்படுத்துகிறது
பலமான எழுவை உட்கொள்

உறுதியான பற்களை
ஆதரிக்கும் விசேட
ஆஸ்ட்ரிஜென்ட் அளிப்பதற்காக
உறுதியான பற்களுக்கு
உட்பட பலமான உறுதியை
ஆதரிக்கிறது. அதற்கு
தான் உறுதியான
தென் போர்ஹென்ஸ்...
ஆஸ்ட்ரிஜென்ட் ஆகிய
இவற்றை தேர்ந்தெடுக்க.

நம்பகமான போர்ஹென்ஸ்

மல் பாக்டீரியாஸ் மருவாக்கப்பட்ட தேய்வன்

போர்ஹென்ஸ்
தென் போர்ஹென்ஸ்
தென் போர்ஹென்ஸ்

“உங்கனிடமா?”

“நான் ஜோதிட மகா பொய்ஷி பிரகல்பிரசீன் சிஷ்யன்.”

“என்ன! பிரகல்பிரசீன் சிஷ்யன்மா?”

“ஆமாம் சத்திரபதி! ஏதத்தாழ் இரண்டாண்டு காலமே உயிர் வாழப்போகும் நீங்கள் எதற்காக ஒரு சவராத்ர கந்தாபகர் என்று புகழிலிருந்து இறங்கி, ஒரு இளவெறி கந்தாபகர் என்று இழி நிலைக்குத் தயாராகிறீர்கள்?”

பகமகா அதிர்ந்துபோனார் கட்சனைத்து வீரப் பலங்கரன் சிவாஜி.

நான் இன்னும் இரண்டாண்டுகள் இறந்து படுவேனா?

“நிஜமாகத்தான் சொல்கிறேன் மங்கலா தேவி!”

“சத்தியம், என்ன ஜோக்யம் போய்த்தது இடையாது. அதேமாதிரி பங்குனி மாதத்தில் பரவோகம் சொல்லீர்கள், இடையின் இரண்டாண்டுகள் அங்கவையே!”

“மங்கலா!”

அதிர்ந்து அலறுகிறார் அமீர் சிவாஜி.

“என்ன ஜோக்யம் போய்த்தது இடையாது. ஏன் இந்த மாஸ்டர்களை வதைக்கிறீர்கள்? உங்கள் கொடி வேலுறுக்குச்செல்லாது. தஞ்சாவில் சில காலம் பறக்கலாம், பகலாமை பறக்க முடியாது.”

“யாரடிகே?”

உரத்த குரலில் கூவுகிறார்.

காலவர்கள் உள்ளே நுழைகிறார்கள்.

“இவனை வதை செய்பவர்கள்.”

“சத்திரபதி! நீங்கள்மா?”

“நானேதான்!”

மங்கலா தேவி வதை செய்கப்பட்டாள். சிறையற்ற அறிவு சதம் சிறைப்பட்டுக் கண்ணீர் சிந்திவது.

22, ஜூன் 1678.

வேலூரிக் கோட்டை தேவனை சூழச் சரணடை த்தது.

ஆறாம் வாரமும் சிறைப்படுத்தல்கள்.

மூன்றாம் ஸ்ரீரங்கன் முகவரிசைவேபே முடி. சூட்டிக் கொண்டார் சத்திரபதி சிவாஜி.

“ஸ்ரீரங்கரே! உங்கள் பாகும் சிறைப் படுத்தாதன் காரணம், மங்கலா தேவி சிறைப்பட்டு என்னுடன் வருகிறாள்! வந்து இறப்பின் தெனிய ரோம்புகும்வதையிவர்க்கு ருதித்துக் கொடுத்திருக்கிறேன்! அவ்வாறு நான் இறந்து விட்டால் மங்கலா தேவிக்கு விடுதலை, இந்த வேலூரிக் கோட்டைக்கும் விடுதலை. அதுவரை வேலூர் என்னுடைய சிறு இருக்கும். நீங்கள் என்ன பிரதிகிறீர்கள்? நீர் கண்ணாணிப்புடன் இருக்கலாம்.”

ஓ...மங்கலா தேவி...

அழியிலிருந்து நீர் அழுத்தது.

3-4-1680...

கனகசுண்டிக் கட்டிலில் மீனாத துவி துக்கு ஆபத்தமாயிக் கொண்டிருந்த சிவாஜியின் உயிர் அங்கு மோதிக் கொண்டே மயமாயிற் லுருகக்கொக்க கரத்திருக்கிறது.

மங்கைவர் மலர்

மங்கலா தேவியைத் தாக்கிக் கொண்டு வருகிறார்கள்.

“பிரபோ! மங்கலா தேவி லிஷம் அருத்தி விட்டார்களா!”

லிஷமா? ஏன் அருத்த வேண்டும்? நான் மனத்தால் கூடத் தொட்டது இடையாதே?

“மங்கலா... என் சாணை நீ பார்க்க வேண்டாமா?”

“பங்குனி சிறத்ததுமே பார்த்தாய் விட்டது. உங்கள் சாணைப் பார்த்துவிட்டுத்தான் என் உயிர் போகும்.”

“தீ எதற்காகக் காச திணைதால்? நான் உனக்கு ஒரு குழையும் வைக்கவில்லையே!” தட்டுத் தடுமாறிக் கேட்கிறார் சிவாஜி.

தட்டுத் தடுமாறி மங்கலாவும் பதிக் சொல்கிறாள்.

“இத்தனை மாதங்கள் உங்கல் பரதுகாப்பே இருந்த தான நான் வேலூர் கொள்ளுங்கள் கணவரி என்னை ஏற்றுக் கொள்ள மாட்டார். உங்கல்வெளிநடப்புக்கொ வேலும் என்ரு திணைப்பயர் அவர் இப்பேர்ப்பட்ட அழகியை அறிவு லிஷை சிவாஜி விட்டா வைத்திருப்பானா என்ரு திணைத்திருப்பார். இப்பேலும் சிறை வாகம். அப்பேலும் வன வாகம்! தேனவதானா. கொன்றுங்கள் சத்திரபதி!”

கடைசி வரிகள் சத்திரபதி சிவாஜியின் காதலிக் நுழையல்கள்.

“ஓ... என்ன தவறு செய்து விட்டோய்” என்று திணைத்திரபோதே...

அவர் உயிர் பறத்தது! அவன் உயிரும் பறந்து கொண்டிருந்தது.

விளங்குவீர் நியூட்ரமுஸ் 'வஸ்தாத்'தாக.

தாராசிங் பலப் பயிற்சித் திட்டம்

உயரம் ஏற்றும் உடற்பயிற்சிகள்
கவனவேகம் காணாதி ஈட்டுவதில்
ஏதாவது உயர்ந்ததொரு அங்கம் உட்க
கொள்வதில் திட உதவதற் கவனவே
கவனவே, எ. ஏதாவது உயர்ந்ததொரு
உயர்ந்ததொரு உயர்ந்ததொரு உயர்ந்ததொரு
உயர்ந்ததொரு உயர்ந்ததொரு உயர்ந்ததொரு

மாதவசம் அகட்டுவதில் 10 அகட்டு
கவனவேகம் காணாதி ஈட்டுவதில்
ஏதாவது உயர்ந்ததொரு அங்கம் உட்க
கொள்வதில் திட உதவதற் கவனவே
கவனவே, எ. ஏதாவது உயர்ந்ததொரு
உயர்ந்ததொரு உயர்ந்ததொரு உயர்ந்ததொரு

மாதவசம் அகட்டுவதில் 10 அகட்டு
கவனவேகம் காணாதி ஈட்டுவதில்
ஏதாவது உயர்ந்ததொரு அங்கம் உட்க
கொள்வதில் திட உதவதற் கவனவே
கவனவே, எ. ஏதாவது உயர்ந்ததொரு
உயர்ந்ததொரு உயர்ந்ததொரு உயர்ந்ததொரு

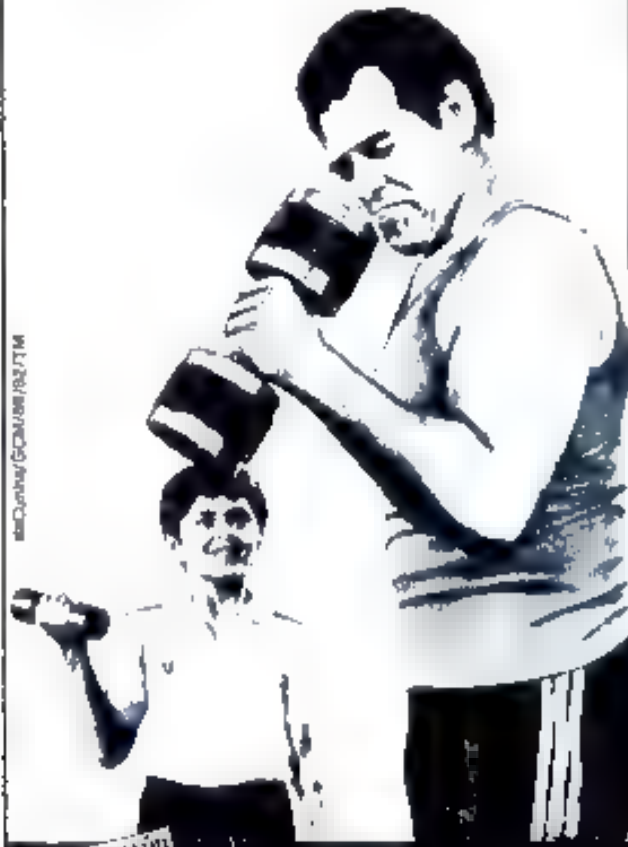
மாதவசம் அகட்டுவதில் 10 அகட்டு
கவனவேகம் காணாதி ஈட்டுவதில்
ஏதாவது உயர்ந்ததொரு அங்கம் உட்க
கொள்வதில் திட உதவதற் கவனவே
கவனவே, எ. ஏதாவது உயர்ந்ததொரு
உயர்ந்ததொரு உயர்ந்ததொரு உயர்ந்ததொரு

மாதவசம் அகட்டுவதில் 10 அகட்டு
கவனவேகம் காணாதி ஈட்டுவதில்
ஏதாவது உயர்ந்ததொரு அங்கம் உட்க
கொள்வதில் திட உதவதற் கவனவே
கவனவே, எ. ஏதாவது உயர்ந்ததொரு
உயர்ந்ததொரு உயர்ந்ததொரு உயர்ந்ததொரு

www.danish.com/937714

கவனவேகம்

நியூட்ரமுஸ்

மாதவசம் அகட்டுவதில் 10 அகட்டு
கவனவேகம் காணாதி ஈட்டுவதில்
ஏதாவது உயர்ந்ததொரு அங்கம் உட்க
கொள்வதில் திட உதவதற் கவனவே
கவனவே, எ. ஏதாவது உயர்ந்ததொரு
உயர்ந்ததொரு உயர்ந்ததொரு உயர்ந்ததொரு

"என்னுடைய மாட்டி எல்லோருடைய மாட்டிகளையும் போலவே மிகவும் வயதானவகி. எனக்குத் தெரிந்து வந்த இதுவது வகுக்கவாகவே அவரிடமிருந்து திரும்பியே இப்படித்தான் இருக்கிறது. ஆதலால் நாளைய சன் பட்டியும் நல்ல துன்பிகள், பள்ளிக்கூடம் போவதற்கு முன் எனக்குப் பிற கண்ணியோன சமயத்திலிருந்து தருவாள். மீதினை தூக்கத்திலும் போடக் கொண்டு போவாள்."

-மாட்டியைப் பற்றி ஒரு சீலனைதான் குடிவந்த மீத நமது கவனமாக எழுதியிருக்கும் விதம்

மித்தியானம் மூன்று மணிக்குப் பரீட்சை ஆரம்பம். எப்பன் பரீட்சைகளின் முதல் பேப்பர்.

நேற்றுக் காலைதான் ஜூரம் விட்டிருந்தது. இன்னும் பலவினமாகத்தான் இருந்தது! "பரீட்சை ஹாலுக்கு டாக்ஸியில் போ, கோபு! டேக் இட் சலி... மனசைப் போட்டு அவுட்டிக்காதே" என்று அப்பா அனுவனம் செல்து முன்.

அவர் போனதும் கோபு அம்மாவிடம் சொன்னான்: "எனக்குக் கோபம் கோபமாய் வரது."

"யார் மேல்?"

"என் அதிர்ஷ்டத்தின் மேல். சரியாய் பரிப்பேர் கூடப்பண்ணமுடியலையே அம்மா!"

"ஒரு வார 'வைரஸ் ஸ்பீவர்' என்றும் ஹெலிப்பே கோபு!" என்று ஜெயம்.

"நல்ல வேளை, வகுஷம் முழுதுமே கவன மாறப் படிச்சிருக்கேன். அந்த ஞாபகத்தில் தான் எழுதுனும். இப்படியா இந்த ஜூரம் சமயம் பார்த்துச் சதி செய்யும்!"

அவனுடைய அங்கலாய்ப்பு ஜெயத்துக்கு தன்ருகம் புரிந்தது. பள்ளியில் அடி வைத்த தாளிலிருந்து வகுப்பில் முதலாவதாகத் திகழும் மாணவன் கோபு. அந்தத் தகுதி எயப் பெற அவன் அயராமை உணர்ந்தான். அந்த இழப்பதென்பதை அவனால் தீர்ந்த துக்கூடப் பார்த்த முடியாது.

இது கல்லூரியில் இறுதி ஆண்டு. ஒரு வாரம் அடித்த ஜூரத்தில் எக் கால்கள் துவண்டு விழுந்தாற்போய் ஓர் ஒய்ச்சல். கறுகறுப்பாக இயங்கும் புத்திக்கு இந்த உடலாய் ஒரு கொடுக்க முடியாது என்பது போன்ற பலவினம். மூன்று மணி நேரம் தன்னால் எழுத முடியுமா என்று உட அவ லுக்குச் சந்தேகமா பிடுந்தது.

ஜெயம் வெகதீர் வைத்திருந்தான். குவித்து விட்டு வந்தான். ஹாவெல்லாம்

காரியம் உயர் பிணை மூன்று பேரைப் பெண் வேலை
களை ஸ்கூல் விட்டுக்கொண்டு பார்க்குதான் நமக்கு ஆசை
பல இருக்கும். எல்லாம் உயரில் பண்பாட்டும் அன்பும்
கூடுதல் என உடல் தெரியுமா? உம், இன்னொரு
மனிதன் தோல், மிக வேகம். உயர்த்தும் உயர்த்தும்
வண்ண வண்ணப் புடவை. உ... இவன் என்ன வேலை
புடவை... அழகியதே வேலை! -அவ்வே வேலை

ருக்மிணி பார்த்தசாரதி

காத்தது. இவ்வளவில் கருவியை தவிரும்
உயர்ப்பு இட்டுக் கொடுத்தான். "இதை
இப்போது சாப்பிடு... காண்பவன் மிகவு
ரசம் பண்ணித் தரேன்!" என்று. அவன்
உடல் கிரீசனம் இதுமாதிரித்தாலும் உணவு
என்று நினைக்கும்போதே வலிநடை குமட்டி
பது. இரண்டு வாய் விழுவினெட்டுக் கரு
வியை வைத்து விட்டான்.

புத்தகங்கள் "கா கா" என்று அழைத்
தது. ஆகையோ அவர்களை எடுத்து வைத்
துக்கொண்டான். மூன்று மணி நேரம்
நிம்மதியாய் படிக்கலாம்.

புத்தகத்துக்கு இதுமாக மிக விசித்திரம்
கழை விட்டான்.

பத்து நிமிஷங்கள் கூடப் படித்திருப்
பாரே என்று? நினைத்திருந்த ஜன்னல்
வழியே இரண்டு குருவிகள் பறந்து வந்து
கிழைப் பின் விசித்திரம் கற்றிப் பறந்து
சரீக்கல் விதைகள் காட்டின. மிக விசித்
றியே மேல் பாகத்திலிருந்து விணைதில்
கரு கட்டுவதற்கான முயற்சி இது என
பதைக் கொடி உடனே புரிந்து கொண்டான்.

"பாவம், பொய்யில் அடிபட்டால் இறந்து
விடுமோ!" என்று பதறியவனாகக் கொடி
விசித்திரியை வேகத்தைக் குறைத்துவிட்டுக்
குருவியை கிரட்டி ஜன்னலை மூடினான்.
மறுபடியும் படிப்பில் ஆழ்ந்தான்.

"பட்" என்று ஒரு சத்தம். குருவி ஒன்று
விசித்திரியை அடிப்பட்டு அவன் படுக்கை மேல்
விழுந்தது. இது எப்படி வந்தது? ஜன்னலை
மூடியிருந்தேனே!

"என்ன கைத்திப்பாகரத்தம்! இதை
ஒர் அறையில் ஜன்னலை மூடியிட்டால் இரத்
ததா! வீடு முழுதும் ஜன்னல்களைத் திறந்து
வைத்திருக்கிறேன், அம்மா, காற்றோட்டம்
மாக இருக்க!"

குருவி உடல் அசைக்காமல் படுத்திருந்தது.
எண்ணில் மட்டும் சமைம். வலிக்கிறதா
அதற்கு? அடி எங்கே பட்டது?

அவன் அதன் அருகே சென்று குனிந்தான்.
சட்டென்று அச்சத்தால் அசைவு பெற்று

அது பறக்க ஆரம்பித்தது. ஆனால் உயரப்
பறக்க முடியவில்லை. புத்தகங்கள் அடுக்கி
விழுந்த அவன் மேலது மேல் சோர்வுற்று
விழுந்தது.

மறுபடியும் உடலில் அசைவில்லை. அவன்
கனிக் மட்டும் சமைம்.

இருக்கையில் அடிபட்டிருக்கிறது. நல்ல
வேளை, பொய்யில் வேகத்தைக் குறைத்திருத்
தான். இவ்வாறிட்டாக...

விசித்திரம் திறத்திவிட்டு ஜன்னலைத் திறத்
தான். தாய்படித்துக் கொண்டிருந்த புத்தகங்
களை மட்டும் எடுத்துக் கொண்டு சமைய
கறாக்குச் சென்றான்.

"என்மே கொடி!" என்று ஜயம்.

"குருவி ஒன்று என அறையில் பொய்யில்
அடிப்பட்டு விழுந்திருக்கு அம்மா... நான்
தூரில் படிக்கிறேன்..."

"இவ்வாறாவோ உயிர் இருக்கா?"

"இருக்கு... பறக்க முடியலை. வலிக்கிறது
பொய்க்கு... சோம்பப்பயத்துப்பொய்க்கு!"

"தொந்தரவு பண்ணாமல் விட்டால்
செய்யப் போகும்..."

மீண்டும் பண்ணிவந்து.

"சாப்பிட கா கொடி வாய்க்குப் பிடித்
திறை இவ்வியோ ஏதாவது சாப்பிடு.
மூன்றுமணி எழுத பஸ்தாள்வேண்டாமா?"

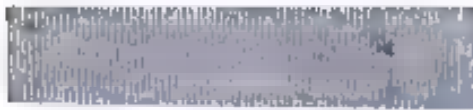
அவனுக்கு அந்தக் குருவியின் நினைவு
வந்தது. அதுவும்தான் பரிபொரு கூடவலி
யோடு. பஸ்தொரு...

கனிக் கொஞ்சம் அரிசியை எடுத்துக்
கொண்டு அவன் தன் அறைக்குச் சென்றான்.
குருவி அவன் மேலது மேல் அப்படியே
அசைவற்றுக் விடத்தது.

அதற்குச் சென்றான். அதன் கனிக்
கனிக் சமைம் அவிக்கித்தது. இருந்த இடத்தை
விட்டு தவிராமலேயே - இருக்கல் வலிக்காம
லேயே அது அரிசியைத் தின்னட்டும் என்று
எண்ணியவனும் மேலதுமீதும் தவிரவிடாமல்
அதன் அருகே சை அரிசியைக்கொள் மீதறிய
போது...

அது மறுபடியும் அஞ்சிப் பறக்க வத்
தவித்தது. கைத்து இரண்டடிக்கு அப்பால்
விழுந்தது. மறுபடியும் உடலில் அசைவில்லை.
எண்ணில் பஸம். பஸம், பஸம்!

"இதற்கு இப்போது தேவை என்னவென்று,
திம்மதி" என்று நினைத்தவனாகக் கொடி தன்
அறைக் கதவைச் சத்தமிக்காமல் மூடி
விட்டுச் சமைவதைக்கு வந்தான்.

CHOPPER என்று ஒரு புது வாகனம் இருப்பது மிகவும் கவனம் ஈர்க்கிறது. சாதாரண வாகனங்களை விட உயரமான குறைவு. 100 சென்டிமீட்டர் வரை கொண்டது. (உயரம் கணிப்பீடுதான் கிணிக் கிணை, அது வெளிநாட்டி வந்தவர்தான் இருக்க வேண்டியிருக்கிறது.) வேகமாக ஓடுகிற வாகனம் போல உருவம். அதே ஒரத்தில் மீட்டர் லைட் குளியலும், டைக்டிக்ட் லைட்டும், கார்டிரைவ் ஒரு தோற்றம். கிட்ட இருந்தாலும் 1700 ரூபாய் வரை விலை கொடுத்தால் இருக்கிறது.

+++++

மிக மிகக் களைப்பாக இருந்தது. மணக்க மணக்க மிளகு சமைக்கிறதான் அம்மா... சிறிதளவு சாத்தனில் அரைத் துட்டுட விட்டுக் கொண்டு சாப்பிட்டாள். தானில் அத்தனை உண்பிக்க. ஓர் ஆரூரில் பழத்தை அல்ல எலியில் எலுத்தான். களை களைவாய்ச் சாப்பிட்டபோதெல்லாம் அந்தக் குருவியின் நினைவாகவே இருந்தது.

இரண்டு மணிக்கு மேல் பரீட்சை எழுதப் புறப்படுவதற்கு முன் மறுபடியும் குருவியைப் பார்த்துவிட்டு வந்தான்.

அந்த நினைவில் படுத்திருந்தது. சதங்கு கிந்தனா! கடலில் ஏரெ சீரான துகிலைப் பரப்பும் இறக்கம்.

தாவிட்ட வந்தான் கொடி.
"இப்படி செல்கட்ட கேக்கவேண்டுக்கு மட்டும்தரோவா உங்கிப்போர் பண்ணிண்டு பரீட்சைக்குப் போறது இதான் குதன் தடையு!" என்று குததப்பட்டோக் கொண்டான்.

"அதைப் பத்தியே திரைக்க கருத்தப் படாதோ!" என்றான் ஜெயம் மிகுநாகன்.

கோபு விளம்பி விட்டான் டாக்ஸி ஸ்டாண்டை நோக்கி.

கமர்ஸ் மூன்றரை மணிக்குக் கோபுரில் அரைக்க சதவை ஒசைப்படாமல் திரிந்து கொண்டு உள்பேசை சென்று ஜெயம். குருவி மோனா மிதுதான் இருந்தது. ஆனால் தன் கால்கள் மேல் திண்டிடுகிறது. தகைவை இப்படியும் அப்படியுமாகத் திரும்பிற்று. அங்கிப் பார்த்திருந்தோ? "செனக்கியமா?" என்று விசாவிக்கிறதோ?

அவன் மனத்தில் குப்பென்று மகிழ்ச்சி பொங்கிற்று.

ஐந்து மணி கரை அங்கு விட்டு வேகம் கனிய மும்முரமாக இருந்தான். கோபுரம்

திரித்துக்கொண்டான். குழந்தை பரீட்சை ஹாலில் கஷ்டப்படுகிறதே என்னவோ? சட்டென்று குருவியைத் திரித்துக் கொண்டான். மகனின் அரைக்கு விளாந்து, சதவை மென்மது திரிந்தான்... அங்கே...

குருவி தனரயில் இருந்தது. குதித்துக் குதித்து அரிசி மணிகளைத் தின்று கொண்டிருந்தது. பரி ஆறள்க்கிப் போகிறதென்று ஒரு மணி கிடைத்தாலும் ஆகல் மயமாகக் கொதித்த திரிந்து.

ஜெயம் விளாந்து சென்று மிகு திரை அரிசை அன்னை உத்தான். அரைக்க சதவைக் கொடு தன்று கொண்டு அரிசையைத் துளிரூற்றிப் போக எறித்தான். குருவி ஆனந்தமாகக் குதித்துக் குதித்து அரிசையைக் கொதித்தித் கொதித்த திரிந்து.

மறுபடியும் ஜெயம் சதவை மூடிவிட்டு வந்தான்.

மக்கால் மணிக் குப்பேறு அங்கு சதவை மிக மிக ஹக்கிரைதையாகத் திரிந்து கொண்டிருந்ததற்குள் அடி மேல் அடி எடுத்து எலுத்து அமைத்தான். எங்கே குருவி காணக்கடியில் மூட்டிக் கொள்ளுமோ என்ற பயம்.

தனரயில் அங்கு விளா அரிசி மணிகளைப் பாதிக்கு மேல் அப்படியே இருந்தது. குருவியைக் காணவில்லை.

அங்கு கட்டித்துக்கடியில் குளித்து பார்த்தான். மோனா மிது தேடிப் பார்த்தான். தாக்காணியை மெதுவாக தகாத்தி விட்டுப் பார்த்தான்.

குருவி இங்கு. திரிந்த ஹக்கல் வழியே கதிருத்தான் ரம்பியமாக விளா கொண்டு இருந்தது.

ஜெயம் மேல் மறத்தவனாக ஹக்கல் வழியே பார்த்தான். மரங்களும், கிணிகளும் இங்கேயும் புகழும் மண்ணும் கல்லும், புகழ்ப்புகளும், இத்தக் காற்றும்... இத்த இலியை மானிப் போனாலும்...

கைவிடியதில் பறக்கும் குருவிகளின் கேக்க கேக்கம்...

"குருவிகளே! எங்கள் வாழ்க்கையில் இன்று சற்று நேரம் பங்கேற்றது உங்களுள் யார்? தீயா? இல்லை தீயா? என் மகனின் அரைவில் அப்பாட்டு கிழுத்து, குணமாகி, மரக் கிணிகளே பறத்து சென்று, இத்த மானிப் போனாலையே தெய்வீகமாகியே தீயா?"

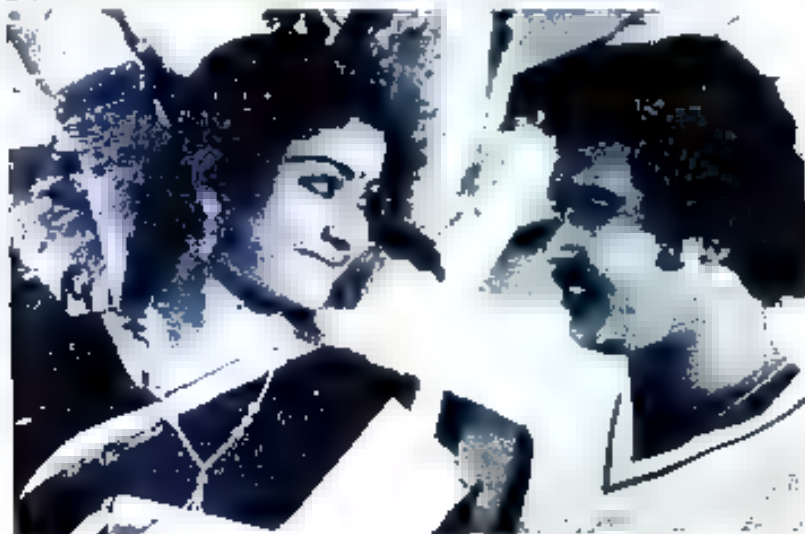
கடல் கிவிர்ந்து ஒங்கிற்று. மிகுநாகன், மென்மையாக ஹக்கல் மூடிருள் ஜெயம். மோனாணியத் துண்டத்துச் சத்தம் செய்தான். தகாணியப் பெருக்கி அரிசையைத் திரட்டி, அகற்றினான்.

கிழிந்த மயமாய் அகற்றலை மூடாமல் கெளரிவை வந்தான்.

கோபுரம் திரித்துக்கொண்டான் ஜெயம். பரீட்சை எழுதிக்கொண்டிருப்பான் இப்போது. நங்கு எழுதியிருப்பான். தரோவா க்கிப்போர் சேலக் கேள்விக்கே வந்திருக்கும். கட்டாயம்... அவன் அரைவில் அப்பாட்டு கிழுத்த குருவி குணமாகிப் பறந்துவிட்ட பத்திரமல்லவா இவ்வா?

இவ்வாறு வரிகளிலேயே எப்பதில் ஒரு பாடலின் நடுவே தடக்கல் ஏதப்போது அறிவிப்பாளர், "இந்தத் தடக்கல் பற்றி ஒரேயநிலையாகக் கேட்டால்..." என்று சொல்லிவிட்டு "களைந்துதான், நீளம் இவ்வாறு உடனிலை ஏன் வர வொழுவார்? கிழ வர வொழுவார்?" என்ற பாடல் ஒளிபரப்பினார். தடக்கலுக்கு வருந்துவீரும் என்று சொல்லாமல் பாடல் மூலம் நாகுக்காத தெரிவித்தார். விசித பாரதி இவ்வாறு மிகப்பற்றவா? -0. முருகியில்

வெடிக்கக் கனிகைகள்

ராஜீவ்:

ஆன் மாறுட்டக் கதைகளில் இவருக்கு அடித் திருக்கிறது போகும். இரட்டை வேடம், பணத்தில் புரளும் சேகர் - ஏழைக் குடிசை வில் பிறந்த கப்பையா இருவரும் தற்காலிகமாக இடம் மாறுகிறார்கள். பத்து நாள் ஒப்பந்தம். பதினொருவது நாள் கப்பையா தன் மீசையை இடது கையில் ஒதுக்கி விட்டுக்கொள்வது போல ஒப்பந்தத்தையும் ஒதுக்கி விடுகிறான். இவர் நிரந்தரமாக மாணிகையில் தங்க, சேகர் குடிசைக்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்டு விடுகிறான்.

ஏமாற்றப்பட்டவன் ஏமாற்றியவனை எப்படிப் பணிய வைக்கிறான் என்பதில்தான் வேடிக்கை ஆரம்பமாகிறது.

இரு வேடங்களைப் பாருபடுத்திக் காட்டும் பக்குவம் தெரிந்திருக்கிறது ராஜீவுக்கு. சேகரை விட கப்பையா பவே.

வினாசாத்தி:

சேகரைக் காதலிக்கும் நடப்புக் கல்லூரி மாணவி. இவரைக் கதாநாயகியாகத் தேர்ந்தெடுத்ததே வேடிக்கைதான்.

வனிதா, ஜோமர்:

டைனிய் டேலினில் முறைப் பையனுக்குப் பக்கத்தில் உட்காருவதில் அந்தை மகனுக்கும் மாமன் மகனுக்கும் போட்டி வருகிறது. (மாமன் மகன் வனிதா) இவர்களது போட்டி

யில் தெரியும் வேடிக்கை நடப்பின் இல்லை தான்.

கே. ஏ. தங்கவேலு:

இவ்வாறு பூசணிக்காய் மாமா, வக்கிரத்து பூசணிக்காயோடு வந்தவர் படம் முடிவுமறை 'பூசணிக்காய் ஜபம்' செய்கிறார். நல்ல வேடிக்கை!

தேவகாய் சீனிவாசன்:

சீனியர் தங்கவேலு படத்தில் இருப்பதாலோ என்னவோ இந்த ஜூனியர் ஜரம் கட்டிவிடுகிறார். கதைக்கு மங்கனம் பாடும் போதாவது வந்தாரே, மகிழ்ச்சி.

சிக் கமிதர்:

ரசிகர்கள் 'வேடிக்கை' பார்க்க வாய்ப்பில்லாமல் வந்து போகிறார். பாவம் சேகர்!

பி. வி. பாலசுரு:

'கன்னிப் பருவத்திலே' படத்தை இயக்கிய அபே பாலசுருதான். அபேயப்பா! நல்ல ரூபசகர்தி இவருக்கு. அந்தக் காலத்தில் வந்த ஆய்விவப் படக் கதைவை மறக்காமல் திணையில் எவத்திருப்பதே வேடிக்கை தான். குழப்பம்தான் இல்லாமல் கதைவை ஒழுங்காகச் சொல்லிக் கொண்டு போயிருக்கிறார். வேதனைப்படாமல் பார்க்கவாம்.

-ஜி.ராஜா

சுரு. கி.பி. 15-ம் நூற்றாண்டு. கி.பி. 15-ம் நூற்றாண்டு. கி.பி. 15-ம் நூற்றாண்டு.

បង់បាយ បោសសំអាត

இன்று ஒரு சாதாரண மனிதன் ஒரு கிரிபுது அல்லது திருட்டு நடந்து விட்டால் "பொலீஸ் கனர போக வேண்டுமா?" என்று யொலிகிடுவர். "இதனால் எத்தனை தொகை கடுமையாக எத்தனை பேரம் விழுந்துமோ" என்று யொலிகிடுவர்.

காங்கிரஸ் பிப்பிளர்ஸ் பிரித்தானிய கோங்கிரஸ்.
கொண்டி, எங்கிலி அனுப்பு, சந்திரபிரதீதிக்...
இப்படி அடுத்தெக் கொண்டு போகலாம்.
தனி ஒருவராகவோ, ஒரு குழுவாகவோ
ஒரு ரிசர்வ்மென்ட் போட்டியாண்டு இல்லாது
இருக்கவேண்டியது மனதில் கொண்டு அமை

[illegible]

பேசினார்: "மக்கள் வருஷம்பா
றும், கனர்த்த சூத்திரப்பாறும்
தவறு செய்யுங்கள். இது
இப்பறாக ஆறுதல் உபயோக
முன்புபயனைச் செய்து படித்த
வர்க்கு இது துறவர்களைச் செய்
வார்போத என்ன செய்கிறது? என்
டும், தண்டனைபும் எப்போது
க்கும் பொது. ஆறுதல் அல்ல
செய்தோலுத்தக்கால் குற்றங்களை
தவிர்ப்பவர்களுக்கும் செய்கிறார்
பேசார் இன்னும்பு அறமும் எந்த
பொருது? இதை எதிர்பாரும்
என்ன?"

இரு தரங்கத்திற்குள்: "இவை
செய்தாயத்திற்கு நான் கல்வி,
சு. அ. ச. வளர்ச்சியோடு ஆரோக்கிய
மேலான மன வளர்ச்சி, எட்டு
பாட. 25 வார்த்தை இவை
ஆரம்பத்திலிருந்து அமைதும்
படி செய்ய வேண்டும். நான்

மீயத்தியப் பெருங்குளியில் உள்ள கீழ்த்திபுரத்தைத் தேர்ந்த தண்பர்களின் கழகம் முட்டாள்களின் கூட்டம் ஒன்றை நடத்தி வருகிறது. அந்நேரம் அங்கத்தினர்கள் முட்டாள்களிடமிருந்து மூட்டாளிகளுக்கு உதவுவதே இந்தச் சங்கத்தின் நோக்கமாகும். இந்தியா முழுவதும் ஏழல் மூதல் தெரிவை விடுவதற்கு நான்கு அறிவிப்புகள், சிறந்த முட்டாள்கள் ஒருவரைத் தேர்ந்தெடுத்து அவருக்கு "அதிவாஸிபா" என்று தேசிய மரியாதை அளிப்பது இந்த இரண்டு கோரிக்கைகள். சிறந்தவருக்கு மட்டும் மத்திய அரசிடம் இந்தச் சங்கம் கோட்டுக்கொள்ளும் போலிருக்கிறது.

கெ.கா.என். செஞ்சென்-டி. ப. அனுபந்தி

திருச்சிராமச்சந்திரன்

புத்தகங்கள், வினாபாட்டுக்கள் இவற்றுல் நல்ல கருதாயத்தை உருவாக்க முடியும். பெய்பரைத் திறந்தால் 'பதினாறு வயதுப் பையன் மூன்று வயது சிறுமியைக் கற்பழித்தான்' என்று கொட்டை எழுத்துக்களில் போடுகிறார்கள். இத்தகையதற்கு இவ்வளவு வினம்பரம் தேவையா?

"மனிதனுக்குப் பிறந்த ஒவ்வொருவருக்கும் தமது சுமையாகத் தன்ருகப் பேணி வளர்ப்பது கடமை இல்லையா? 'தனி ஒருவனாக நான் செய்து என்ன ஆகப் போகிறது' என்று ஒவ்வொருவரும் தன் காரியத்தினாலேயே குறியாக, தான், தன் கடம் என்று வாழ ஆரம்பித்ததாய்தான் இன்று குற்றங்கள் மனிதது விட்டன. இதற்கு ஒரே பச்சமாகப் போனோரை மட்டும் குறை கூறி என்ன பயன்?

"பாதுகாப்புக்காகத்தான் நாங்கள் இருக்கிறோம். பம்பாயை எடுத்துக் கொண்டால் 3,30,000 மக்கள் வசிக்கிறார்கள். 25,000 போலீஸ்காரர்கள் இருக்கிறார்கள். இதில் சரி பாதி தகரத்தில் நடக்கும் விடினர்களுள், ஊர்வலங்கள் இவைகளுக்கே சரியாகப் போய்விடுகிறது. பெரிய நகரங்களில் தான் குற்றங்களும் அதிகம். ஊர்கள் பாதுகாப்புக்கு எங்கள் கடமைவைச் செய்து வருகிறோம்."

தவிர சமூக சேவையிலும் ஈடுபடுகிறார்கள். எப்படி? மனஸ்தாபங்களாலும் குடும்பக் கஷ்டங்களினாலும், சினிமா ஆசையாலும் பம்பாய்க்கு ஒடிவரும் பெண்களை ரயில்வே ஸ்டேஷனிலேயே பிடித்துப் பாதுகாப்பு விடுதலுக்கு அனுப்பி போலீஸ் அதிகாரிகளின் மனைவிகளாக அவர்களிடம் பேச்சு சொல்லி, வீடு திரும்ப விரும்புவவர்களைத் தகுந்த பாதுகாப்போடு அனுப்பி வைக்கிறார்கள். இதேபோல் பல சேவைகள் வினம்பரமில்லாமல் நடக்கின்றன.

திருச்சி, தென்னாற்காடு பழைய அச்சுதாரத்தின் பிறந்த திரு ராமச்சந்திரன் தான்மொழி தெலுங்கு. பட்டம் பெற்ற பிங்கலதூரியில் பேராசிரியராக இரு ஆண்டுகள் பணியாற்றி

ஊர். 1955ல் போட்டிப் பட்டசையில் நல்ல ரெங்கோடு தேதி பம்பாயில் போலீஸில் சேர்ந்தார். மகாராஷ்டிர மாநிலத்தில் பல இடங்களில் பன்னிரண்டு ஆண்டுகள் போலீஸ் சூப்பர்வீசெண்டெண்டாகப் பணியாற்றிய பின் 1972ல் அலெக்சாண்டர் இன்ஸ்பெக்டர்-ஜெனரல் ஆனார் போலீஸாக ஆனார். மூன்று மாதங்கள் ஐரோப்பாவில் பயிற்சி பெற்றார். பம்பாயில் பஜாஜ் மானேஜ்மெண்ட் இன்ஸ்டிடியூட்டில் மானேஜ்மெண்ட் பயிற்சி பெற்றிருக்கிறார். பம்பாய் பங்கலைக் கழகத்தில் பி. எச்.டி. செய்கிறார். 1974, 1980 ஆண்டு களில் சிறந்த போலீஸ் வீரருக்கான மெடல் களைப் பெற்றார்.

காலையில் ஒரு மணி தேரம் வலிதா சிறுமையா தாமம். ஆதிதவ துரிதவ ஸ்தோத்திரம் முதலியவைகளைப் பாராயணம் செய்கும் திரு ராமச்சந்திரன் இதன் மூலம் நான் முழுவதும் குற்றவாளிகளைச் சமாளிக்கச் சக்தி பெறுவதாகக் கூறுகிறார். கலையார் பகுதிகளில் கரும் திலைம ஏற்பட்டாங்குட அந்த ஒரு மணி தேரப் பிரார்த்தனை கடமைவைச் சரிவரச் செய்ய உதவுகிறதாம்.

-ஸ்டீபன் கன்னன்

சரணம் கணசா 2

கதை:

ரா. கணபதி

படக்கதை அமைப்பு:

வாண்கு மாமா

சித்திரம்:

விஜய்

இவன் பரம் சபாநாயகன். இவன்கூட
மூலம் நாயகனாகியவர்தான்.
இவருடையது - இவருடையது
நிதிக் கொடுக்கவந்தவர்களை
எதிர்த்துக்கொள்வான். நம்
இன்னொருவரையும் இன்னொருவர்
என்று மரியாதை உண்டாகும்.

கண்ணன் உன் உடம்பை
வெறியை படுத்தி
உலகம் உன்னை
உட்கம் சம்பந்த
சுயிசிக்குவதென்ப
வெறுமை இது.

கண்ணன் உன் உடம்பை
வெறியை படுத்தி
உலகம் உன்னை
உட்கம் சம்பந்த
சுயிசிக்குவதென்ப
வெறுமை இது.

இவருடையது - இவருடையது
நிதிக் கொடுக்கவந்தவர்களை
எதிர்த்துக்கொள்வான்.

என்னுடைய உடம்பை
வெறியை படுத்தி
உலகம் உன்னை
உட்கம் சம்பந்த
சுயிசிக்குவதென்ப
வெறுமை இது.

இது... இது... பற்றி
கண்ணன் உன் உடம்பை
வெறியை படுத்தி
உலகம் உன்னை
உட்கம் சம்பந்த
சுயிசிக்குவதென்ப
வெறுமை இது.

புதிய

கோல்கேட் ஃப்ளோரிகார்ட் டூத் பேஸ்ட்

பல்வாக்கு ஹூதி தருவது

கல்கேட் ஹூதி தருவது
பல்வாக்கு ஹூதி தருவது
பல்வாக்கு ஹூதி தருவது
பல்வாக்கு ஹூதி தருவது

பல்வாக்கு ஹூதி தருவது
பல்வாக்கு ஹூதி தருவது
பல்வாக்கு ஹூதி தருவது
பல்வாக்கு ஹூதி தருவது

பல்வாக்கு ஹூதி தருவது
பல்வாக்கு ஹூதி தருவது
பல்வாக்கு ஹூதி தருவது
பல்வாக்கு ஹூதி தருவது

பல்வாக்கு ஹூதி தருவது
பல்வாக்கு ஹூதி தருவது
பல்வாக்கு ஹூதி தருவது
பல்வாக்கு ஹூதி தருவது

ஃப்ளோரிகார்ட் உள்ள பல்வாக்கு

ஃப்ளோரிகார்ட் எனும்புடன் இணைந்து துவாரங்களுக்கும்,
சிறைவுக்கும் எதிராக உங்கள் பற்களை உறுதிப்படுத்துகிறது.

தமிழ்நாடு, கேரள மாநிலங்களிலும், கங்காடத்திலும் குறிப்பிட்ட சில மருங்குகளிலும் இப்போது கிடைக்கும்.
CPT, D, STM

கொழிப்பதும் நுகர்வு வகை உயர்வு. தனியார் பாடசாலைகளும் தனியார்
"பொதுப்பாது தாதுவென வரிவசத்து ஒன்றாகப் பொதுப்பாது தாரை
வண்பாடுகளை; பொதுக் கொட்டி பிறகு ஒன்றாகப் பொதுப்பாது வசனமும்;
விவரம் பின்னும் விவரம் கொட்டி பிறகு ஒன்றாகப் பொதுப்பாது வசனம்
தனியார் வசனம்; அங்காது பின்னும் பின்னும் பொதுக் கொட்டி பிறகு
ஒன்றாகப் பொதுப்பாது வசனம் அழிவு."

குடும்பம் ஒரு கதம்பம்

மாமாவுக்கே முதல் உரிமை

இது உங்கள் குடும்பத்தில் நடத்திடுக்க
காம்; இக்கவென்றும் உறவினர்களிடையே
நடத்திடுக்ககாம்; நடக்காமலும் பேசுகிறுக்
ககாம். நடப்பதற்கான சாத்தியக் கூறு
களும் உண்டு.

இனியும் இப்படி நேர்ந்து விடக் கூடாது
என்பதற்காகச் சில யோசனைகள். சில குறிப்
புகள் - கொஞ்சம் அன்புடன், அக்கறை
வுடன், சில சமயம் கண்ணில் நீருடன் தரு
கிறோம். தவறு செய்து பாரும் தான் மேலிட-
வறி விடுதி தந்து அறிவுரை வழங்குகதான்
திருத்தவென வேண்டாம்.

பொதுவாக தம் குடும்பங்களில் எல்லா
வற்றிலும் ஒரு நம்பிக்கை, ஆசை, உறவு
விட்டுப் போய்விடக் கூடாது என்ற வார்த்தை
தாம்.

"பொருது உறவும், கொடுவது கடனும்
பொருது!"

அடிக்கடி உங்கள் பாட்டி இப்படிப் புலம்பி
இருப்பாள்.

இது உண்மைதான். உறவுகள் அன்போடு
இருப்பதனால். தங்கு கொடுக்கும்போது
ஆவிரம் பேர் உற்றி நிற்றார்கள். ஒரு கூட்டம்
என்ற வந்து விட்டால்... கல்லடி பட்ட
காக்கை கூட்டத்தான்! ஆனால் அன்பான
உறவினர்கள் நம்மோடு எந்த நினைவிலும்
கொடுவது கருவார்கள். எனவே வேண்ட
புதுதான், உறவினர்கள் தொடர்பு.

இது அன்பிற்குத்தான்!

திருமணத்துக்கு அன்பு!

உங்கள் குடும்பத்தில் யாரோடும் ஒருத்த
ராவது தம் கொடுத்தாரைத் திருமணம்
செய்து கொண்டிருப்பார். சொத்து பிடித்து
விடக் கூடாது, உறவு மறந்துபோய் விடக்
கூடாது என்று ஆவிரம் குறுகலான பேச்
சுகள்.

இக்கறக்கும் கொஞ்சம் தெற்செ
பொருள் பெண்ணுடைய மாமனின் அனுமதி
விண்ணம் மற்றவர்கள் பெண் பார்க்க
கரமார்ட்டார்கள். ஏனென்றால் தாம் மாம
னுக்கே முதல் சொந்தம். கரிமை எல்லாம்!
ஆனால் உங்கள் குடும்ப மருத்துவக் கருவு
யாய்க் கத்தவருக்கே கொஞ்சம் கேளும்
எனவே-

"மாமனின் திருமணம் செய்துகொள்
கது என்பது சொந்தத் தந்தையை, தாயை
மணப்பதற்குச் சமம்!"

இப்படிச் கொள்ளுவே அருகருப்பாக இருக்க
விறகு இக்கவா? ஒரே வழி ரத்தத்திலும்
எப்படித் திருமணம் தடைபெற முடியும்?

தானே ஊன்கூட கண்ட இரண்டு குடும்பச்
சகித்திரங்கள்-

தம்புரா வித்வான்!

“தம்புரா போடுவதும் ஒரு கலைதான். நீயும் ஒரு வித்வான்தான்” என்று அன்னை போடு வெங்கடராமனா முதலையில் அழைத்துவர் வித்வான் பாலச்சந்தர், சாமனி, சிட்டிப்பாடி, லாக்குடி, டி. என். கிருஷ்ணன் என்று இவ்வளவு எவ்வளவு வித்வான்களுமே! ஏற்கும்பி அழைக்கிற அளவு என்ன சிறப்பு?

“ஒன்றுமேயில்லை. படிக்கலாசிட்டியும் டிஜிப்ளினியும்தான் முக்கியம். அதற்குத் தான் என்னை எவ்வளவுமே ஈடுகும்புகிறார்கள்” என்று பதில் தருகிறார் இந்தத் தம்புரா வித்வான். மயிலாப்பட்டி இ. என். உயர்திரைப் பள்ளியில் உடற்பயிற்சி ஆசிரியராக வேலை பார்க்கும் இவர் சிரிக்கேட்ட ஆட்டத்திலும் சாடுபாடு உண்டையவர். குந்தப் புனைவன் ஆட்டப் பகனில் முன்பு ஆடியதுண்டு.

பாது குழந்தைகளில் ஒருவருடனாக உயர்வாக கந்தரம் மிகுதங்கத்தில் தேர்ச்சிபெற அண்ணாமலையில் அரசுகேதரும் ஆரம்பித்து.

பெல்பால்

பிள்ளா வேண்டும் என்று மீண்டும் மீண்டும் கருத்தரித்தான் அவன். ஆறு பெண்களுக்கு அப்பறம் அருமைவாகப் பிள்ளை செல்வம் பிறந்தான். இவனுக்கு முன்பு வயதாகும் போதே பெரிய பெண் கல்யாணத்துக்கு வளர்த்து விட்டான். அவளுக்குக் கல்யாணமும் பண்ணி வைத்தார்கள். ஒரே வருஷத்தில் தலைச்சுருகப் பெண்ணைப் பெற்றான்.

சொந்தம் விட்டுப் போகலாமா? தொட்டி விடவே அருமைப் பிள்ளைக்கும், அக்கா மகனுக்கும் தான் என்று முடிச்சப் போட்டுவிட்டார்கள். இந்தக் கல்யாணம் ரொம்ப நாளைக்கு முன்னடி நடந்துவிடவில்லை.

முன்று வருஷங்களுக்கு முன்னால் ‘அந்த’த் திருமணம் நடந்தது. விளைவு—

முதல் குழந்தை குறைப் பிரசவம். அடுத்தது இரண்டு வயது வளர்த்து மரணம்!

முன்றுவது ஆறு மாதத்தில் அபாரணன்.

இதைப் படிக்கும் பெண்கள் ஒரு நிமிஷம் நினைத்துப் பாருங்கள். ஒரு கார்ப்பம் தரித்தாரே அதனும் வரும் காலங்கள். கற்பனைகள் கஷ்டங்கள்... மூன்றாம் நூற்றாண்டிப்போனாலும்? டாக்டர்கள் எவ்வளவுமே போனாலும் பிசுட்டார்கள். “நெருங்கிய சொந்தத்தில் கல்யாணம் பண்ணிக் கொண்டார்களா?” என்று.

இன்னொரு கதை சொல்லுமா? தன் தம்பிசைவத் தம்பியாக நினைக்காமல் குழந்தையாக நினைத்து வளர்த்தான் அக்கா. ஆனாலோடு தன் மகளை அவனுக்கே மணமுடித்து வைத்தான். பிறந்தது முதல் முத்தாக இருண்டு. ஒன்று ஆண்; மற்ருென்று பெண். இரண்டும் கணம்கள்!

“அட்டா, என்னமாய்க் கதை சொல்விடுங்கள். நானே எவ் அக்கா பெண்ணைத் தான் கல்யாணம் செய்து கொண்டிருக்கிறேன். நன்றாகத்தான் இருக்கிறது எங்கள் குடும்பம்” என்று உங்களை ஒருவர் புன்னகை செய்யலாம்.

ஆமாம், உங்களை ஒருவர்தான்!

நீங்கள் விபத்திலிருந்து தப்பிய அநிர்க்குடசானி, ஆறுதல் உலகத்தில் எவ்வளவுமே அநிர்க்குடசானி இல்லைவோ, என்ன செய்தது?

“இதெல்லாம் தெரிந்த கதைதான். மாமாவைக் கல்யாணம் செய்து கொள்ளக் கூடாது என்று சொல்ல ஆரம்பித்து எத்தனையோ வருடங்கள் ஆகிவிட்டன. ‘புனித கதை’ என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் நான் மேலே சொன்ன இரண்டு கதையும் நடந்தது மேட்டூரில், நாகர்கோணம், படித்த குடும்பத்தில் சமீபத்தில் நடந்ததல்ல!

ஒரு திட்டம் நினைத்துப் பாருங்கள். கல்யாணம் உங்களுடைய முடிந்து விடவில்லை. விளைவு எற்கும் அந்த எதிர்க்காலச் சந்திப்பை! அவர்களை வாய்க்காக்க?

அரிபும். ஆதரவும். நாகரிகமும், விட்டுக் கொடுக்கும் பாங்கும். சாதாரணிக் கதிந்து கண்ணிர் மல்கும் தங்கையையும்... இன்னும் எவ்வளவோ சொன்னிக் கொண்டு போகலாம். ஏர் அன்பான குடும்பத்தில் அடிப்படைத் தத்துவங்களைப் பற்றி. இவைபெல்லாம் மாண்பு, உடல் ஆரோக்கியம் நிறைந்த குடும்பங்களுக்கு மட்டுமே, அவர்கே ஒரு கனைய இருந்தால்... எக்கா நாகரிகப் பண்பு கற்றுத் தள்ளுதல் வேடித்துச் தெரியப் போய்விடுகிறது.

அழகான மெய் தோல் வழண்டு ரத்தமும் கைதயம் தீளமுமாக அருவருப்பாகிறது. வேண்டாம் இந்த அவநதி. உங்களுக்குத் தெரிந்தவர் யாரெனும் இப்படிச் செய்து கொள்ள நேர்ந்தாலும் அவர்களைக் கை யெடுத்துக் கும்பிடுங்கள். வேண்டாமென்று!

நெருங்கிய சொந்தத்தில் மட்டுமில்லை புதிய சம்பந்தத்திலும் கூட ஆபீசுவமாளிக் கில் சமைய் பிறக்கப் போகும் குழந்தைக்குக் கிசகங்கள் தோன்றுவதுண்டு. இதைத் தவிர்க்கத் திருமணத்துக்கு முன் குடும்ப டாக்டரின் யோசனை கேட்பதும் சில சமயம் அவர் ஆலோசனைப்படி ரத்தப் பரிசோதனை செய்து கொள்வதும் நல்லது.

—மருகனா மேய்க்

இறக்கை விரிக்கும் இயற்கை — புலகு சந்திரன் —

வெணுத்தல்

மேக அழுக்குத் துணிவை
மின்னல் சேலாகச்
இடி கல்லில் துளவத்து
மழைப் பூக்களைப் பிழிய
வான மயில்களின்
ஆடை வெளுத்தது!

வெட்டகம்

வெட்டி மடித்துக் கட்டி
வரப்பில் நடந்து செல்லும்
மனிதர்களைப்
பார்க்க வெட்டுமொ.
நெற்கதிரைத் தலைகுனித்தன?

முயற்சி

வானத்தில் படித்த
மேக ஒட்டைடையை
தீக்க முயலும் பூமி
— பாக்கு மரங்களாக!

தேய்வினை

பெளர்ணமி நிலவிக்
முழுதாய் வாரித்த
நிலவுத் தோளையை
ஒவ்வோர் இரவும்
கொஞ்சம் கொஞ்சமாய்த்
திரடித் தின்பது யார்?

வைத்தியம்

நிலத்தோலின்
வெடிப்பு தோய்
போன இடம் தெரியவில்லை
இயற்கை
மழை ஊசி
போட்டவுட்க!

துரத்த இடிமுழக்கம் மடிப்படிவாக நெருங்கியவருவதிலாகத் தஞ்சாவைப்பெற்றதில் கொண்டிருந்தது சோழர் படை. சோழ எழுப்பிய புழுதிப் படையம் கருமெங்கும் அடிவானத்தில் திரண்டு முன்னேறுவது போலிருந்தது. முரசங்கள் குறிப்பிட்ட தான உதிரல் அதிர் அலந்ததால் கமத்த பாடிகள் திழுதிழுதுவன ஓடி வந்தன. குதிரைகள் இவருவாக அவற்றுடன் போட்டி யிட்டுப் பாய்ந்தன. தெரிக் கைகரங்கள்

தலைகளில் போருத்திரிருத்த ரத்தினங் களும் குதிரை ஒலியைப் பிரதிபலித்து ஒலித் தன.

படை புறப்படுகையில் எதிரே வந்து சேர்ந்த பாராநிரல்கள் எண்ணியபோது விஜயாவயனுக்கு இப்போது நிரப்பு வந்தது

கட்டெனென்ற ஒலியுடன் உருங் டன. இந்தக் கத்தல்களுக்கு மேலாக "வெற்றியை வி ருக்க" என்று சேறு வீரர்களின் ஆயிரக்கணக்கான கண்டங்கள் ஒருபேர ஆர்ப்பாட்டை நூத்பட்டதையும் முய்கிறீன.

அனைவருக்கும் முன்பாகச் சென்ற விஜயாவயன் நெடிதுலர்ந்து வளர்ந்த புரவி பரணி வீது கம்பீரமாக வீற்றிருந்தான். காலை இளம் பரிதியில் ஒளியில் பரணியின் கருமேனி ஆரோக்கியமாகப் பண்புத்தது. அதன் மேல் ஆரோகணித்திருந்த விஜயாவயனு ஆதித்தனே ஆகாவத்தது கிட்டு இறங்கி வந்து கிட்டானே என்று கருதும் படி பிரகாசித்தான். மார்பிலே தரித்திருந்த வசமும் காழிலே தொங்கிய குண்டவமும்

ரிசம்ரயன்

வினாவு் கேட்க:

"யார் விமானத்தைக் கண்டுபிடிக்கவில்லை?"

"ராஜ் பிரதர்ஸ்." (கண்டுபிடித்தவர்கள் ஈரட் பிரதர்ஸ்)

என்றுதான் அப்போது ஒரு கணம் துணுக்க குறுக்காள் செய்தான். "உதற்காக இவர் இப்போது வருகிறார்? பல் வேதிரை அனுப்பிய செய்தி மாதண்ட நாயகருக்கு விட்ட விகிதம்?" என்று யோசித்தான். பல்வேதிரை விட்ட இறங்கி வந்து கோல் உதவி யுடன் நின்று வர்

கொள்ளார்: "விஜயாவயா! கண்காணே! உன்னைத் தடுக்க நான் வருகிறேன்; வழிய நுப்ப வத்திருக்கிறேன்!"

இவருக்கு மூகம் மறை, "ஆதி வேண்டி சிறை. வரத்தி அருளுங்கள்" என்று.

"அதைச் செய்ய முடியாது அப்போ! அப்பறம் பல்வேதிரைக்கும் நானும்கு சொந்தம் உண்டே தான். விட்டதா அந்தம் உதற்குப்பதும். சக்கரவர்த்தியின் கட்டளை அதுவகம்."

"பின் எதுவாய்?"

"உன் தகுதைய் படைவெறுப்புக்கு ஆதரவு காட்டவும் வேண்டாம்; தருத்த நிறுத்தவும் வேண்டாம்" என்பது ஆகனது! என்ன வேடிக்கை பார்த்தாயா!"

இவர் என்னை ஆறும் பார்த்து விரும்பிப் பெச்சுக் கொடுத்திருர் என்று என்னிடம் விஜயாவயா எச்சரிக்கையுடன் கூறினார்: "பல் வேதிரை" வந்தச் சம்பந்திதில் எப்படி என்னுடையார் என்று அளவுக்கும்கடவுளுக்கும்கு மட்டுமே தான் கொரியம் என்றும் அளவுகாட்டி ஒரு கொரு கொல்லுக்கும் செய்துக்கும் ஆழ்த்த உட்பொருள் இருக்கும் பன்றும் நீங்கள் பல முயற்சியைச் செய்து விருத்திப்பீடு!"

"அதென்னவோ தமக்குக் கீழ் உள்ள சிறைச்சர்கள் ஒருவரிடமிருந்து வந்தும் செய்வ சக்கரவர்த்தி அனுமதிப்பதும் அதில் ஒருவருக்கு ருக்கியத்தானம் தருவதும் எனக்குக் கட்டிட்டுப் பிடிக்கவில்லை."

"வரத்தி வாய் வரவில்லை வேண்டுதும் சரிக்காமலாவது இருக்கலாம்!"

"நான் ஏன் சரிக்கப் போகிறேன்? சரி சரி நீ அவர்களிடம் சென்று வாய் நான் உன் தகப்பனரைக் கவனித்துக் கொள் இரேஸ்!" வழி விட்டு ஒதுக்கிவிட்டுப் பாராசிரவன் - மன்னிவிடுவோ.

இப்போது சிறைத்துப் பார்த்த போது பாராசிரவனின் கூர் மதியை விஜயாவயாவுக்கும் விவக்காமனிருக்கும் முடியவில்லை. "பல்வேதிரை வரத்தியின் ஆதரவைப் பிழ வது மாதண்ட நாயகருக்குக் காத்தியமகம் என்றுதான் தாம் இதற்கு சத்தர்ப்பதில் பல்வேதிரைரிடம் அருத்து வேறு பட்டிருப்பதை அவர் விஜயாவயாவுக்குத் தெளிவாகவிட்டார். சக்கரவர்த்தியின் முடிவு விஜயாவயாவுக்கு அனுக்கமமாக இருக்கலாம். ஆனால் பல்லவரின் தோக்கில் பார்த்தாய் பாராசிரவனின்

அருள் வாகிதம்

● தினமும் தூங்கப் போக முன்பு இன்று
தான் எழுந்தாவித்துக்கு நாம் ஏதாவது கைக்
காயம் பண்ணிவிடுமா, என்று கேட்டுக்
கொள்ள வேண்டும். எச்சுவரணம் பற்றிப்
'பொது நாளெல்லாம் பிறவா நாளே' என்று
தெவாரத்தில் சொய்கி விடுகிறது. அந்த
மாதிரி நாம் பரோபகாரம் பண்ணாமலே
ஒரு நாள் போயிற்று எங்கும், அது நாம்
பிறவா நாளே - அன்றைக்கு நாம் செத்துப்
போனதற்குச் சமந்தம் - என்று வருத்தப்
பட வேண்டும். பத்துக்கள் செத்துப்போனது
நமக்குத் தீட்டு என்று. ஒரு புண்ண காரியத்
தாக்கும் உதவாமல் ஒதுக்கி விடுகிறார்கள்.
நாமே செத்த மாதிரி என்று இதுதான்
பெரிய தீட்டு. பரோபகாரம் செய்யாத
ஒரு மனத்தில் புண்ணியத்தின் பக்கத்தி
லேயே நாம் போகவில்லை. தீட்டுக்கார
கனாவிவிட்டோம் என்று உணர வேண்டும்.

நாம் எத்தனைவிண்ணவர்களாக இருத்தாலும்
தம்மாலும் முடியக்கூடிய மனதை தொண்டு
இயங்காமல்லை. இப்படி அவரவரும் தனி
யாகவோ, கங்கமரக்கி சேர்த்தோ ஏதாவது
பொதுவாக கைக்கரியம் பண்ணியே ஆக
வேண்டும். தன்னிர் இல்லாத ஊரில் ஒரு
பத்துப் பேர் சேர்த்து இன்று வெட்டுவது;
ஏதோ ஒரு பிள்ளையார் கோயில் மதில்
இடித்திருந்தால் அதை நாலு பேர்கள்
சேர்த்து உட்டுவது. பூத தீன்றுபோன
ஒரு கிராமக் கோவிலில் ஒருகாலப் பூதங்க
காவது நாலு பேரை யாசித்து மூலதனம்
செகரித்து கவப்பது; பக்கக்கள் சொறித்து
கொள்வதற்கு ஒரு கல்லேனும் நாட்டுவது;
நாம் படித்த நல்ல விஷயங்களை நாலு
பேருக்குச் சொல்லுவது. எழுதுவது;
இரண்டு கலோகமாவது பாசரமாவது
நாமாவனியாவது பாடி நாலு பேர் மனசில்
பகலாகிப் பற்றிய நினைப்பை உண்டாக்கு
வது. குப்பை உளங்களைப் பெருக்குவது.
-இந்த மாதிரி ஏதாவது தொண்டு அன்றன்
தும் செய்ய வேண்டும். ஒசைப் படாமல்
செய்ய வேண்டும் என்பது முக்கியம்.

குடும்பக் கடமைகளை விட்டு விட்டு
வொருவர் வீட்டில் என்று மெய்ப வேண்டிய
தில்லை. அனாதையும் விடாமலே இதுவும்
கடமை என்ற உணர்வோடு சேர்த்துக்
கொண்டு செய்ய வேண்டும்.

-ஐக்கரு ஸ்ரீ காலுரி காமகோடி
சத்திரசேகரேந்திர சரஸ்வதி
கங்கராசாரிய கலாபிகன்

கணிப்பே சரியானது. முதலாளியுக்கும்
பாடம் கற்பிக்க விரும்பினாலும் கச்சைவர்த்தி
அதைத் தமது மாதண்ட நாயகர் மூலம்தான்
திறையெற்றிக் கொண்டிருக்க வேண்டுமே
யன்றி விஜயாபயணிப் படைபெருக்க அது
மதிப்பது ராஜா தத்திரமாகுமா?

நாஜாபாண்டதான் என்றுமும் விஜயா
பயணிக் படைகளுக்கு அதன் அகமைப் பொது
யிலும், பக்கத்து வயல் வேளிகளிலும்
தொப்புக்களிலும் இறங்கி நடத்தார்கள்.
குதிரைகளையும் செலுத்திக் சென்றார்கள்.
கழி தெருகு இருந்த சிற்றூரிலும் மக்கள்
எண்ணமோ ஏதோ என்று கிளப்புவது எட்டிப்
பார்த்துவிட்டுப் பிறகு பயத்துடன் வீடு
களுக்குள் புகுந்து கைவை அடைத்துக்
கொண்டார்கள். இடையில் ஓடிய காளிசீ
யின் பற கிளை நடுகளிலும் இருந்த மரப்
பாவங்களிற் பயன்படுத்தி ஒன்றன் பின்
ஒன்றாக ரதங்கள் மெய்கக் கடந்தன.
அவை அக்கரை சேரும்வரை பொறுத்திருக்
கப் பிடிக்காமல், யாரை, குதிரைகளை நீரில்
இறக்கிறார்கள். வீரர்கள் பலர் உற்சாகத்
துடன் நீதிக்க் கரை ஏறினார்கள். இதன்கு
-ஆற்று நீர் கெய்கிப் பழுப்பு திறம் பெற்றது.

இன்னும் அரைக் காதம் சென்றவுதல்
கைக் கோட்டை கண்ணுக்குத் தென்படும்
என்ற கட்டத்தில் எதிரே ஒரு வீரன் குதிரை
கையத் தட்டி விட்டுக் கொண்டு வெகு வேக
மாக வருவது தெரிந்தது. பாய்ந்த வேகத்
தில் நீண்ட குதிரையின் கால்கள் தொடர்ச்சி
போல் தொன்றிய புழுதிப் படலம் பிச்
சுல் படர்ந்து பம்மீப் பருத்து வானில்
உயர்ந்தது.

குதிரை அருகில் தெருக்க தெருக்க 'ஒரு
வேளை அது ஜெயநிக் கைக்கு இருக்கமோ'
என்ற விஜயாபயணிக் கத்தேகம் தெனி
காவிற்று. 'அவனெதான்! எதற்காக, என்ன
அவரைச் செய்திபுடன் இப்படித் தனி
தெறிக்கக் குதிரையைச் செலுத்தி வரு
கிறான்? விஜயாபயணிப் படைவெடுத்து வரு
வது பற்றிக் தனக்கு ஏதொன்றும் தெரி
யாதது போல் கலை விழாவுக்குப் பொறுப்
பெற்று திகழ்ச்சிகள் நடத்திக் கொண்டு
போக வேண்டியவனுமே! அந்த ரகசியத்
திட்டத்தில் ஏன் இந்தத் திடீர் மாற்றம்?'
அருகில் வந்த குதிரை திருமேனக் கடி
வாசம் இருத்துப் பிடிக்கப்பட்டதால் வந்த
வேகத்தில் முன் கால்களை மேய்க்கி
நின்று பெரிதாகக் களைத்தது. மேலு குதித்த
ஜெயசிங்கன் விஜயாவயின் விசைத்து
தெருக்கவும் இன்னவரையும் பரணியை ஒரு
முறை தட்டிக் கொடுத்து விட்டு இறங்கினான்.

"ஜெயநிக் கா!" என்று கடுமைக் குரலில்
அழைத்தான்.

மண்டியிட்டு வணங்கி எழுந்தான் ஜெய
நிகன். 'ஸ்ரீபோ! மண்கிக் வேண்டும்!
அதி முக்கியமான செய்தி யானதால் தான்
தங்கள் ஆணையை பீறித் தற்கைக் கொட்
டடக்கு வெளியே வந்தேன்."

"இப்பேயே பேசலாம்!" என்றும் விஜ
யாவயன், படை வீரர்கள் மரியாதை

படத்தில் இருக்கும் தூறு ரூபாய் நோட்டைக் கவனித்தீர்களா? அப்படியென்ன அதில் விசேஷம்? அது ரூபாய் நோட்டே அல்ல! சேலத்தில் தடைபெற்ற துளிக் கண் காட்சியின் போது விநியோகிக்கப்பட்ட விளம்பர நோட்டைஸ் தான் அது! -கீதாபஞ்சக

காட்டிச் சற்று எட்டவே திகழனர். அருகில் இருந்தவன் ஆகவ மல்கல் ஒருவனே.

"இளவரசே! இந்தப் படை யெடுப்புக்கே அவசியம் இங்கு என்று தோன்றுகிறது. அருகாமையான வுத்தத்தையும் உயிர்ப் பலியையும் தடுக்கவே ஒட்டாடி வந்தீர்கள்!"

"அவசியமில்லையா? எனக்கும் சோழ வன் நாட்டுக்கும் முத்தவரைப் சூழமகன் உத்தமசிவியால் நேர்ந்த அகமானத்தை மறந்து விட்டாயா? அவ்வது என்னை மறக்கச் சொல்கிறாயா?"

"பிரேமோ! அவன் தன் தகந்தை உணர்ந்து மனம் மாறிவிட்டான். அதைக் கூறத்தான் வாயு வேலத்தில் வந்தேன்."

"அழகுதான்! அவன் திகழ்ந்தான் என்று ஏன் சொன்னாய்? சிறித்க வேண்டியது. பிறகு திடீரென்று மனம் மாறி என்னை மறக்க வேண்டியது! அதற்குப் பதிலாகப் படை திரட்டியும் படை வெடுக்கவும் பிங்காங்குவும் படை கலக்கவும் வேண்டுமென்கிறாயா? சிறுபிள்ளைத்தனமாய் வயலிலோடுகிறாயா?"

தெய்வங்கள் இளவரசனை ஏதிரும்பார் தான். "பேரோ! என்பது மட்டும் சிறுவர்களின் விளையாட்டோ! உங்கள் நோக்கம் எதுவோ அது தீவிரவெறிப் பிறகு பகை எதற்காக? உத்தமசிவி உங்களைக் காத்திப்பதாக உறுதியாக எங்குத் தெரியும். திவாகரன் பெயரைக் கேட்டு உங்களை மறந்து ஏன் சொல்வதில் மூலம் தன் எதிர்காலத்தையே பாழடித்துக் கொண்டு விட்டதோ அவன் உணர்ந்து பேசுவதை அருகில் இருந்து செவியுற்றேன்."

"அப்படியா! நயத்து! இப்போது நான் கொல்வதையும் நங்கு காதிச் கூங்கிக்கொள்ள! விஜயாவயன் தனக்கும் அதன் மூலம் சோழ வன் நாட்டுக்கும் ஏற்பட்ட அகமானத்துக்குப் பழிவாங்காமல் விட மாட்டான். முன் வைத்த காலைப் பின் வைக்கவும் மாட்டான். இங்கனவு தூரம் படை யெடுத்த வந்த பின் இனி நிரும்பிச் சென்றால் என்னைப்பற்றி ஊர் உலகம் என்னை நினைக்கும்! என் படை வீரர்களே என்னைப் பார்த்துக் கொள்ள மாட்டார்கள்?"

"பிரேமோ! இந்தப் படை வீரர்களின் பலர் போரில் மடிப்பும்போது அவர்கள் மனைவியர் அழமாட்டார்கள்?"

"உரவிய தலைமகன் கொடுத்த பின் உங்களைக் கூறும் பவந்தான் ஆகுமா? வீரனுக்கு

மாண்புத் துணிந்தவன் விதவைக் கொலத் துக்க அஞ்சுகிறான்!"

"ஆத்தம்! செய்கிறதெனில் ஒரு முகாதிரம் வேண்டாமா? அவன் உங்களை நிராகரித்தது கூடத் தவறில்லை! ஏன் எமாய்ப் பிரித்ததுதான் தவறு. அதற்குப் பழிவாங்க நீங்கள் துடிக்கலாம். ஆனால் அவன் இப்போது தான் செய்வது பிசுவு என்று உணர்ந்து விட்ட பிறகு..."

"தெய்வங்கள்! நான் உத்தமசிவியை அடைவதற்காக மட்டும் படை யெடுக்கவில்லை. அவன் ஆளவந்ததை ஒரு காரணமாகித் தஞ்சையைக் கைப்பற்றி அதனைச் சோழ நாட்டின் புதிய தலைநகராகக் கட்டி இருத்தபடி வைக்கிறேன்! சோழ தேவதீபத்தின் திவப் பரபெயர் விளக்கித்துப் பாரம்பரியப் பெருமையுடன் கூடிய ஒரு பேரரசை நிறுவப் போகிறேன்!"

"பிரேமோ!..."

"இதோ பாரி! தீவாக இருப்பதால் இங்கனவு தூரம் விளக்குகிறேன். வேறு ஒருவரை விருத்தால் என் படை யெடுப்புக்கு இடை யூறு செய்யும் எதிரியாகக் கருதி வெட்டிச் சாத்திடுவோம்!"

"இளவரசே!..."

"அன்பா! இதையும் கேள்! தஞ்சையின் உள்விடம் விடைபெற்றுப் பிரிந்த நான் பழையகர திரும்பியதும், என் தந்தை இருதய நோயுற்றுப் படுத்த படுக்கையாக இருக்கிறார் என்று அறிந்து உடனே அவரைக் காணச் சென்றேன். அப்போதே அவர் என் விடம் ஒருவாக்குறது பெற்றுக் கொண்டார். எனக்குத் தெரியுமா? காலை என்னை எப்போது கொண்டு போவாரென தெரியாது; என்னைப் பற்றிக் கவலைப்படாதே; வெண்ணெய் திரண்டு வரும் சமயத்தில் தாழி உடைத்த கைதவாடி விடக் கூடாது. எத்தனையோ சகல மூல்கெற்பாடுகளைச் செய்கிறார்களும் நீ, எத்தக் காரணத்தை மூல்கெட்டும் தஞ்சைப் படை யெடுப்பை ஒத்திப் போடக் கூடாது. நானே இருந்து விட்டதற்குச் செய்தி கிடைத்தாலும் சமீப சடங்குகளைச் செய்வதற்காகக் கூடத் திரும்பி வரக் கூடாது. யார் எனக் கொண்டுள்ள எதுவுமே உன் எட்டிவந்தக் கைவிடக் காரணமாகக் கூடாது!"

"இந்த வரத்தைய்தான் என்விடம் கேட்டார். நானும். "அப்பா! தீவகமே தஞ்

பாரதிதாசன் புதுவையில் தன் இயல்வதற்கு வரும் இளைஞர்களிடம் பாரதியின் பாடங்களை உதராகமமாகப் பாடிச் காண்பிப்பார். "பாரதியார் எப்படி இருப்பார்?" என்று யாராவது கேட்டால், "ரவி வர்மா எழுதிய பரமசிவன் - பார்வதி படத்தைப் பார்த்திருக்கிறீர்களா? அதில் பரமசிவன் மீண்டவுடன் கம்பீரமாக வித்திருப்பது போல் பாரதியார் மிடுக்குடன் கம்பீரமாக இருப்பார்!" என்று வர்ணிப்பது பாரதிதாசன் வழக்கமாகும்.

—பாரதியை நடைபெறும் பாரதி விழாவுக்கும் பன்னமாண்போது என்.ஆர்.கம்பீரமணிவம் கூறிய தகவல்.
- என். எஸ். முர்த்தி

கைக்கு வந்து மருடாபிஷேகம் செய்து கொள்ளத்தான் போகிறீர்கள்" என்று நம்பிக்கையுடன் சொன்னதும் அவர் கேட்டபடி சத்தியம் செய்து கொடுத்து விட்டுத் தான் திரும்பினார்.

"இப்போது சொல்! தந்தையின் மரணமே என்னைத் தடுத்து நிறுத்தாது என்றும் போது உத்தமசீலியின் மனமாதிரியும் அதை பொட்டிய உணவு அசட்டுக் கோரிக்கையும் என்னைப் பின்பாங்கச் செய்யும்?"

"இளவரசோ! இனி நான் யாதாடிப் பலனில்லை என்பது தெளிவு. நான் வகுநிறை" என்று விடைத்துடன் தலையைத் தொங்கப் போட்டுக் கொண்டு தன் குதிரையை நோக்கி நடத்தான் ஜெயசிங்கன்.

"நீய்!" என்று அட்டிக்குள் ஆகாமல் கூறியது. "இளவரசர் அழைக்க இனி நீ எப்படித் திரும்பிப் போகத் துணிந்தாய்?" "போகட்டும் விடு" என்றான் விஜயவாசன்.

"பிரயோ! இவன் திரும்பிப் போய் நாம் பெரும் படைபுடன் முன்பினர் வருவதை உத்தமசீலிக்கும் திவாகரனுக்கும் உணர்த்தி விடுவான். இவனைக் கைது செய்ய அனுமதி கொடுங்கள்!"

"வேண்டாம். என் ஆயுசிர் நன்மையின் எனக்கு எவ்வளவோ உதவிகள் செய்தவனை நிறைப்படுத்த எனக்கு மனமில்லை. மேலும் அவன் உள்ளம் இரு வித மந்த பாசங்களுக்கு இடையில் சிக்கித் தவிப்பதை என்னுட்கு முடிவிறது. தன் உடல் பொருள் ஆகி அனைத்தும் நான் போட்ட வீணை என்பதை உணர்த்திக்கும் அநாதைகளையே தன் காணிப் பம் ஒய் விடத் தருவதற்குத் தயாராய் ஆட்சியின் சீழ் உள்ள தஞ்சையில்தானே என்றும் அவன் மனம் இடிந்துரைப்பதால் தகுமாறு இருக்க" விஜயவாசன் கூறி முடிப்பதற்குள் ஜெயசிங்கன் வெகு தூரம் சென்று விட்டிருந்தான்.

"இவன் அவர்களை எதிர்த்தும்கூட இருப்பது இளவரசோ?"

"அதற்காகத்தானே அவசரமாகத்திரும்புகிறான் ஆகவமலியா! ஆனால் இவன் போய்ச் சொல்வது திவாகரன் எதிர் நடவடிக்கை எடுப்பதற்குள் நாமே தஞ்சை சென்றடைந்து விடலாம். இவனும் அவரைக் காதந்தானோ! புறப்படு!"

பரணி மீது பாய்ந்து ஏறிய விஜயவாசன் படைகளுக்குத் துரிதமாக முன்னேர்

சமீகனது காட்டிலிருந்து புரணியைத் தட்டி விட்டான்.

தஞ்சையை அவர்கள் நெருங்கியபோது கோட்டைக் கதவுகள் அவசரம் அவசரமாக மூடப்படுவதைக் கண்டார்கள். கோட்டைக் காவலர்கள் ஒருவரை ஒருவர் உரத்த குரலுடன் அழைக்கச் செய்து கொண்டிருப்பதைக் கேட்கவும் முடிந்தது. பெரும் பரபரப்புடன் திவாகரன் வந்த தளம்.

"பிரயோ! தாக்குதலை உடனே தொடங்குவது. அவ்வது படைகளுக்குத் திறு ஒய் வளிப்பதா?" என்று கேட்டான் ஆகவமலியன்.

"இதற்குள் சத்திரேயனைக்குத் தூதன் பறக்கிறுப்பான். இரயோரு இரவாக முதலையையும் தன் படைகளுடன் கொம்பி நெடுவான். அவன் வந்து விட்டால் நாம் அவனை எதிர்ப்பதா அல்லது கோட்டையைத் தாக்குவதா?" பதிலுக்கு ஒரு பகலித் தொகுதான் விஜயவாசன்.

"முத்தமரையன் வகு முன்னர்தஞ்சையைக் கைப்பற்றி உள்ளிருந்து கொண்டு பாதுகாப்புடன் முதலையனை எதிர்ப்பதுதான் சிறந்த யோர் தந்திரமாக இருக்கும்."

"அவ்வாறேனில் நாமதம், ஒய்வு என்று பேச்சுக்கு இடமேது?"

படைகளை விஜயம் வகுப்பதில் கவனம் செலுத்தினான் ஆகவமலியன்.

சேனை அளவீத்தான் விஜயவாசன். "உன் பணி மிக முக்கியமானது. கோட்டைக்குள் நம் வீரர் புறந்ததும் நீ வேறு எளதவும் வட்சியம் செய்யாமல் தேரே அரசு மாணிக்கத்துச் செல். உத்தமசீலிக்கு ஒரு தீங்கும் நேராமல் பாதுகாத்து என்னிடம் சேர்ப்பீதுவிடு. புரீத்ததா? நான் என் வீரர்களை விட்டு விட்டு அவனைத் தேடி வர முடியாது!"

புரீத்து கொண்டதற்கு அடையாளமாக வணங்கி நிமிர்ந்தான் சேன்.

இந்தச் சமயத்தில் கோட்டை மதித்துக்கு மேல் சேல் முனியச் செருகப்பட்ட ஒரு துடி உயர்வது சிவன் கண்ணில் பட, "அதோ! அதோ!" என்று ஒருவருக்கொருவர் சுட்டிக் காட்டிப் பேசிக் கொள்வது விஜயவாசன் செவிக்கிடைத் தாக்கியது. அவனும் சிரத்ததைத் திரும்பி அந்தத் திசையில் பார்த்தான். தாங்க முடியாத கருவருப்பும் சொல்லி முடியாத துக்கமும் ஒருங்கே உண்டாக அவனுக்கு வயிற்றின் சங்கடமேற்பட்டது. (தொடரும்)

22

"இந்தா டாக்டர் இல்லாத நாளே இதை இவ்வாறு எழுதியுக் கூட..."
 "கைகள் வேறு நாளே இதை என்னவோ பெரும் பிரதமரே இதை..."
 "கிணியை உயர்த்து விட்டால் ஊராவைக் கெடும்..."
 "கூட உயர்த்த வேண்டாம் மாதிரிதான் மனசெதும்..."
 "புதுபெருந்தலை என்னுள் தன்மையே 'பலவையாடும்' என்னும் பதிர்த்தலை
 மோட்டைப்பின் மேலே அணிந்துகொண்டே..."

தென்னாற்காடு மிரட்டலை வட்டியம் செல்
 காம்பு, தலிதா தங்குத தானே விதித்துக்
 கொண்டு விட்டா ஓர் இடையே வட்டத்தையப்
 பதிர்த்தொண்டு திருநெல்வேலி சென்றுவிட்
 டான் என்று அறிந்தபோது குப்புளாயிக்குச்
 சப்பென்று போய்விட்டது. திதானமாகச்
 செத்தித்துப் பார்த்த வேளையில் வண்டிக்குக்
 காகத் தான் செய்து வந்திருக்கும் பாவ
 காசியங்கல் அவர் மனத்தில் பேசுவதெல்ல
 போட்ட துடிக்கை. மூர்த்தரன் வேலையை
 ராஜீவ்மா செய்தது. திரைப்படம் ராஜ்
 யன்னாடல் வெகு நெருக்கமாக நீண்ட
 காலம் தொடர்ந்து வந்ததுக்கொண்டு பழக்கப்
 பட்டவன் போல் நடந்து கொண்டே தோரண
 இமை மேதும் அவரை அயரடித்தது.
 திரைப்படம் இன்னும் செல்லாக்கு நாளிக்கு
 தான் மேலோங்குவதையும் அவர் உணர்ந்தது
 தனதெனினே.

இன்னாலாக அவர் விட்டத்தில் பேசுகக்
 கொடுத்துப் பார்க்கலா மென்றுகொ அவர்
 இவரைச் சட்டை செல்லாமல் போனது
 மங்கலம், வேலம் ஒரு சொழி தானைக்
 கண்டால் விவசை செல்லுதையப் போன்று,
 மூத்தகை மிக அருவருப்பாக வந்ததுக்
 கொண்டான். அவனிடம் தெருங்கிப்
 பேசவே குப்புளாயிக்குப் பலமாக இருந்தது.
 அன்று மதியம் மணி மூன்று இருக்கும்,
 ராஜ்நாராயணன் அவரைக் கூப்பிடுவதற்கு

வீதியும் சொல்லும், எதற்காகவோ என்று
 சொலித்த வண்ணம் அவர்களுள் சொல்லி,
 அப்போ ராஜ்நாராயணனுக்கு எதிராகக் கால
 மெல் கால போட்டபடி மிக அட்டகாசமாக
 திரைப்படம் உட்கார்த்திருத்தான். போது
 வாகத் தன்னைக் கூப்பிட்டதும்பி முதலான
 பேசும்போதுதெல்லாம் மூன்றுவது தபர்
 இவ்வாறு இருப்பதற்குக் கழக்கம் என்று
 குப்புளாயிக்குத் தெரியும். ஆனால் இன்று
 தான் உன்னே நுழைந்தபிறகும்கூட முதலான
 அந்தப் பெண்ணை வெளியே அனுப்பாதது
 அவருக்கு விவரமே அளித்தது.

"கூட்காரும்" என்று கழக்கமாகச் சொல்
 பவர் அப்படிச் சொல்லவில்லை. மாரூகத்
 தான் வந்ததைக் கவனித்தவன் போல்

கிஷ்கிஷ்கள்

- கிருஷ்ணமணி -

குறாத்திம் ஒரு தேர்வுக்காக குறாளை 140 மாணவர்களை, "மகாத்மா காந்தி யார்?" என்று கேட்டபோது விழித்தார்களாம். சிலர் புத்தொலித்தனமாகப் பதில் சொல்லிவிடுகிறார்கள். "அவர் தான் இத்தியாளை உருவாக்கினார்", "தான் அவசரம் பற்றிக் கொலிப்பட்டு ஓடுகிறார்" என்றெல்லாம் பதில் வந்திருக்கிறது. இவர்களைவிடப் வந்திருந்த நீர்வாசுத தேர்வுக்காக குறாளை யார்.

ராமநாதராமன் அந்தப் பெண்ணிடம் பேசிக் கொண்டிருந்தது குப்புசாமிக்கு உறுத்தியது. குனிச் சாதனம் பொருத்தப்பட்டிருந்த அந்த அரைப்பின் குறுமை போய் அவருக்கு உடம்பில் உஷ்ணம் ஏறுவதைப் போலிருந்தது.

தொண்டையை ஒருதரம் கொழிச் காட்டினார். திரும்பிய முதலாளி "குப்புசாமியா! வெளி ரூட், சொலவழிக்கப் போக ஐயாவிரத்திலே மீதி எவ்வளவு இருக்கு?" என்றார் எடுத்த எடுப்பிலேயே.

குப்புசாமிக்குத் தூக்கிவாரிப் போட்டது. இதுதான்வரை இம்மா திரிபாள விஷயம் களுக்குத் தந்திருக்கும் பணத்துக்குக் கணக்குக் கேட்டாத முதலாளி இன்று கேட்கிற செல்லுல். நல்லிடா எப்படி சொல்லியிருந்து போனான் என்ற விவரம் தெரிந்திருக்க வேண்டும்.

"ம்... வந்து...."

"நீர் சொல்ல வேண்டாம், நான் சொக்தேன். மிது சிப் போனான் இரு பத்தஞ்ச ரூபாய் சொவழிச்சிருப்பீர். பாக்கிப் பணத்தைத் திருப்பிக் கொடுத்திடும், உம்

முண்டை முயற்சி இவ்வாமகேயே நல்லிடா தூண்டல் தானாகவே திருதெல்வேலி போயிருக்கா. அவன் ரொசக்காரி. நீர் அவனாக் கண்டபடி பேசிவிடுக்க வேணும். போலிஸ்ஸே அது உம்மைப் பத்தி ரீப்போரிட் பண்ணி விடுக்காளாம், நாளைக்கே உம்மை போலிஸ் தேடிண்டு வரலாம். அப்போ அவா கிட்டே என்ன சொல்லப் போதீர்? பதி னைஞ்ச வருஷமா பாருண்டை உப்பைத் தின்று இந்த ஜீவித்ததை நடத்திண்டு வர்ரோ அந்த முதலாளியான எங்கைக் காண்பிக்கக் கொடுத்திருக்கீர்? இவ்வை வேறேதானும் சொல்லிச் சரிக்கட்டப்படுவீரோ? கரேஷ் பெங்களூர் போயிட்டான். நானும் விரைன் மயியும் இன்னிக்கு கணினிப் ஸ்கீனட்டெல் பாம்பெ போனோம். திடீர்னு புரோகிராம் கொடுத்திட்டான் ஸைட்டு. நான் திரும்பி வய நாலைஞ்ச நாளாகும், பணம் எங்கே? சொவவுக்கு வேணும், வீட்டிலே வச்சகட்டு வந்திட்டிரோ! கம்பெனி காரிலே போய் எடுத்துண்டு வந்துடும்...."

"முதலாளி....!"

"எத்தச் சாக்கும் சொல்லப்படாது. நீர் ஒன்னரை வட்ட ரூபாயிலே வீடு கட்டியிருக்கீர். உமக்கு நான் எவ்வளவோ சொந்தாக்க, இனியும் எங்கிட்டே அதிகமாக எதிர்பார்க்

நெயர் கொடுத்த கைம்மா!

ஆடம்பரம்

கல்வி காரியாலயத்திலிருந்து எண்கு அனுப்பப்பட்டு வந்த காகரிகளின் கடிதங்கள் "ஆடம்பரம்" என்ற தலைப்பைத் தோற்றதெடுத்தேன்.

இந்தத் தலைப்புக்கு ஏற்றவாறு படம் எடுக்க விரும்பி நிகழிவி திதவகல்வாணியை அனுப்பினேன். அவரோ "நான் எப்பவும் சிம்பளாக இருப்பவன்; என்னைப் போல் ஆடம்பரமாகப் போல் கொடுக்கச் சொல்வதற்கு" என்றார்.

"நடிப்புத்தானே? நீயானே அரங்கேறி எத்தனையோ நடன நிகழ்ச்சிகளை நடத்தியிருக்கிறீர்கள். அப்போ சில சமயம் நாயகி பாவத்தின் அலங்காரம் செய்து கொள்வது போல் அபிநயிப்பதில்லையா?" என்று கேட்டேன்.

உடனே அவர் மகிழ்ச்சியோடு கம்மதித் தார். வினாவு் இவ்வாறக் கல்விமேகட்டைப் படம்.

- எம். கே. ராமமூர்த்தி

'ஆடம்பரம்' என்ற தலைப்பை எழுதி
10 பரிக் பெறும் கல்வி காகரிகர்:
எஸ். ஜி. ரேகர்,
136, என். ஜி. தெரு,
பெரியபேட்டை,
காணியம்பாடி, 635751.

காதையும். கடந்த காலத்திலே உம்ம போகளை யிலுள் நாளும் பல பாவ காரியங்களைத் தாதிருமா செஞ்சிருக்கேன். எதுக்கும் ஒரு விதிப் வேணும். இதோ இந்தப் பெண் என் மனை மாரத்திட்டா. இனிமே இவ்விட்டத் தான் நான் எதுக்கும் கண்ணுட்ட. பண்ணப் போறேன். இவ் தன்னை எதிர்கால வாழ்க் கையையே என் கம்பெனியோட வளர்ச்சிக் காகத் தியாகம் செஞ்சிருக்கா. பம்பாய் ரெட்டோட பிள்ளைல்லே வந்து இவா பத்திலே இவளுக்கு ஒரு பங்கு தரப்போறேன். இப்போ இவளை வச்சத்தான் அளத எப்பன் லுல் பண்ணணும். இவ் அந்த லேட் டிட்டே நான் இவளை ஏமாத்தத்தான் சொல்லிட்டாண்டு அவன் பிள்ளைகளைத் தரமாட்டேன்னு சொன்னாலும் சொல்லுவான். அத

லுல இவளை நான் விரோதிக்கக் குடியாது. புரிந்ததா? சேகிரமா இன்னும் ஒரு மணி அளகாத்துக்குள்ளே நாலாவிரத்து தொனா விரத்து எழுபத்தைக்கு ரூபாயோடு வந்து என்னை மீட் பண்ணணும். நீர் போகலாம்."

ரூபாயோடுக்குக் கை கால் நடுங்க ஆரம் பித்தது. காய் உயர்ந்து விட்டது போல் தோன்றிவது. ரூப்பேண்டு விபர்த்தது. தான் எத்தனை இக்கட்டில் மாட்டிக் கொண்டு விட்டோம் என்பது புரிந்தது. போலீஸ்காரர்கள் தன் விட்டுக்கு வந்தாவு் என்ன பதில் சொல்வது? தன்னைக் காப் பாற்றுவதில் சிறிதும் அக்கறை இல்லாதவர் போல் பேசியிட்ட ராமநாயகன் உண் மையிலேயே பற்பாந்தான் போகிறாரா இல்லை. தர்மசங்கடமான நிலையைத் தவிர்க்க மேற்கொள்ளும் உபாயமா? தன்னால் இனி அவளுக்கு எந்த வித உபயோகமுமில்லை என்ற முடிவுக்கு வந்து விட்டவர் போல அங்கவா பேசியிட்டார். இந்தப் பெய்காணிக்காரி இவளாகக் கைக்குள் போட்டுக் கொண்டு விட்டாளே. இவளை முர எீ தர விட் மிருந்து பிரித்ததற்குப் பதி காரணமென்னா? என்ன கணியனடா இது. பெண்களைப் பழுது என்று மிதிக்க முடியாது பாம்பு என்று தாண்ட முடியாது. இந்தனை ஆண்டு கால மாகத் தன்முனைப அத்தரங்கங்களை நம் மூடல் பங்கிட்டுக் கொண்ட இந்த ராம் நாராயணனுக்கு இப்போது திகர் என்று என்ன வந்து விட்டது? ஒரு நிமிடத்தில் என்னைக் சத்தமித்து விட்டாரே! எனக்கும் இம்மாதிரி ஒரு நிலை என்ருவது ஒரு நான் வரலாம் என்று ஏன் தோன்றாமலேயே போய் விட்டது. ரூபாயைக் கொண்டு வந்து தர வேண்டும் என்விரா, இல்லாவிட்டால் என்ன செய்து கிறோம்?

"ஓம் ரூபாயாமி! ரூபாய் சேகிரம் வரட் தும். இவ்வேண்டு நாளும் போலீசுக்குக் கம்ப் செய்யுன்ட் தரும்படி ஆகியிரும்!"

பனார் என்று யாரோ தன்னைக் கண்ணத் திம் அறைத்தது போலிருந்தது ரூபு காமிக்ரு.

கதாரித்துக் கொள்ளச் சில நிமிடங்கள் பிடித்தன. தம்முடைய கெட்டிக்காரத்தனம் தம்மை விட்டுப் போய்விடவில்லை என்று கமாதானம் சொல்லிக் கொண்டார். அதரி வந்தது செயல்பாம் ஒன்று திரட்டிய் பதில் சொன்னார்:

"முதலாளிக்கு இதுதான் வரைக்கும் என் சரீரத்தைச் செருப்பாயத் கைக்கப் போட்டு உண்ணச்சிருக்கேன். இப்போ திகர்னு என்மேலே அவரும்கிணை ஏற்பட்டாதி போலப் பேசுறேன். நான் ரூபாயைத் திருப் பித் தரவேண்டு போலீசுக்குப் புகார் கொடுத் திடறதாய் பங்குறுத்தறேன். நாளும் உங்க ளில்கைக்காரன்தான். உம்மோட வளர்ச் சிக்காகப் பல பாவ காரியங்களைப் பண்ணி யிருக்கேன். இப்போ ரூபுதி எம்மதானத்திலே 'பீட்'டாமி திகிற பவில்காணை ஜயிச்ச வன் பாரிக்குத் பாரிவை மாமிரி உங்க பாரணை இருக்கு. தோத்துப் போனவனுக் கும் அத்தக்கையோடனுணுக்கங்கள் தெரியும்

நெதை ஜெயிச்சவன் மறத்திடறது இக்கே. ஏதோ வெ பிசுருணாக் தோத்துட்டான் நிறதும் ஜெயிச்சவனுக்குத் தெரியும். நான் தோத்துப் போயிட்டதா நீங்க நினைக்கிறது தப்பு. இதிலே நான் ரெபலிகைத்தான் இருக்கிறேன். ரீபவுக் கேம் ஆஃப் ஜெயிச் சது நீங்க. அதுக்கு வஞ்சம் காங்கிண்டு விட்டீர் டிக்கென் பண்ணின தப்புத்தான் இப்போ என் மேனே இருக்கிற கைம். அதை எப்படி நிறக்கி வைக்கிறது என்பிறது எங்குத் தெரியும்."

"அப்படிக்கு பணத்தைத் திருப்பித் தர முடியுமாதுங்கிறோ?"

"அதை உங்க பர்ஸனல் அக்கௌண்ட்லே தான் டிராப் பண்ணி விடுக்கு!"

"அதனாலே ரீப்போர்ட் பண்ணுது கைபம். அதுக்கான அததாட்டி காங்கிண்டிருக்கிறோ?"

"இதுநாள்வரைக்கும் அததாட்டி காங்கிண்டியே?"

"ஒதோர் அப்போ அந்த டியாலிசுமும் க்ஷாத்தா என்று எடுத்துக்கொண்டோ?"

"மௌனம்."

"உம்மைத்தான் ஒய் கேக்கிறேன்."

"எனக்கு ஒரு நடவடிக்கை காங்கிண்டி. பணத்தைத் திருப்பித் தர வழக்கம் வெட்யாது!"

"செதி சிசிகெடும்! டூக்கிரகை!"

"பார்த்து...காம் அதையும்தான்!"

"சொர்க் விடுவீரோ?"

"இல்லை. உங்க சொர்க் எத்துக்கிறேன்."

"குப்புசாமி வினா ஜெயிச் உப்பேசிக் கண்ணத்துக்காத தயார் பண்ணிக்கா தெய்யும்!"

"எனக்குப் பக்கத்திலேயே உங்களுக்குமே இடம் ஒதுக்க ஏற்பாடு பண்ணிட்டுத்தான் போறதா இருந்தாலும் போயேன்."

"சத்தியத்துக்குக் கட்டுப்பட்டு நடக்கணும்தான்!"

"இதோ பாகும்! நீரும் நானும் தம்ம பேச்சு நடுவே சத்தியம், தர்மம் என்பதற வார்த்தைகளையே இருக்கக் கூடாது. அது யோக்கிவமா, தானையா காழ்முனே அவர்களுக்குள்ளு ஏற்பட்ட வார்த்தைகள். நாம் ரெண்டு பேரும் சூது, காது, பொய், புரட்டு இப்படியே காலத்தைக் கழிச்சிட்டோம். நீரும் உம்ம முன்னெதரத்துக்காத எத்தனைபா பேரைக் குடுவெப்பிங் மாதிரி பயன்படுத்தினீமர். நான் உம்மைப் பங்கு படுத்தினேன். நீர் பல ஸ்டீசும் உம் பாதிச்சிட்டீர். நான் ரெண்டு ஸ்டீசும்தான் சம்பாதிச்சிருக்கேன். சந்தி சிசிகெடும்னு வந்தா உம்ம பாடுதான் ரொம்ப சங்கட மாய்ப் போயிடும். இதோ இத்தப் போண்ணு உம்மோட தவறுக்குள்ளு யோசனை சொன் கல்மோ. அப்போடு நான் பண்ணத்தான் உங்ககம் கட்டினா இருக்கா. நியீட்டா டூக்ச்சிங் போன இய பச இக்கே. பகத் தோங் போர்த்த புதி. தகியோட வஞ்சக மும். புதிசோட வெஞ்சினமும் இவையிட்ட ஒண்ணுக் கைத்திருக்கி. அப்பிட்ட புதி சமையம் பார்த்துத் தாக்குமாம். இய சமையம் பார்த்துக்கிட்டிருக்கா. உம்மை தித்துவீ

அமர் கல்வி நினைவுச்

செவ்வாய் போட்டி 1982

தேர்தலுக்கு ஏதென்பட்ட சிறுவதைகள்:

1. உபீர் - என். சதுபர் ஷாதித்
2. இவர்க்கு இத்தாட்டு மண்ணர்கள் - குஞ்சு ரகு
3. இன்னும் என்னை தாமதமடி - "நினைவுகள்" ஷாதித்
4. தீவருவாயென்... - ரொத்தினி
5. இது வேறு பாலை - மாரிஷ்க்
6. எக்ஸ் சைம் ஸீரோ - எ. ஏ. தெமக். கே. கோரி
7. குழந்தை பெற்றுக்கொள்ள ஒரு பெர் மிட் - டி. தாராவண்ணாத்தி (அறிமுக கழுத்தாளர்.)
8. முக் மர திழ்க்கை - தெரா சாமத் சத்திரன்
9. சூதாடி அத்தத்து - கோலி. ஜெய ராமன் (ஜெரா)
10. ரொங்குகன் - அர. தாராராஜன்
11. வார் வீட்டுப் பிணம்? - மெ. மெய் உப்பன்
12. பொதி மாடு - அன்சம்
13. சத்தெத்துக்கு அப்பாக் - மோமகரி
14. தந்தைகளும் மணங்களும் - கெமி தாசன்
15. குவியகிமா - ஸூர். செங்கராசன் (அறிமுக கழுத்தாளர்)
16. தெய்வமர்சம் - பொருனித்துறைவன்
17. இரக்கம் - தத்தினி
18. நான் எங்கே, அவன் எங்கே - ஜே.

படுத்திட்டுத்தான் போகா! நான் ரூபாயைத் திருப்பித் தர முடியாது. என் கணக்கை வெட்டியுப் பண்ணிடும். ராஜிநாமாக் கொடுத்திடறேன். அதிலே கொஞ்சமும் குறைவுக் கூடாது. கிராஜுவிடி, பிடிப்புப் பணம் எக்காம் ஒழுங்கா வந்தாகணும். இவ் வேண்டி உம்மோட பவு ரசகியங்களை வெட்டி வெளிக்கொண்டிருவேன். டூக்சிக்கைத்!" உறுவீட்டுக் குப்புசாமி வெளியேறினார்.

ராமதாராவண்ண முகத்திற் கீயர்வை குப்பென்று அரும்பியது. ஒன்றுமே நடக்காதது போல் நிர்ணயமீ தன் கை கிரக தகவல்கள் அழகை சித்திக்கொண்டிருந்தான். (தொடரும்)

"யார் தேவாரம் பாடலில்லை?"
"லோயர்" (பாடினவர் அப்பர்)

நீங்கள் கேட்டவை:

❖ **சத்திய நாராயணர், அய்யப்பர்**
? வாய்க்கமையில் நீங்கள் செய்த பெரிய தவறு என்று எதைக் குறிப்பிடுகிறீர்கள்?
! நேர்ந்துவிடும் ஒய்வொரு தவறையுமே பெரிதாக எண்ணி மனம் சோர்விற வாய்க்கம் நான். உதாரணமாகப் போன் வாரம் களஞ்சேரி அப்பர் வைத்தியநாதன். 'அர சியல்வாதிபு' இலட்சியவாதிபு' எந்த விதத்தில் ஒன்றாக இணந்து செயல்படுகிறார்கள்? என்று கேட்டிருந்தார். 'இலட்சியவாதி' என்பது 'இலட்சியவாதி' என்று அச்சாடு விட்டதால் பதிலும் அபத்தமாகப் போய்விட்டது! மன்னிக்கவும். அதற்குப் பரிசாரமாக இதோ களஞ்சேரி வைத்தியநாதனின் இன்னொரு கேள்வி:

❖ **வைத்தியநாதன், களஞ்சேரி**
? ஒருவன் தன் வாழ்நாளின் எந்த அனுபவித்தே ஆக வேண்டும்?
! நல்ல கர்நாடக சங்கீதக் கச்சேரிகளை. அதிகச் செலவின்றி இதில் பெறக்கூடிய

டம் விளைந்து விட்டது. குடும்பத்தோடு பிரதமர் செல்வநாயக் கற்றுலாச் செல்வர்கள் கணிசமாகத்தான் இருக்கும். வரி செலுத்துபவன் இவற்றை மகிழ்ச்சியோடு தாங்குவான். பிரதமரின் அமெரிக்க விஜயத்தால் இந்தியாவுக்கு விளையும் நன்மைகள் சுரு செய்யும் விதத்தில் அமைது மாறும்.

❖ **மு. மானகன், புதுவை**
? 1 குட்டு தோட்டி ஒழிப்பு தேவைதானா?
! 1 கு. தோட்டி அச்சுக்க ஆகும் செலவு 1 குத்து மேல் ஆகிறது எனில் நாணயங்கள் புழங்க விடுவதுதான் நல்லது. நமது ரூபாயின் மதிப்பு இவ்விதத்தே சேலட்ட வெளிச்சம்!

❖ **அ. கருணா குமார், நீருங்கலக்குடி**
? ராஜ்யக் கவித்துவ மந்திரி மந்திரிமையில் இடம் கொடுக்கும் போலிருக்கிறதே?
! அதற்குள் அவசரப்பாடாடுங்கள்! பதவி ஆசைவே இவ்வாத அவர் இப்போதுதான்

எம்.ஜி.ஆர்

சாத்தியம் செளக்கியமும் சத்தொஷமும் இவையுணர்வும் வேறு எதிலும் கிடைப்பதில்லை என்பது என் அனுபவம். கடைசி யாக ரசித்தது மணி கிருஷ்ணசாமியின் மணியாடல் கச்சேரி. அழகர்சாமியும் கத்தாசாமியும் பக்க வாத்தியம் வாசித்து துமாய்க்க, வளமுடன் சாரம் படைத்த மணி, 'நகுமோழு' கில்லிவந்தா தல்வரபாளி ஜாலங்காரால் சொக்கவைத்து, தோடி யில் (ரேபிக்கச் செய்து, காமாகில் (வகு வாரோர்) உருக்கி விட்டார். வீடு திரும்பி இரண்டு நாளைகிறது; மனம் இன்னும் அந்த இனச்சில் இளசத்திருக்கிறது!

❖ **கே. என். செல்வாத்தியன், வடமேடு**
? பிரதமர் வெளிநாட்டே சுற்றுப் பயணத்தால் கிளையப்போவது என்ன?
! இரண்டு 70% விமானங்களை இதற்கென்று ஒதுக்கியதில் ஏற்கெனவே மக்களுக்கு (ஏர்-இந்தியாவுக்கு) இரண்டு கொடி நஷ்

இத்திரா காங்கிரஸ் காரியதரிசி பதவி ஏற்பதில் ஆட்சேபணை இல்லை என்று தெளிவித்துக்கிறார். போகப் போக மத்திய பதவி, பிரதமர் பதவிக்கான ஏதே ஆட்சேபணை இல்லை என்று கூறத் தமது பதவி மோகமில்லாமைய அண்மையாக நிரூபிப்பார்.

❖ **வித்யாநாகம், எங்களுக்கு**
? கண்ணதாசனிடம் இருந்த தன்னாக்கம் வைர முத்துவிடம் பேசியே கவித்திரிணர்?
! கவனித்தேன். அவர் என்னவின் தாசன்; இவரோ வைரம், முத்து, இதைத்தானே சொல்கிறீர்கள்?

❖ **கணிபூர் எழிலி, நெல்லை**
? நெல்லை எங்கும் தடுமாறுகிறதே?
! 'பெரியகுளம் உபதொ'தலில் எம்.ஜி.ஆர். விட்டுக் கொடுப்பாரா? என்று கேட்பவர் களிடம், எம். ஜி. ஆர். அண்வருக்கும்

குரரசு

பொதுவாக எவ்வுத ஒரு கருத்தை மத்தி
கட்சிகள் எதுவுமே ஏற்காதபோது எம்.ஜி.
ஆர். மட்டும் தாம் சொன்னதைச் செய
லில் காட்ட வேண்டும் என்ற எதிர்பார்ப்
பது தேர்வமேயே யல்ல.

- ❖ ஜி. தீவகண்டி, பக்கத்து
? மணக்காரர்கள் கூட சிறிதது பணிவடைவோம்
கிறதது எதிர் மட்டுமென்கிறார்கள், என்ன
காரணம்?
! பெரியாவரின் சீடர்களே பதவிக்கு
வந்து பதிலித்து ஆண்டுக்கொன்று மேலான
பிறகு திராவிடர் கழகம் இன்னாலும்
பிராமணர் எதிர்ப்புப் போராட்டம்
நடத்திக் கொண்டிருக்கிறதே அதைப்
போலத்தான் சிறிதது பணிவடைவோம்!

- ❖ ஆர். ஏன், செழியம், போம்பேரர்
? மனிதன் குருகிலிருந்துதான் பிறந்தான் என
படி நமது அரசின்காடுகளுக்குத் தெரியுமா?

தரித்தனமாவதுபோய்ச் சாமர்த்தியமாகச்
செயல்படும் ஆற்றல்கள்ள ஆசிரியருக்குப்
பாதுகாப்பு பற்றிய கவியே இல்லை!
கார்பம்: எவ்வோருக்கும்?

- ★ ரூ. 10/- மிக பெறுபவர் :
ஜி. ராஜேந்திரன்
மேம்பு நகரகன் மனை
மெர்சர் மாமட்டம் - 620 111

❖ மட்டுமே என்ன?

❖ மீட்டர் கொடுப்பாரா?

தமிழக அரசு - 1954

- ❖ மீ. குருமுத்தி, பாண்டமேர்
? அமரர் வானில் கட்டிப்பெண்ண?
! 'மக்களுக்குக் களிப்பூட்டுவதே முதல்
வட்சியம்' என்று கூறக் கொண்டிருத்த
வர். 'களிப்பூட்டுவது மட்டுமல்ல கலை;
அது மக்கள் மனங்களை உலர்த்தவும்
வேண்டும்' என்ற கவிவின் கொள்கையை
ஏற்றபோது உருவான மகத்தான படைப்பு
ஒளையாயர்.

- ❖ ஜி. ராஜேந்திரன், மேம்பு நகரகன் மனை
! பத்திரிகையின் சர்க்குமெனன், தன், மனம்,
பாதுகாப்புணர்ச்சி இவற்றில் எதற்கும் பத
திகை ஆசிரியர் முக்கியத்துவம் தானெனும்?
! சர்க்குவெனன் குறைந்து தண்டமடையும்
அளவு தரத்தையுடையத்தினால் அந்தத் தரத்
தினால் பாருக்குமே உபயோகமில்லை, அதிக
யாபம் எதிர்பார்த்து சர்க்குவெனனுக்காகத்
தரத்தைக் குறைத்தால் அத்தகைய
சர்க்குவெனனால் பத்திரிகை முதலாளி தவிர
வேறு பாருக்குமே யாபமில்லை.
இரண்டுக்குமிடையே எத்தி முகையின்

❖ மனிதனின் கண்ணோ

சென்னை திருவல்லிக்கேணி பெரிய தெருவில் உள்ள பஸ்க் ஸ்டாப் மாநில மோசாபாள ஸ்டாப் ஏதாவது இருக்குமா என்பது சந்தேகம். புத்தகங்கள் தாதுமாறாகப் பிழிந்துக் கிடைக்கும், மின்னா விளக்குகள் தூசி படிக்கும், பொதுக் கழிப்பிடம் மாநில கற்றுப்பறும் அகத்தமாவும் இருக்கிறது. வாகனங்கள் சரிவர வருவதில்லை என்பதால் சந்தேகம் நடத்தியில்லை. குறைகளைச் சொல்லு வோக நடத்தலாம், அல்லது போன்றம் முடிவிட்டுப் போகலாம்.

என். சூதரி

கறுப்பு அடி!

✽ மாணவர்களுடன் பேருமான்

“கடைசியாக நீங்கள் வாங்கியது-அதை இனிமேல் திரும்பவும் வாங்க முடியாது- வாங்கவும் வேண்டியதில்லை எனக்கருதுவது ஏதேனும் உண்டா?” எனக்கத்தூரி ஒன்றில் பணி புரியும் என் நண்பர் பேருமானைக் கேட்டபோது, அவருடைய பதில் விந்தியாசமாக இருந்தது.

“நாங்கடைசியாக வாங்கியவை அடி மற்றும் உடை. தெற்றியிலிருந்து குருதி வழிந்து கண்களில் படரும் வகையில் நான் பெற்ற அடிகளும் உடைகளும்ே நான் கடைசியாக வாங்கியது.”

“குருதி சிந்தும் அளவுக்கு உங்களை அடித் தவர்கள்?”

“என்னும் என் அன்புக்கும் பாசத்துக்கும் பாத்திரமான சில மாணவர்கள்!”

“காரணம்...”

“தேர்வில் அவர்கள் காப்பி அடித்ததைக் காட்டிக் கொடுத்தமைக்காக...”

“நீங்கள் எப்படித் தாக்கப்பட்டீர்கள்?”

“கல்லூரி முடிந்து நான் சைக்கிளில் புறப் பட்டுக் கொண்டிருந்தபோது கமார் 20 மாணவர்கள் என்னை நோக்கி வந்தனர். ஏதோ உதவி கேட்டு அவர்கள் வருகிறார்கள் என் நெண்ணிப் புறப்பட்டுக் கொண்டிருந்த நான் சற்றுத் தயங்க - நான் சற்றும எதிர்பாராத நிலையில் ஒருசில மாணவர்கள் என் சைக்கிளைப் பிடித்து நொறுக்க, சிலர் என் கைகளில் பிடித்துக்கொள்ள - பலர் என்னைத் தாக்கத் தொடங்கினர்...”

“திருப்பித்தாக்கநீங்கள்முயலவில்லையா?”

“இல்லை.”

“ஏன்?”

“மாணவர்கள் குழந்தைகள் மாநிலி, குழந்தைகளை நாம் கண்டிக்கும்போது அவை கோபத்தில் நம்மை அடிப்பதில்லையா... அது

போவத்தான் மாணவர்களும்... குழந்தைகளை நாம் திருப்பி அடிக்க முடியுமா?”

“அடி வாங்கியதால் நீங்கள் பெற்ற தண்டம்?”

“எதுவுமில்லை. சேதமடைந்த சைக்கிளுக்குக் கல்லூரியிலிருந்து பணம் தந்து கிட்டனர். மேலும் அடிப்பட்ட நிகழ்ச்சிக்குப் பிறகு பல மாணவர்கள் இப்போது என்விடம் மிகுந்த மரியாதையும் அன்பும் கொண்டிருக்கின்றனர். ஆகவே அடிப்பட்ட எனக்கு இது பெரிய வாயமே தவிர. தண்டம் எதுமில்லை.”

“இதுவே நீங்கள் பெற்ற கடைசி அடி என்று எப்படிச் சொல்ல முடியும்?”

“ஏன் கூற முடியாது? சிறுவனாக இருக்கும்போது என் தந்தையிடம் அடி வாங்கி விடுகிறேன். இப்போது மாணவர்கள் அதை எனக்குத் தந்துள்ளார்கள். பெரும்பாலான மாணவர்கள் தங்கக் கம்பிகள், கிரீஸ் கிட்டு எண்ணக்கூடிய ஒருசில மாணவர்களின் தவறான செய்களின் காரணமாக மாணவர் சமூகத்தையே குறை கூறுவது தவறு. நான் செய்தது தவறு என்று ஒரு மாணவன் உணர்ந்து கிட்டடால் அந்தத் தவறையுடன் திரும்பவும் செய்வதில்லை. பல்லாண்டு காலமாக மாணவர்களுடன் பழகும் நான் கண்டு பிடித்த உண்மை இது. நான் தாக்கப்பட்டதை அறிந்து சந்தேகப்பட்ட மாணவர்களின் விட வருத்திய மாணவர்களின் எண்ணிக்கையும் மண்ணிப்புக் கேட்ட மாணவர்களின் எண்ணிக்கையும் அதிகம், எனவே மறுபடியும் நான் தாக்கப்பட்ட மாட்டேன் என்பது உறுதி.”

பேருமானிடம் விடை பெற்றபின்பு அவரை மறுபடியும் உற்றுப் பார்க்கிறேன்.

திருப்பதியில் மட்டுமல்ல... மனித தேய்வமாகவும் ஒரு ‘பேருமான்’ வாழ்வினார் என்று தோன்றியது.

ஏ.வி.எம். கணேசு

ஒவ்வொரு துன்பமும் வெல்லத்தக்கதே என்பதன் நறுமணம்!

Yandelux

செய்யுதல்

என்டலக்ஸ்

செய்யுதல்

ப. மு. நாகலிங்க நாடார் சன்ஸ்

கொல்லம்-கோவை

தொலைபேசி : 2244, 4484, மிஸ்டர் : 2266, 4411

DISTRIBUTORS FOR TAMIL NADU

M. M. NAGALINGA NADAR

VIRUDHUNAGAR. Phone : 3107, 3745

இப்போது! இந்தியாவிலே! சிகப்பழகு தரும் உலகுபுகழ்க் கண்டுபிடிப்பு! கிளியர்·டோன்

சுருள் தெளிவுடன் சிவப்பதும்
 தரும் ஒரு சிறப்பம் போதும்
 அடக்கிவரு.

எதிரோர் பட்டில் எதற்காக
 தடுக்கும் போதில் எதிர்பு
 எதற்கும் உதவா, கலை.

வாழ்கு கிழல் கிழ்ந்தால்
 அமைப்புகளைத்
 (பாதிதலை)

சுருள் தெளிவுடன்
 எதற்கும் உதவா
 தடுக்கும் போதில்

பரிபூரண சிகப்பழகு சாதன க்ரீம்

கவையு பறித்தது! போல்வன்னம்
 மேலிழை நுகம்— செவ்வெழகு
 செறிவு. நீதே கிளியர்·டோன் —
 பரிபூரணம் அல்லவோ அருகு கவர்
 தி பல் காட்டும் வையாவோ
 பவப்படுத்தும் சிகப்பழகு க்ரீம்.

சுருள் தெளிவுடன் சிவப்பதும்
 மவனவகக் கிளியர்·டோன் க்ரீம்
 இதுவென்றே — இதுவென்றே
 கிளியர்·டோன் க்ரீம்
 இவ்வரு ஒரு சிறப்புப் போதும் —
 பவப்படுத்தும் மத்யம் பெற்றே
 பவப்படுத்தும்

சுருள் தெளிவுடன் செவ்வெழகு
 கிளியர்·டோன் க்ரீம்
 உட்கிழல் மேல் மட கிளியர்·
 தடுக்கும் போதில் எதிர்பு
 எதற்கும் உதவா, கலை.
 கிளியர்·டோன் க்ரீம்
 பவப்படுத்தும் மத்யம் பெற்றே
 பவப்படுத்தும்

பவப்படுத்தும்
 பவப்படுத்தும்

புதிது

Clear-tone
 the perfect skin-care cream
 Moisturizes, softens, keeps you looking naturally
 beautiful.

உதவா, கலை.
 தடுக்கும் போதில்

சிகப்பழகு ரகசியம்— இயற்கையாய் உமக்கே.

கிளியர்·டோன்
 வண்டல்-பாசில்-நியூயார்க்.